

L
st. 16

54788
Kamjka st. 3. II 54788

ZARJA

Glasilo Slovenske Ženske Zveze v Ameriki

DAWN

Official Publication of Slovenian Women's Union of America

*Da bi novo leto doprineslo vsem
zdravja in zadovoljstva
želimo*

Rev. Milan Slaje, duhovni svetovalec
Glavne odbornice:

Marie Prisland	Josephine Račič
Frances Rupert	Mary Tomažin
Mary Coghe	Josephine Erjavec
Mary Smoltz	Mary Otoničar
Agnes Mahovlich	Josephine Schlossar
Mary Golik	

Prosvetni odsek:

- Albina Novak
- Frances Sušel
- Anna Petrich
- Emma Shimkus
- Mary Kurre

Svetovalni odsek:

- Barbara Kramer
 - Mary Kopach
 - Anna Kameen
 - Mary Srebernak
 - Mary Kolbezen
- Sport direktorica:**
Antonia Tanko

Number 1 JANUARY, 1939 Volume 11

SLOVENSKA ŽENSKA ZVEZA

Ustanovljena 19. dec. 1926
v Chicagi, Ill.

Inkorporirana 14. dec. 1927
v državi Illinois

Duhovni svetovalec—Spiritual Advisor
Rev. Milan Slaje,
1709 E. 81st St., Lorain, Ohio.

Glavni Odbor — Supreme Committee

Predsednica—President

Mrs. Marie Prislant,
1984 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis

I. podpredsednica—First Vice President

Mrs. Frances Rupert,
19803 Shawnee Ave., Cleveland, Ohio

II. podpredsednica—Second Vice President

Mrs. Mary Goghe,
4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. podpredsednica—Third Vice President

Mrs. Mary Smoltz,
227 West Poplar St., Chisholm, Minn.

IV. podpredsednica—Fourth Vice President

Mrs. Agnes Mahovlich,
9525 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

V. podpredsednica—Fifth Vice President

Mrs. Mary Golik,
8016 N. Gantenbein Ave., Portland, Ore

Tajnica—Secretary

Mrs. Josephine Racl,
2054 W. Coulter St., Chicago, Ill.

Blagajničarka—Treasurer

Mrs. Mary Tomazin,
1902 W. Cermak Rd. Chicago, Ill.

Nadzornice—Auditors

Mrs. Josephine Erjavec,
527 No Chicago St., Joliet, Ill.

Mrs. Mary Otoničar,
1110 E. 66th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Josephine Schlossar,
5801 W. National Ave., W. Allis, Wis

ZARJA

THE DAWN

URADNO GLASILO
SLOVENSKE ŽENSKE ZVEZE
V AMERIKI

OFFICIAL ORGAN OF THE
SLOVENIAN WOMEN'S UNION
OF AMERICA

Izhaja vsak mesec—Published monthly

Naročnina\$2.00 na leto

Za članice SZZ..... 1.20 na leto

Subscription price.....\$2.00 per year

Members of the SWU..... 1.20 per year

Office of Publication:

"ZARJA"

1135 East 71st St.

Editorial Office:

ALBINA NOVAK, Editor

1135 East 71st St.

Tel. Henderson 1572

Entered as Second - Class Matter
June 28, 1929, at the Post Office at
Cleveland, Ohio, under the Act of
August 24, 1912.

SLOVENIAN WOMEN'S UNION OF AMERICA

Organized Dec. 19th, 1926
in Chicago, Ill.

Incorporated Dec. 14th, 1927
in the State of Illinois

Member of National Council of Catholic
Women

Member of National League of Women
Voters

Glavni Odbor — Supreme Committee

Prosvetni odsek—Educational Committee

Mrs. Albina Novak
urednica in upravnica "Zarja,"
1135 E. 71st St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Frances Sušelj,
726 E. 160th St., Cleveland, Ohio.

Mrs. Anna Petrich,
2178 Burton St., Warren, Ohio.

Mrs. Emma Shimkus,
717 Fifth St., La Salle, Ill.

Mrs. Mary Kurre,
423 Sheridan St., Ely, Minn.

Svetovalni in porotni odsek—Advisory
Board

Mrs. Barbara Kramer, predsednica,
476 Kansas St., San Francisco, Cal.

Mrs. Mary Kopach,
1464 So. 89th St., Milwaukee, Wis.

Mrs. Anna Kameen,
P. O. Box 767, Forest City, Pa.

Mrs. Mary Srebernak,
511—Fifth St., Calumet, Mich.

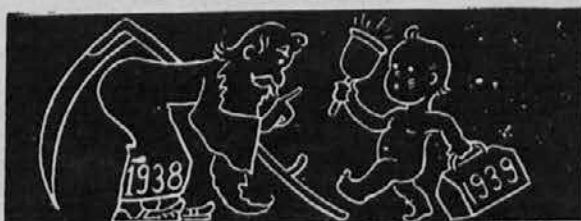
Mrs. Mary Kolbezen,
1048 S. Santa Fe Ave., Pueblo, Colo.

Direktorica športnih klubov in veslalnih
krožkov (drill teams):

Mrs. Antonia Tanko,
6128 Glass Ave., Cleveland, Ohio

1939 — Januar — 1939

1	N	Novo leto	9	P	Julijan	17	T	Anton	25	S	Spr. Pavla
2	P	Ime Jezusovo	10	T	Viljem	18	S	Stol sv. Petra	26	Č	Polikarp
3	T	Tit	11	S	Pavlin	19	Č	Marij	27	P	Janez Zlatoust
4	S	Genovefa	12	Č	Alfred	20	P	Fabijan	28	S	Odorik
5	Č	Telesfor	13	P	Veronika	21	S	Neža	29	N	Fran išek Sal.
6	P	Razgl. Gospodovo	14	S	Feliks	22	N	Vincencij	30	P	Martina
7	S	Valentin	15	N	Pavel	23	P	Zar. Marije	31	T	Peter N.
8	N	Sv. Družina	16	P	Marcel	24	T	Timotej			

1939		JANUARY						1939	
SUN.	MON.	TUE.	WED.	THU.	FRI.	SAT.			
1	2	3	4	5	6	7			
8	9	10	11	12	13	14			
15	16	17	18	19	20	21			
22	23	24	25	26	27	28			
29	30	31	»	»	»	»			

ČASTNA LISTA ODBORNIC NAŠIH PODRUŽNIC

Lansko leto je bil na seji glavnega odbora sprejet predlog, da se vsako leto meseca januarja priobči seznam onih odbornic, ki zavzemajo odborniško mesto v enem in istem uradu neprestano deset let. Sledeče podružnice imajo uradnice, ki poslušajo deset ali več let:

- Pod. št. 1—Marie Prislant, predsednica nadzornega odbora
 " " 7—Ana Kameen, predsednica
 Pauline Osolin, tajnica
 " " 8—Dorothy Dermeš, tajnica
 " " 9—Theresa Caizer, tajnica
 " " 14—Frances Rupert, predsednica
 " " 16—Agnes Mahovlič, blagajničarka
 " " 25—Frances Ponikvar, predsednica
 Dorothy Sterniša, blagajničarka

Zveza je ponosna na te odbornice, ki se že nad deset let neprestano udeležujejo v svojih uradih. Še na mnoga leta!

LETO XI. — ŠTEV. I.

JANUARY, 1939

VOL. XI — NO. I.

REV. MILAN SLAJE:

Novo leto

Vesti, ki jih slišimo po radiu in beremo v časopisju, niso nič kaj pomirljive. Vse diha neko gotovo nezadovoljnost z obstoječim, povsod je neka bolna nervoznost in napetost, tako, da lahko vsak čas pričakujemo novega vojnega požara. Novo leto nam potemtakem ne obeta nič dobrega.

Vendar bo novo leto, za nas posameznike, prav takšno, kakršnega si bomo sami ustvarili. Srečo si voščimo in želimo ob nastopu vsakega novega leta. In ta sreča v naših srcih in našem življenju ni odvisna od tega, kakšne so razmere med Nemčijo in Francijo, ne zavisi od tega, ali se bodo Zedinjene države spustile v novo vojno, ali ne. Srečna in zadovoljna srca moreš najti sredi najbolj krvave vojne vihre in na nesrečna srca naletiš v časih najbolj blaženega miru. Sreča je nekaj takega, česar ne prejmemo od zunaj, česar nam ne more dati ali vzeti noben kralj ali diktator — Za srečo moramo poskrbeti sami, drugače, ako tega ne znamo, vam nihče ne more pomagati. O, da bi bila sreča ali nesreča odvisna od zunanjih okoliščin, potem bi bilo pač več srečnih med nami. Tako pa vidimo, da ljudje, ki živijo v mramornatih palačah in vsak dan sedajo za bogato obložene mize, niso vsikdor najsrečnejši. Čim več kdo ima, tem več si želi, kar vse dokazuje, da sreče in zadovoljnosti ne prinese prvi milijon, niti ne drugi, ampak ravno nasprotno, da so milijoni mnogokrat vzrok še večjega poklepa in večje nezadovoljnosti.

Da bomo zadovoljni sami s seboj in torej srečni v novem letu, moramo storiti, kar je storil pastirček v pravljici, ki ni hotel menjati s kraljem. Dobro je vedel, da bi ga njegove zmožnosti ne usposabljale za kralja. Tako naj bi se vsakdo izmed nas zavedal, da ga je božja Previdnost postavila v ravno tisti stan ter mu odmerila tisti delokrog, za katerega ima zmožnosti. Človek, ki ima en talent ne more izvrševati dela, ki zahteva človeka z desetimi talenti. Da bi imeli to vedno pred očmi, bi bilo manj bojev za takoimenovane pravice in manj nezadovoljnosti in več sreče. Marsikateri delavec vidi le ugodnosti, ki jih uživa njegov delodajalec, ne vidi pa tudi težkih dolžnosti, ki jih

mora izvrševati ter ne pomisli, ali bi bil on zmožen nositi breme svojega delodajalca. Pravilna ocenitev lastnih zmožnosti in veselje do stanovskih opravil je tudi ena pot do zadovoljnosti in sreče.

“Preljubo veselje, oh, kje si doma?” Ta pesnikov vzklík velja posebno modernemu svetu. V srca človeška je padla strupena kal nezadovoljnosti in veselje je zginilo iz njih. Temne obraze vidimo okrog sebe, na katerih je jasno izražena nezadovoljnost z življenjem. Stisnjene pesti se dvigajo proti nebu, kakor da bi bil Bog kriv vse te nesreče, ki se je polastila človeških src. Kakšna ironija voščiti srečo ljudem, ki hočejo biti nesrečni! Prav v teh časih, v katerih živimo, se zavedamo resničnosti besed sv. Avguština, ki je dejal, da je naše srce nesrečno in nemirno, ako ne počiva v Bogu. Toda Boga so zavrgli in mesto Njega si izvolili boga — mamona, boga grabežljivosti; mesto krščanskih nebes iščejo nebesa čutnega veselja in uživanja. In nemir se je naselil v srcu milijonarja in delavca, ker poganski bogovi, ki so izpodrinili krščanskega Boga, ne prinašajo sreče in zadovoljnosti.

Ker je vedno manj kristjanov, je tudi vedno manj krščanske ljubezni in vsa naša dejanja so usmerjena v to, da storimo svojega bližnjega čim bolj nesrečnega. “Bratstvo, enakopravnost svoboda,” vse to je zgolj hinavščina in laž v ustih modernih, protikrščanskih poganov. Bratstvo, enakopravnost in svoboda morejo biti le tam, kjer krščanska načela vladajo naše javno in privatno življenje. Kjer ni vere in krščanstva, tam je nesreča in propad.

Naj visijo nad nami še tako temni in grozeči oblaki, naj tulijo okrog nas hijenski glasovi komunistov, naj se bliža vojna vihra, naj se podira svet okrog nas in pod nami — vse to nas ne bo spravilo iz ravnotežja, ako bomo imeli v svojih srcih Boga, ki je vir prave sreče. Resnica pa je tudi: naj imamo še tako slovito demokracijo, naj se naše mize šibe pod dobrotami tega sveta, naj sta v vsaki garaži dva avtomobila in v vsakem loncu pečena kokoš — nezadovoljnost bo še vedno tukaj in srca človeška bodo ostala nesrečna, ako bomo pozabili na Boga.

rečno novo leto!

OD vseh strani doni ta klic ob pričetku novega leta. Večkrat je voščilo "Srečno novo leto!" res iskreno izrečeno, mnogokrat pa tudi le iz navade. Vendar, če tudi bi voščilo od prijateljev in znancev popolnoma izostalo, si ob nastopu novega leta vsak človek sam sebi želi srečo in zadovoljnost. — Nekateri so uslišani, mnogi razočarani.

Prava sreča in zadovoljnost sta le v našem sreču doma. Če smo po naravi radi zadovoljni, bomo povsod našli kolikor toliko sreče in zadovoljstva. Če smo pa tiste vrste, da radi na vsako stvar zremo skozi črna očala, zadovoljnosti ne bomo občutili. — Nekoč sta dva jetnika zrla skozi okno svoje ječe. Prvi je videl zvezde na nebu, drugi pa le železne prečke na oknu svoje celice.

Preteklo leto nam je morda prineslo nekaj razočaranj; prineslo nam je pa tudi vesela presenečenja. Eno tako veselo in radostno presenečenje je prav zagotovo bil izlet v domovino. Saj so nekatere potnice že leta in leta nameravale obiskati svoje drage, pa ni bilo prave prilike, ali pa so odlagale iz enega ali drugega vzroka. Kar naenkrat so se pa odločile in ko so v New Yorku druga drugo zagledale, ni bilo presenečenja ne konca ne kraja. — "Ali tudi ti greš? Joj no, kaj si tudi ti med nami?" — Taki in enaki klici so se slišali vse vprek. Nato je bila vsa pot ena sama veriga prijetnih presenečenj. Prijazni sprejemi, svidenje s svojimi dragimi, potovanje po Jugoslaviji, novi prijatelji in nove zveze. Vse nas je veselilo, vse se nam utisnilo v nepozaben spomin.

Mnogo pohvale in priznanja dnevno dobi-

vam, nanašajoč se na lepe opise našega potovanja v Zarji in na slike, ki so vsem tako ljube. — "Na glas sem se zjokala, ko sem videla svoj rojstni kraj v Zarji," mi piše ena članica. Zopet druga: "Skrbno shranjujem vse številke Zarje, da jih bom imela za spomin. Ker nisem bila med tistimi srečnimi, da bi mogla obiskati staro domovino, jo pa sedaj v Zarji vidim." — Zveza je vesela, da more tolikim ustreči, hvaležne pa smo sestri urednici, ki vse natanko, vestno in taktno poroča, da se mi zdi, kot da še enkrat potujemo po tistih krajih.

Gotovo si marsikatera izmed vas ob novem letu želi srečo videti še enkrat svoj rojstni kraj in ljube domače. Moja srčna in prav iskrena želja je, da bi se vsaki to hrepenenje izpolnilo. Poleg tega še vsem skupaj in vsaki posebej želim zdravje, srečno in zadovoljno družinsko življenje, uspeh v društvenem delu ter zboljšanje delavskih razmer.

Novo leto nam bo prineslo nove upe, nove nade, pa tudi nova razočaranja. Naj bi vsem našim članicam bilo prihranjeno razočaranje, novo leto pa jim prineslo samo vesela presenečenja ter mir in zadovoljnost srca, kar vsem skupaj srčno želi, Vaša sosestra,

MARIE PRISLAND.

Ljubljana.

"Vam, ga. Prisländ, kakor vsem dragim Vašim in mojim ljubim znankam, želim k bližajočim se praznikom mnogo neskajjenega božičnega veselja ter srečno in blagoslovljeno novo leto!

Antonija Natlačen.

ALBINA NOVAK:

KAKO KRASNA SI ZEMLJA SLOVENSKA!

(Nadaljevanje.)

BILO je torej petek popoldne 15. julija, ko smo se peljali in prepevali v avtobusu po lepi zeleni Štajerski iz Mozirja proti Celju. Pri poljudni pesmici "Gremo na Štajersko gledat kaj delajo" smo spremenili besedilo na "Prišli smo na Štajersko in bomo videli kaj delajo . . ." Pesem nam je šla gladko, da smo kar sproti skladali nove kitice. Saj v prijazni družbi kakor je bila naša in pa vožnja po krasnih krajih, kjer se človeku zdi, da je v nebesih na zemlji, se ni treba prav nič

siliti, ker ti prihaja vse na misel brez vsiljevanja. Naj ponovim, da šele sedaj umevam domotožje vseh, ki so morali zapustiti svojo rodno domovino in iskati sredstev za življenjski obstanek po tujem svetu. Bila sem rojena v Sloveniji in preživela svoja otroška leta v lepi Ribniški dolini, iz katere smo se izselili v Ameriko leta 1910 in moj spomin na stari kraj je bil vse kaj drugega kakor sem v resnici našla. Mama in ata sta mi dostikrat pripovedovala o čarobnih planinah in dolinah in o čudovito lepi rodni grudi, toda slika v mojih očeh

je bila le iz otroških let in zato tudi vse v manjši obliki. Sedaj šele sočustvujem z vami, ki ste se morali posloviti od svojih rodnih krajev, kateri vas vabijo in vabijo nazaj če za dlje časa ne, pa vsaj za kratek obisk, da si obudite lepe spomine in se razveselite med svojimi poznanimi.

Tudi vsi, ki smo se nahajali na izletu smo tako radi obiskali vse tiste kraje, od koder so doma naši prijatelji v Ameriki. Ko smo se peljali skozi vasi, trge in mesta smo se v vsakem kraju spominjali na tiste, ki prihajajo od tam. Iz Mozirja na Štajerskem nas je pot peljala skozi trg Žalec, ki je okrog sedem in pol kilometrov od Celja. Trg leži med hmeljniki in je središče Savinjskega hmeljarstva. Prebivalstvo se bavi tudi s kovinsko in pletilno industrijo in nekateri tudi s čebelarstvom. V trgu je mnogo obrtnikov in trgovcev. Od tukaj je tudi izhodišče izletov na Mrzlico in druge vrhove, ki se dvigajo na južni strani Savinjske doline. Kot v rimski dobi je ležal Žalec tudi v srednjem veku ob važni prometni žili, ki je vezala preko Ljubljane Primorje s Štajer-

prvi Savinjski hmeljar Franc Jamšek (1840-1892). Mnogi izmed nas nismo prej v svojem življenju videli kako raste hmelj in zato smo bili toliko bolj zainteresirani v to rastlino. Posebno še, ker smo vsi prijatelji dobrega piva, za katerega je hmelj zelo važna sestavina.

Kar naenkrat smo se znašli v mestu Celje in pred hotelom "Union," kjer smo izstopili in g. Zakrajšek nam je prav hitro preskrbel lepo opremljene sobe za prenočišče. To je bil že četrti večer, da nam je aranžiral za sobe in je kar na pamet vedel, da potrebujemo sobo za štiri, sobi za tri, sobe za dve in par sob po eno. Tako je bil sicer naš "order" in g. Zakrajšek je bil vseskozi zelo postrežljiv in nam je tudi v tem oziru vedno preskrbel po želji. Kar smo najbolj pogrešale v hotelih je bila kopalnica poleg spalne sobe kakor imamo po Ameriki. V evropskih hotelih se mora naročiti kopalnica in to za gotov čas. Ko vprašam sluga, ako grem lahko v kopalnico, ker bi se bila rada presvežila, mi reče, da je kopalnica oddana do osmih in ako želim za pol devetih me lahko zabeleži. Mislila sem si, kaj ob pol devetih zvečer se ko-

Celje

sko. Že v tej dobi je bil Žalec važno pristanišče splavarstva po Savinji. Na to spominja tudi cerkveni patron sv. Miklavž, zaščitnik brodarjev. Po 1848 je Žalec znan zaradi narodnostnih bojev. Leta 1869 je bila tu ustanovljena čitalnica, ki je prevzela vodstvo narodnega preporoda. Dne 6. septembra 1868 se je vršil znameniti žalski tabor, drugi izza ljutomerskega v vrsti slovenskih taborov. Na njem so zborovalci zahtevali zedinjeno in avtonomno Slovenijo, jezikovno enakopravnost ter slovensko šolstvo in sodstvo. Zgodovinsko pomembna je bila tudi manifestacija žalskega tabora 18. marca 1918, ko je okoli sedem tisoč zborovalcev sprejelo resolucijo, ki je zahtevala samostojno Jugoslavijo. Končno je tretji žalski tabor 15. junija 1928, ki se ga je udeležilo deset tisoč ljudi, proslavil 700 letnico lavantinske škofije ter 60 letnico prvega in desetletnico drugega žalskega tabora. V Žalcu je bil rojen

pati, kam bi bilo po tem čas iti, nikamor drugam kakor spat in to pa ne bo šlo tako zgodaj. Ko sem videla, da se bo treba umiti zopet v "lavorju" sem se morala baš tako zadovoljiti. In seveda, bila sem malo pozna za večerjo. Vendar ko pridem na vrt vidim, da so bile tudi drugi pozni in tako je bilo ravno prav.

Najprvo mi prinese natak ar jedilni list in sama nisem znala zbrati kaj bi bilo boljše, ker ima vsaka mesna rihta svoje posebno ime. Nato gledam na druge, kaj si bodo izbrali, pa mi ena priporoča, da naj naročim "Beograjsko piško." Seveda nisem še nikoli slišala o tej rihti pa sem mislila, piška je na vse zadnje gotovo tudi tukaj piška in s čim bo okrancljana bom pa videla. Med tem časom pa slišim Nežiko Lahovo, ko naročuje "fruit salad" in natak arju pripoveduje na vse mogoče načine kako se napravi. Natak ar napiše naročilo in pravi, da bo gospodična gotovo dobila kar želi. Kmalu dobim

“beograjsko piško” in na moje začudenje ni bilo drugega kakor dva velika kosa piške v omaki. Okrog mize pa smeh, ker je zgedalo kakor da bo zadosti za najmanj dve osebi. Najbolj se je pa smejala Nežka in ni se še nehala smejati, ko ji prinese natakhar sadje po naročilu oziroma “fruit salad” in tega je bilo polno skledo. Nežka gleda od strani in nato vpraša, če je še kdo drugi naročil kaj sličnega in ker ni, je bilo vse le zanjo. Nekaj časa ogleduje, in nato začne, ampak pomagati so morali še drugi, da so bili koncem konca tudi drugi deležni velike porcije sadja in pa moje piške, ker bilo je vse predobro, da bi pustili dobri jedi vzeti konec kar tako. Imeli sva še eno skrb in sicer, koliko bo znašal račun in bili smo zopet začudeni, ker je bil zmeren.

Po dobri večerji smo šle pa na sprehod po mestu. Prav za prav v starem kraju je običaj, da se gre na “špincer” in ta običaj nam je večkrat bil zelo po volji. Tako smo šle po nekaj in nekaj skup in sicer vsaka skupina v svojo smer. Ko se sprehajamo slišimo lepo petje angleške pesmi “Moonlight and Roses” in pa “Down by the Old Mill Stream.” Odkod to petje? Mogoče je radijo program iz Anglije ali Amerike? Tako smo ugibale in kar obstale, da bi še bolj slišale, ko zagledamo da prihajajo okrog vogala naša dekleta in za njimi pa nekaj prav fejest postavnih vojaških častnikov. Kmalu pa se prikaže med nami mož postave, ki nas opozori, da se ne sme peti po cesti in tudi ne preveč na glas govoriti. Dobro, smo si mislile, pa gremo naprej. Tako smo si drug drugemu želeli “lahko noč” in na svidenje do osmih drugo jutro, ko je bil določen izlet na celjski grad.

*Razpelo na mostu
v Celju*

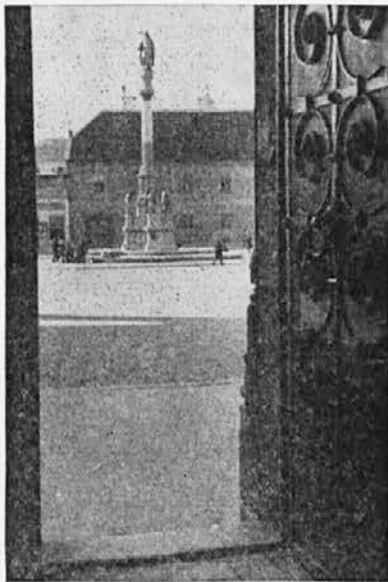
Nekatere so vstale ob času in nekaterih pa ni bilo od nobene strani. Ko ni bilo ob določenem času družbe na mestu, da bi šli na grad, pravi g. Zakrajšek, da se bo še malo počakalo in če nas ne bo več se ne bo šlo. Vzrok, da smo se razkropile je bil, ker je vsaka hotela spominke za prijatelje v Ameriki in ko smo

videle, da imajo v Celju tako vabljive izložbe, smo takoj šle vsaka po svojem opravku. Kar se tiče celjskega gradu sta ga pa samo ga. Prisland in g. Zakrajšek od daleč gledala in ga. Prisland nam je pozneje povedala, da ni bilo treba iti na grad, ker ji je g. Zakrajšek razložil zgodovino nekdanjih celjskih grofov in ji pokazal staro grofijo in ostanke celjskih grofov v cerkvi Marijinega Vnebovzetja. Kmalu je bila ura deset in naročeno nam je bilo, da se ob desetih odpeljemo naprej.

Celje je za Ljubljano in Mariborom največje in gospodarsko, prometno in kulturno najpomembnejše mesto dravske banovine. Celje leži na jugu in obenem najnižjem robu celjske kotline in se razprostira na levem bregu Savinje, kjer sprejema reka iz vseh delov kotline večje in manjše pritoke, preden v velikem ovinku ne zakrene v slikovito in precej ozko prečno dolino, ki jo z obeh strani zagrajuje predalpsko hribovje. Ker teče Savinja tik ob južnem robu kotline sprejema vse večje pritoke z leve strani in ti so Ložnica in Sušnica, zlasti pa globoka in kalna Voglajna, ki sprejema že v mestu Koprivnico in malo preje nedaleč od tod deročo Hudinjo. Celje je obenem železniško križišče, še v mnogo večji meri pa izhodišče avtobusnih prog, ki drže večinoma daleč preko okvirja celjskega sreza. Talni načrt mesta je prilagojen toku Savinje. Ulice drže pravokotno na reko ali pa so vzporedne ž njo. Večidel so ulice tlakovane in povsem zazidane, tako da Celje povsem pogreša večjih nezazidanih ploskev. Celje ima okrog 250 trgovin, med katerimi je precejšnje število veletrgovin v pravem smislu. V obrti je zaposlenih okrog tisoč ljudi; mesto poseduje več večjih denarnih zavodov, pomembna pa je tudi industrija in sicer proizvodnja barv in kemičnih proizvodov, pohištvena industrija, izdelovanje alkoholnih pijač in kamnoseštvo. V mestu je tudi velik parni mlin. Poleg ljudskih šol ima tri meščanske šole, trgovsko šolo, rudarsko šolo, gimnazijo in glasbeno matico, ki so večji del nameščene v lepih modernih poslopijih. Imajo tudi štiri tiskarne in več knjigarn in mesto se ponaša z lepim muzejem. Kraj je tudi zelo uvaževano letovišče. Poleg domačih gostov iz vseh delov Jugoslavije prihajajo tja tudi Nemci. Kot letovičarski kraj ima Celje idealne pogoje: urejena kopališča v topli Savinji, hotele, kavarne, krasno urejen senčnat park in dobre prometne zveze na vse strani ter izredno prijetno okolico. Nizki in lahko dostopni griči v neposredni bližini Celja s preglednim razgledom na mesto in okolico so predvsem: Jožefov grič, Miklavški hrib, Stari grad, Anin vrh, Grmada in Tolsti vrh. V celjski okolici je obilo idealnih smuških terenov. Zimski šport je tod že močno razširjen.

Zgodovina Celja seže v drugo ali morda že v prvo stoletje in je bilo že tedaj municipium to je mestna občina z samoupravo po rimskem vzorcu; mestne pravice ji je naklonil cesar Klavdij, odtod tudi ime Claudia, Celeia. Po legendi je bil leta 284 obglavljen v Celju sv.

Maksimilijan, ker ni hotel žrtvovati bojnemu bogu Marsu. Vsekakor je imelo mesto že v zgodnji krščanski dobi škofijski sedež. Grof Friderik II. je povzdignil l. 1451 Celje v mesto z vsemi pravicami in svobodščino ostalih štajerskih mest. Tudi po 1456, ko so izumrli celjski grofje, je ostalo Celje središče celjske grofije. Njeni grofje so bili od sedaj Habsburžani. Tudi ti so bili Celju naklonjeni. Leta 1750 je Marija Terezija prodala celjsko gospodarsko grofju Antonu Gaisbrucku, ki je gospodarski urad premestil v novo zgrajeni grad Novo Celje. Po 1848 je Celje postalo avtonomno mesto. Leta 1908 je prevzela mestna občina po ministrski odobritvi stari grb celjskih grofov: modri ščit z 3 šesterokrakimi zlatimi zvezdami. Stara je tudi grofija, nekdanj last celjskih grofov. Na stopnišču je še viden njihov grb. Sedaj ima v grofiji prostore okrožno sodišče. Leta 1927 je bil odkrit in restavriran v veliki dvorani pod dotedanjim stropom starejši ravni strop, ki je ves poslikan. Štiri vogalne slike predstavljajo giganta v silno razgibanih položajih, štiri stranske stene, štiri letne čase in dve sliki antično bitko. Marijin spomenik na Glavnem trgu je bil postavljen l. 1776 na mestu, kjer je bil usmrčen morilec Pretner.

Marijin spomenik na Glavnem trgu v Celju.

Ko smo se shajali na avtobus je imela vsaka izmed nas kaj zanimivega za spomin. Če bi imele čas bi bile vseeno šle pogledat stari grad, ampak čas je vse prehitro potekel in treba je bilo naprej. Ravno pred odhodom se nam je pridružil prijatelj gospoda Zakrajška dr. Stane Vrhovec iz Celja in g. Zakrajšek nam pove, da gre gospod doktor z nami za en dan. Bil je takoj lepo sprejet v našo družbo, ker smo takoj videli, da je izvrsten družabnik in nam bo mnogo zanimivega povedal o raznih krajih v tamošnji okolici. Naša prihodnja postaja je bila v Rimskih Toplicah, ker izlet po Sloveniji ne bi bil popoln, ako se ne bi ustavili v toplicah in Rimske Toplice so znamenito termalno in klimatično zdravilišče.

Dr. Vrhovec nam začne takoj pripovedovati, da so vrelce v Rimskih Toplicah poznali ter jih

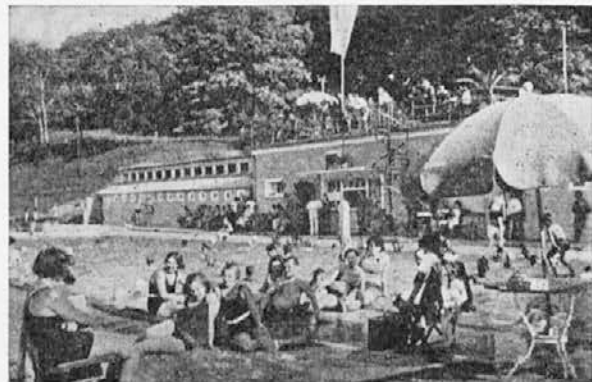
rabili v zdravilne svrhe že za časa, ko so si Rimljani osvojili del današnje Slovenije ter ga proglasili za svojo deželo. To dokazujejo mnoge izkopsnine iz leta 1845 in 1874, ki so

Rimske Toplice

spravile na dan mnogo ostankov rimskih zgradb in mnogo novcev rimskega izvora. Rimske Toplice ležijo v prijazni Savinjski dolini in so zavarovane proti vetru in prahu, ker jih obdajajo vse naokrog gozdovi. Zaščitena lega kopališča in radioaktivnost njegovih vrelcev vplivajo na rastlinstvo, tako da uspevajo tudi najbolj eksotične rastline, katerih bujnost in lepota razveseljuje gostom oko. Vrelci so zelo radioaktivni, ker vsebujejo neobičajno veliko množino naravne ogljikove kisline. Gostom je na razpolago velik skupen bazen kakor tudi lepo število moderno urejenih posebnih mramornih kabin. Vrelci služijo tudi kot zdravilna pijača, ki jo predpiše v slučaju potrebe kopališki zdravnik. Dietna kuhinja je pod zdravniškim nadzorstvom. Na novo otvoreno topliško kopališče je prvo te vrste v Jugoslaviji in nudi gostom razen kopanja tudi možnost sončenja in zračnih kopeli.

Ko smo slišale koliko zdravilnih sredstev vsebujejo ti vrelci, smo kar komaj čakale, da bomo tam. Tiste, ki smo imele s seboj kopalne obleke smo hrepenele po priliki, da bi se šle

Plavalni bazen v Rimskih Toplicah

osvežit v vodo in posebno še zato, ker nam je bilo povedano, da je voda topla. Kar naenkrat smo zdrčale proti bazinu in bile v vodi. Nekatere so pa šle v zasebne kabine, ker so hotele

imeti privatnost. Šele, ko smo bile v vodi približno eno uro, nam gospod doktor pove, da je pol ure zadosti za enkrat, ker vsebuje voda mnogo ogljikove kisline in smo bile že dovolj dolgo v vodi. Želela sem si, da bi mi čas dopuščal še enkrat obiskati te čudovite toplice predno bo treba nazaj v Ameriko, ampak tistega časa ni bilo. Pa drugič! Nekatere so se bale iti v vodo in so na nas en čas gledale kakor da bi me ne smejele iti, ampak ko smo se vrnile med nje in ko so na nas gledale pri kosilu in videle naš apetit in naše veselo razpoloženje pa vem, da so v srcu želele, da bi le bile prinesle svoje kopalne obleke. Pa drugič.

Rojstna hišica ge. Prilandovec v Rečica, Štajersko. Pred hišico vidimo teto Franjo s košem na rami

Bilo je okrog pol dveh popoldne, ko smo se odpeljali iz Rimskih Toplic proti Zidanem mostu. Sicer je bil načrt za popoldne precej obširen, namreč iz Štajerskega na Dolenjsko do Novega mesta in če bo čas, do Metlike.

Vožnja je bila prijetna, ker smo videli vedno kaj novega. Kilometri so se nam zdeli kratki, čeprav so nam bile ozke in prašne ceste večkrat v nejevoljo. Mislili smo si, zdaj se vozimo v starem kraju, kjer bi bila vsaka udobnost "luksus" pa bodisi pri stanovanjih ali pri vožnji. Res, v starem kraju si pa ne privoščijo ničesar. Vse povsod je taka skromnost, ki ni para v Ameriki. Kako so se mi smilili ljudje in posebno ženstvo, ki ne pozna drugega kakor trdo delo po polju, v hlevu, pri živini, toda za počitek ali kaj dobrega užiti, tisto pa pravijo "ne moremo, nimamo, smo prerevni." Ne vem ali res nimajo tistega potrebnega gospodarskega smisla, da bi si pomagali do boljšega, ali kaj? Ali se ne bo naš slovenski narod nikdar otel svoje revščine? Kolikokrat sem v srcu želela: "Bog se jih usmili! Ti naši pridni, pošteni, sposobni ljudje, zakaj jim voditelji ne pomagajo priti do kaj boljšega?" Če bi jaz imela moč ali sredstva, bi storila vse v svoji moči za pospešitev industrije in trgovine med njimi, ker ljudstvo tako silno potrebuje zaslужka. Potem ceste, ki so izpeljane po tako lepih krajih in te ceste so tako zapuščene in še pe tistih, ki so tlakovane je ponavadi prah, ki se vzdigne za vozmi in avtomobili, kakor oblak.

Večkrat sem ugibala s kakšno tvarino so neki te ceste tlakovane, ki se tako kadi za vozili. Pe nekaterih cestah je posuto gotove vrste kamene, ki ga vozovi zdrobijo v pesek, in se kadi kakor moka v mlinu. Še v mlinu se tako ne kadi. Uverjena sem, da ravno ceste, če bi bile take kot se šika bi promovirale trgovski in turistični promet. Poglejmo Švico, kako bogata država je in to radi turističnega prometa! In naša Slovenija je v mnogih ozirih veliko bolj slikovita in njene čudovite planine in pokrajine bi nudile turistom mnogo naravnega užitka, za katerega tako drago plačujejo turisti po drugih bolj progresivnih državah. Pri tem bi prišlo mnogo denarja v Slovenijo in denar je kar naša dežela tako resno potrebuje. Najlepsi del Jugoslavije je Slovenija in njeno prebivalstvo je najbolj delovno ljudstvo v Jugoslaviji, zakaj bi torej ne dobili tudi vso tako neobhodno prepotrebno pomoč od države. V tem oziru bi ne smelo biti preveč politike in ne drugih zapletljajev, ker nihče drugi ne trpi zaradi tega odlašanja kakor država sama in pa njeno prebivalstvo.

Kmalu smo se približali Zidanem mostu, ki je eno najvažnejših železniških križišč v vsej državi. Kraj leži v soteski med strmimi pečini ob izlivu Savinje v Savo in ima izredno slikovito lego. Tukaj sta dva železniška mostova in kameniti most za osebni in tovorni pro-

Zidani most

met. Prebivalci žive pretežno od dela pri železnici. Pravijo, da je že v rimski dobi bil kraj obljuden in je že tedaj obstajal most čez Savo ali Savinjo. Tudi kasneje je kraj obdržal svoj prometni pomen. Vojvoda Leopold Slavni je dal leta 1222 sezidati most čez Savo in v obrambo tega mostu je dal najbrž še isti vojvoda zgraditi tik nad postajo grad Klausenstein, tudi Stari grad imenovan. Danes so grajske razvaline že zaraščene. Radi borbe c Celjani je dal Friderik III. leta 1442 podreti tudi most. Bivši trgovski prometni pomen je kraj znova dobil v začetku 19. stoletja, ko so odtod zgradili cesto proti Rimskim Toplicam—Loka. Leta 1826 so mesto do tedanjega broda zgradili kameniti most preko Savinje. Leta 1849 so postavili železniški most, po katerem je stekla južna železnica. Zidani most je tedaj prevzel

vlogo Zaloga in postal je važno savsko pristanišče. Tu so blago nakladali na vlak in obratno na ladje, ki so jih vlačili po Savi navzgor. Plovba po Savi je ohranila svoj pomen do leta 1862, ko je bila otvorena železnica Zidan most — Zagreb — Sisak. Tretji železobetonski most, ki omogoča direktni železniški promet med Ljubljano in Zagrebom je bil dograjen leta 1931. S tem je postal Zidan most mednarodno železniško križišče. Torej v tem kraju se izliva Savinja v Savo in pokrajina je zelo gorata in skalovita. Visoke skalne stene se dvigajo deloma neposredno nad Savo pa tudi na levi strani Savinje.

Tako smo nadaljevali svojo pot ob Savi in se peljali skozi Radeče, Sevnico, Rajhenburg in prišli do mesta Krško, kjer se je avtobus ustavil, da je šel g. Zakrajšek po razglednice in izstopili so tudi drugi, ker smo se ustavili ravno pred gostilno, kjer smo videli napis, da imajo izvrstno pivo. Saj vrček piva se zelo prileže suhemu grlu. Mesto Krško ima prijetno lego, prijazno okolico in ugodne klimatske razmere. Vinorodno gričevje nad Krškimi nudi s svojimi holmci, grapami, zidanicami, hrami in cerkvami za sprehode in izlete zelo lepo in pestro sliko. Del mesta je nizko nad savsko gladino, da Sava ob visoki poplavi doseže hiše. Glavni del mesta pa stoji med župno cerkvijo sv. Janeza in trgovino Engelsberger. Mesto je izrazito obcestnega tipa s sklenjeno zazidano glavno ulico ob banovinski cesti. V južnem delu mesta se vzpenja preko Save močan lesen most v vas Videm, ki leži na levem bregu Save v ravnini pod vinorodnimi goricami. Na severnem koncu mesta je nekdanj stal krški grad, danes Stari grad imenovan in je že preko 150 let v razvalinah. Na gričku nad mestom je tudi cerkev sv. Rozalije, dasiravno stara, je še danes zelo obiskovana romarska cerkev.

Zapustili smo Krško in kmalu tudi reko Savo, ob kateri smo se vozili od Zidanega mostu ter krenili po banovinski cesti proti mestu Kostanjevici, Dolenjsko. Kostanjevica je najstarejše dolenjsko mesto na poldogovatem otoku Krke. Otok je umetnega izvora; nastal je v srednjem veku na ta način, da so prekopali okljuk Krke okrog mesta v otok. Na jugovzhodni strani pritoka v okljuk potok Studeno. Na otok držita od severa in juga dva lesena mostova, po katerih gre po dolgem skozi mesto državna cesta Novo mesto — Zagreb, ki tvori obenem glavno mestno ulico. Mesto je važno križišče cest. Neugodne so pa skoro vsakoletne poplave. Ob takih prilikah se vrši promet od hiše do hiše s čolni. Mesto ima več trgovin, tovarno usnja, parno žago, več gostiln s tujskimi sobami, celo vrsto obrtnikov in je sedež raznih uradov. Kostanjeviška župnija je obstajala že v 12. stoletju in ima zanimivo zgodovino. Iz nje so izšle župnije Čatež in Velika Dolina. Iz Kostanjevice prihaja več znamenitih pisateljev: Bele Ivan, Fabinc Franc, Marešič F. in dr. Oražen Ivan, prvi starosta jugosl. sokolstva in ustanovitelj "Oražnevega dij. doma" v Ljubljani.

Iz Kostanjevice smo imeli približno 24 kilometrov do Novega mesta, in državna cesta nas je peljala skozi Št. Jernej. Ta velika vas leži v ravnini Krškega polja. Skozi vas, ki se ob državni cesti razširi v prostoren trg, teče potok Kobila, ki žene mlin. Ima več gostiln s tujskimi sobami, trgovcev in obrtnikov. Znale so tudi šentjernejske konjske dirke, ki se vsako leto vrše o sv. Petru in Pavlu. Dirkališče se nahaja na vzhodni strani vasi ob državni cesti. V vasi ima banovina svojo žrebčarsko plemenilno postajo, kjer ima svoje žrebce od februarja do avgusta. Št. Jernej ima pet letnih sejmov, ki so dobro obiskovani. Ima tudi ugodno izhodišče v Pleterje, v Mali Lurd, v Rakovnik, na Opatovo goro, k raznim starim gradovom pod Gorjanci in ob Krki, na Tolsti vrh, v podzemsko jamo v Petrinjevki in na Gorjance in je tudi pripravno letovišče. Ga. Prislant nam je povedala, da je mnogo poznanih v Ameriki doma iz Št. Jerneja. Tudi jaz sem že večkrat srečala prijatelje, ki so doma iz Št. Jerneja. Sliko te vasi priobčimo v prihodnji izdaji.

Iz Št. Jerneja do Novega mesta je pa približno 17 kilometrov. Ko je petje utihnilo za kratek čas, saj že kar veste, da smo radi prepevali, mislim, da je ni pesmi, da ne bi prišla v "štih," nam pa pove ga. Šloserjeva, da se nahajamo blizu njene rojstne vasi Mali Slatnik in nas povabi na kozarec "dolenjca," vozniku pa naroči, da se naj ustavi pri gostilni tik ob cesti. Mali Slatnik spada pod občino Šmihel — Stopiče in je malo več kot 4 kilometre od Novega mesta. Izstopili smo samo za toliko časa, da smo si malo kite stegnili in potem pa hajd zopet na avtobus proti Novemu mestu. Kako je bilo od tukaj naprej boste pa brali v prihodnji izdaji. In takrat pride na vrsto Metlika, Semič, Črnomelj, Kočevje, RIBNICA, Sotražica, Bloke, Cerknica, Rakek, Planina, Postojna, Logatec, Vrhnika, Podlipa, in povratek v Ljubljano. V prihodnji izdaji upam zaključiti potovanje po Sloveniji, ker potem pride na vrsto južni del Jugoslavije, namreč Hrvatsko in Srbsko, kjer smo videli mnogo zanimivega.

Iskreno želim, da bi v novem letu mnogo izseljencev obiskalo svoje drage v domovini. Vsem rojakom in rojakinjam v stari in novi domovini v imenu celokupnega članstva Slovenske ženske zveze pa voščim "Veselo novo leto 1939!"

Solčava vas v Zgornji Savinjski dolini

ŽENSKI SVET

Raziskovalka severnih pokrajin

AMERICAN GEOGRAPHICAL SOCIETY, ki izdaja mesečnik z enakim imenom, bo letos odlikovala žensko za njene posebne izredne zasluge v raziskovanju polarnih krajev. Pred 86 leti je ena ženska prejela to posebno Cullum medalijo in letos bo tako počaščena gđ. Louise A. Boyd.

Dosedaj smo čitali le o možeh, ki so tvegali svoje življenje, da prodro skrivnosti severnega sveta. Dasi se jih je veliko ponesrečilo in se niso nikdar vrnili, da bi sporočali o svojih najdbah, pa je gđ. Boyd letos vodila že šesto ekspedicijo ter dosegla rekord, ko je priplula v naj-severnejši del.

Brodariti med ledenimi gorami ni prav varen šport in tak uspeh je treba znati ceniti.

Darilo za gospo Roosevelt

HVALEŽNO špansko ljudstvo bi se rado oddolžilo gospej Roosevelt za njeno humanitarno sodelovanje, kjerkoli je njena pomoč potrebna. Zbrali so umetnine slavnega slikarja Goy-a, katere bo osebno izročil slikar Louis Quitanilla, ko bo prišel slikat španski paviljon za svetovno razstavo. V zbirki je tudi obris mesta Madrida s točnimi označbami, kjer so padale bombe in bengalske luči. Vsa zbirka je dragoceno vezana in nosi napis: To Mrs. Eleanor Roosevelt. Spomin od španskega ljudstva. V jeseni 1938.

Stalna registracija vseh volivcev

ZNANO nam je, da imajo naše posamezne države različne zakone in vsaka posamezna država urejuje svoje zadeve po svoje. Zato je tudi glede registracije volivcev tako, da so v 32 državah stalno registrirani, po drugih se pa registrirajo vsako leto sproti pred volitvami.

Marsikatero izboljšanje so dosegle ženske in tako se tudi sedaj trudijo zato, da bi se vse države zedinile in vpejale stalno registracijo vseh volivcev, obeh spolov. Ta način bi predvsem zmanjšal stroške za polovico in goljufije z glasovi bi bile čisto onemogočene. To se je že dokazalo v državah, kjer imajo tako registracijo že več let. Podpis pri prvi registraciji bi bil identifikacija volivca pri poznejših volitvah.

Ker pa je taka registracija tudi za udobnost volivcev samih, je upati, da bo ta reforma sprejeta od vseh držav, katere še nimajo stalno registracije.

Panameriški kongres v Lima, Peru

MESTO LIMA leži nekako sredi obale te države, ki se razteza ob Tihem oceanu. Tja so pohiteli zastopniki naših in 21 južno-ameriških držav, da bi se posvetovali glede nevarnosti, ki preti demokratičnim državam in ogroža svetovni mir.

Ameriško delegacijo vodi državni tajnik Cordell Hull, ki je zelo zmeren politik. Izmed žensk je bila imenovana delegatkinja gđ. Kathryn Lewis, hči poznanega delavskega voditelja in ustanovitelja C. I. O. To imenovanje je vzbudilo veliko presenečenje. Dekle je še mlado in javnosti nepoznano. Druga delegatkinja pa je ga. Elsie Musser iz Salt Lake City, Utah, ki se veliko trudi za odpravo vojska in dosego miru. Njej se bo pridružila deputacija iz New Yorka.

Razni ženski klubi in organizacije so poslale svoje zastopnice na to konferenco, kjer bodo delegatom predložile svoje načrte. Dr. Edith E. Ware, ki študira avtorske pravice (copyright), bo posredovala za prosto izmenjavo književnih del in umetnin iz ene države v drugo. Načelnica komisije za ženske pravice naših južno-ameriških držav, gđ. Doris Stevens bo predložila vprašanje za volivno pravico žensk in pravico do služb v uradih, ki bo ena izmed važnih točk, katere bodo ženske predložile delegaciji. S svojo navzočnostjo bodo dale moralno podporo za izpeljitev vseh blagih idej, ki so na programu.

Osmi panameriški kongres se je začel v petek 9. decembra in vsi pričakujemo najboljšega meddržavnega sporazuma naših dobrih sosedov.

Pisateljica Dorothy Thompson

AMERIŠKO časopisje prinaša mnogo zanimivih spisov in člankov od ženskih pisateljic. Med vsemi pa se po svojih izvanredno dobrih člankih odlikuje Dorothy Thompson. Svetovni dogodki in politični položaji tukaj in v Evropi je snov, katero jako spretno obdeluje. Junija meseca jo je odlikovala univerza Columbia in sedaj ji je pa Liga ameriških žena podarila zlato medaljo. Slavljenka je v svojem govoru poudarila, da naj ženske ostanejo delovne na vseh poljih in naj nikdar ne dopuste, da bi se jih potisnilo v ozadje, kakor se to dogaja v deželah izgubljene osebne svobode. Dotaknila se je tudi pogodb v Monakovem. Rekla je, da bi ženske nikdar ne podpisale take pogodbe, ker se predobro zavedajo, da izdajstvo ni še nikdar rodilo miru in da se vojske ne končajo z grožnjami.

Dorothy Thompson piše za New York Herald-Tribune in za druge liste pod časniškim sindikatom in magacini. V privatnem življenju je ga. Sinclair Lewis.

Ime Estera je prepovedano v Nemčiji

V Nemčiji ne bo nobena deklica več krščena na Estero. Tako se je prepričal neki oče, ki je hotel dati svoje dete krstiti za Estero. Mogoče mu je bilo ime tako všeč ali pa je hotel, da bi njegova volja veljala, ker se ni hotel dati pregovoriti. Obrnil se je na sodnijo ter pričakoval zanj ugodne rešitve. Moremo si pač misliti njegovo začudenje, ko mu je sodnik začel pripovedovati povest o Esteri iz biblije. Prvič je bila Judinja, kar bi bil dovolj tehten vzrok, da se tako ime črta. Življenje te Estere pa je prispodobljeno temu, kakor ga vodi znana Magda Lupescu na romunskem dvoru. Oče se je moral ukloniti ter izbrati ime, katero je vlada odobrila. Tako je v deželi diktatorjev.

Plače hišnih delavk

DOSLEJ so gospodinje same določale plačo tistih, ki so delali zanje. Če je bila gospodinja poštena in pravična, je plačala boljše. Če je bila gospa Skopulja, pa na svojo služkinjo prikrajšala pri plači, pri hrani, pri prostosti in udobnosti. Zato menda je je vsako dekle branilo iti služiti in je rajši vrašala za delo v tovarni, kjer je delala za majhen denar, pa je imela vsak nekaj svobode in manj strahovanja. Kakor slišimo se bodo te razmere precej spremenile. Spremembe bodo za delavke in delodajalke.

Komisija, ki proučuje delo in industrijo je prišla do sklepa, katerega je predložila mestnemu klubu žensk v New Yorku. Določili so najnižjo mesečno plačo \$40.00 in najvišji tedenski delavni čas 60 ur. Na podlagi polletne preizkušnje take plače in takih ur, naj potem sporočajo uradu, da se naredi še kakšna sprememba v tem oziru.

Delovne ure naj bi se tudi določile od takih ur, ko delavka ne dela ampak mora biti doma, da sprejme kakšno sporočilo po telefonu ali kaj drugega. Če je dve uri sicer prosta a vendar mora biti doma, naj se ji te dve uri šteje kakor da bi eno uro delala čez dan. V slučaju, da je delavka delala več kakor 60 ur, naj se ji te ure posebej plačajo ali pa naj se ji dovoli nekaj več prostega časa med tednom. V nobenem slučaju pa ne sme služkinja delati več kakor 66 ur. To je šest ur več kakor določa nova odredba.

Minimalna plača \$40.00 na mesec naj se poviša sorazmerno z spretnostjo in sposobnostjo, katero delavka pokaže. Razume se, da ta minimalna plača ne velja za izkušene delavke z dobrimi spričevali in večletnimi skušnjami. Taka delavka lahko zahteva kar misli, da je vredna.

Spalnica naj bo primerna za delavko, katera naj ima tudi prosto do kopalnice. Ako delavka živi kje drugje, naj se ji doplača primerno vsoto za stanarino.

Določene so tudi počitnice s plačo od enega do dva tedna. Za večjo varnost obeh strank, naj si gospodinja prekrbi zavarovalnino "Workmen's Compensation Insurance."

Veliko deklet prihaja v New York za delom in je dobro, če vedo kaj o plačah in zahtevah, katere lahko stavijo svojim gospodinjam. V New Yorku so tudi posebni tečaji za hišnice, strežnice itd. Izvežbana delavka je upravičena do veliko večje plače. Svetovala bi vsaki, da porabi svoje proste večere za šolo, pa ji ne bo nikdar žal.

FINANČNO POROČILO S. Ž. ZVEZE ZA MESEC NOVEMBER 1938

DOHODKI:						
St.	Podružnica	Mesečina	Pristopnina	Razno	Skupaj	St. članic
1	Sheboygan, Wis.	\$ 30.00	—	—	\$ 30.00	120
2	Chicago, Ill.	34.75	—	\$.25	35.00	139
3	Pueblo, Colo.	62.00	—	.20	62.20	248
4	Oregon City, Ore.	10.00	—	.10	10.10	41
5	Indianapolis, Ind.	29.50	—	—	29.50	118
6	Barberton, O.	47.50	—	.10	47.60	194
7	Forest City, Pa.	36.50	—	.20	36.70	147
8	Steelton, Pa.	21.25	—	—	21.25	83
9	Detroit, Mich.	17.75	—	.10	17.85	68
10	Cleveland (Collinwood), O.	130.75	—	.30	131.05	530
12	Milwaukee, Wis.	69.25	\$1.50	.20	70.95	278
13	San Francisco, Cal.	43.50	—	.10	43.60	175
14	Cleveland (Nottingham), O.	131.75	—	.20	131.95	394
15	Cleveland (Newburg), O.	71.75	—	.70	72.45	283
16	South Chicago, Ill.	54.25	—	—	54.25	217
17	West Allis, Wis.	45.25	—	—	45.25	180
18	Cleveland, O.	26.75	—	—	26.75	104
19	Eveleth, Minn.	25.00	—	.20	25.20	102
20	Joliet, Ill.	97.00	—	.50	97.50	393
21	Cleveland, O.	33.25	—	.35	33.60	134
22	Bradley, Ill.	6.75	—	—	6.75	27
23	Ely, Minn.	63.50	—	.55	64.05	254
24	La Salle, Ill.	36.50	—	.30	36.80	149
25	Cleveland, O.	254.05	—	1.20	255.25	1,023
26	Pittsburgh, Pa.	35.50	—	.10	35.60	142
27	North Braddock, Pa.	22.25	—	.60	22.85	90
28	Calumet, Mich.	28.25	—	.25	28.50	113
29	Broundale, Pa.	—	—	—	—	21
30	Aurora, Ill.	7.50	—	.10	7.60	31
31	Gilbert, Minn.	25.50	—	.10	25.60	102
32	Euclid, O.	48.00	—	—	48.00	174
33	New Duluth, Minn.	15.75	—	.10	15.85	64
34	Soudan, Minn.	9.75	—	.30	10.05	42
35	Aurora, Minn.	20.50	—	.40	20.90	82
36	McKinley, Minn.	6.75	—	.10	6.85	28
37	Greaney, Minn.	8.50	—	.30	8.80	34
38	Chisholm, Minn.	37.75	—	1.05	38.80	150
39	Biwabik, Minn.	10.50	—	.10	10.60	43
40	Lorain, O.	37.75	—	1.50	38.80	150
41	Cleveland (Collinwood), O.	82.00	—	—	82.00	323
42	Maple Heights, O.	9.50	—	—	9.50	38
43	Milwaukee, Wis.	23.25	—	—	23.25	93
45	Portland, Ore.	14.75	—	.20	14.95	59
46	St. Louis, Mo.	8.00	—	—	8.00	32
47	Garfield Heights, O.	38.00	—	—	38.00	151
48	Buhl, Minn.	5.00	—	—	5.00	20
49	Euclid (Noble), O.	26.50	—	.20	26.70	106
50	Cleveland, O.	33.75	—	.75	34.50	135
51	Kenmore, O.	5.75	—	—	5.75	23
52	Kitzville, Minn.	11.75	—	—	11.75	47
53	Cleveland (Brooklyn), O.	9.25	—	.20	9.45	37
54	Warren, O.	15.75	—	.25	16.00	62
55	Girard, O.	11.25	—	.10	11.35	43
56	Hibbing, Minn.	38.00	—	—	38.00	152
57	Niles, O.	14.00	—	—	14.00	53
59	Burgettstown, Pa.	6.75	—	—	6.75	27
61	Braddock, Pa.	13.00	—	—	13.00	50
62	Conneaut, O.	5.75	—	.10	5.85	24
63	Denver, Colo.	13.00	—	.30	13.30	52
64	Kansas City, Kas.	12.75	—	—	12.75	51
65	Virginia, Minn.	14.25	—	—	14.25	57
66	Canon City, Colo.	7.25	—	—	7.25	29
67	Bessemer, Pa.	11.00	.75	.35	12.10	40
68	Fairport Harbor, O.	6.75	—	—	6.75	27
70	Aliquippa, Pa.	3.75	—	—	3.75	15
71	Strabane, Pa.	9.25	—	.20	9.45	36
72	Pullman, Ill.	10.50	—	.40	10.90	42
73	Warrensville, O.	17.00	—	—	17.00	55
74	Ambridge, Pa.	17.25	—	.20	17.45	69
77	N. S. Pittsburgh, Pa.	16.00	—	—	16.00	64
78	Leadville, Colo.	15.55	—	.30	15.85	62
79	Enumclaw, Wash.	5.25	—	.40	5.65	21
80	Moon Run, Pa.	9.50	—	.50	10.00	34
81	Keewatin, Minn.	14.50	—	—	14.50	58
83	Crosby, Minn.	3.25	—	—	3.25	13

DOHODKI:						
Št.	Podružnica	Mesečnina	Pristopnina	Razno	Skupaj	Št. članic
84	New York, N. Y.	15.25	—	—	15.25	44
85	Depue, Ill.	9.75	—	.10	9.85	39
86	Nashwauk, Minn.	3.50	—	—	3.50	14
87	Pueblo, Colo.	12.75	—	—	12.75	52
88	Johnstown, Pa.	8.75	—	.50	9.25	33
89	Oglesby, Ill.	12.00	1.50	—	13.50	48
90	Bridgeville, Pa.	2.50	—	.30	2.80	10
91	Verona, Pa.	6.00	—	—	6.00	24
92	Crested Butte, Colo.	5.00	—	—	5.00	20
93	Brooklyn, N. Y.	3.75	—	—	3.75	15
Skupaj		\$2,360.35	\$5.25	\$14.90	\$2,380.50	9,280
Obresti od bondov (\$6,000).....					97.50	
Skupni dohodki v novembru.....					\$2,478.00	

IZDATKI:

Za umrlo Josephine Mayhan, podr. št. 16 (rojena 1. aprila 1839, prist. 1. maja 1936, umrla 29. oktobra 1938).....	\$ 100.00
Za umrlo Frances Okorn, podr. št. 19 (rojena 16. julija 1893, prist. 4. januarja 1938, umrla 7. novembra 1938).....	50.00
Za umrlo Frances Lustig, podr. št. 22 (rojena 17. oktobra 1877, prist. 1. avgusta 1928, umrla 29. oktobra 1938)....	100.00
Ameriška Domovina, za tiskanje novemberske Zarje.....	488.35
Znamke za novembersko Zarjo.....	30.28
Pošta in raznašanje novemberske Zarje v Clevelandu.....	44.00
Ameriška Domovina, 400 kuvert z znamkami za uredništvo in 500 pisemskih papirjev za urad gl. predsednice, skupaj	21.28
Edinost Publishing Co., 3,000 prošelj za sprejem.....	17.85
Edinost Publishing Co., 500 kuvert z znamkami za urad glavne tajnice	19.95
Deset izvodov knjige "Narodni Adresar".....	15.00
Oglas v programni knjižici podružnice št. 25 ob praznovanju desetletnice	20.00
Vozni stroški in dnevnice ob izročitvi Zlate spominske knjige podružnici št. 87, Pueblo, Colo., \$119.36, stroški (slike, trakovi, cvetlice) \$5, skupaj.....	124.36
Pisarniške potrebščine za glavni urad: bond paper, yellow second sheets, clips for stapler, typewriter ribbon, tubes for mailing charters, 2 notary seals, skupaj.....	5.36
Stroški za izmenjavo čekov v novembru.....	1.13
Najemnina za glavni urad in uredništvo, za november.....	20.00
Uradne plače za mesec november: glavna predsednica, glavna tajnica in urednica, skupaj.....	230.00
Skupaj	\$1,287.56

Ostalo v blagajni 31. oktobra 1938.....\$84,407.07
 Dohodki v novembru 1938..... 2,478.00

Skupaj

Izdatki v novembru 1938..... 1,287.56

Preostanek v blagajni 30. novembra 1938.....\$85,597.51

Josephine Račič, gl. tajnica.

NAZNANILO IZ GLAVNEGA URADA

Finančno poročilo za mesec oktober 1938, priobčeno v Uredništvo prosi, da oprostite. Zato naj bo ta del poročila zadnji Zarji, se je od podružnice št. 52 do št. 78 zmešalo. še enkrat priobčen tukaj:

Št.	Podružnica	Mesečnina	Pristopnina	Razno	Skupaj	Št. članic
52	Kitzville, Minn.	\$ 11.75	—	\$.10	\$ 11.85	47
53	Cleveland (Brooklyn), O.	9.25	—	—	9.25	37
54	Warren, O.	15.75	—	—	15.75	63
55	Girard, O.	13.50	—	—	13.50	45
56	Hibbing, Minn.	38.00	—	.25	38.25	152
57	Niles, O.	13.50	—	—	13.50	52
59	Burgettstown, Pa.	6.75	—	—	6.75	27
61	Braddock, Pa.	12.50	—	—	12.50	50
62	Conneaut, O.	6.00	—	.10	6.10	23
63	Denver, Colo.	13.15	—	.30	13.45	52
64	Kansas City, Kas.	12.75	—	—	12.75	51
65	Virginia, Minn.	14.25	\$1.50	—	15.75	57
66	Canon City, Colo.	7.25	—	—	7.25	29
67	Bessemer, Pa.	8.75	—	.10	8.85	35
68	Fairport Harbor, O.	6.75	—	—	6.75	27
70	Aliquippa, Pa.	3.75	—	—	3.75	15
71	Strabane, Pa.	9.25	—	.20	9.45	36
72	Pullman, Ill.	10.50	.75	.40	11.65	42
73	Warrensville, O.	13.25	—	—	13.25	49
74	Ambridge, Pa.	17.25	—	.20	17.45	69
77	N. S. Pittsburgh, Pa.	16.00	2.25	—	18.25	64
78	Leadville, Colo.	15.75	—	.30	16.05	63

Seja izvrševalnega in nadzornega odbora se bo vršila 11. in 12. januarja 1939 na Zvezinem glavnem uradu.

Nova podružnica št. 93, Brooklyn, N. Y., je bila ustanovljena 26. novembra 1938, s 15 začetnimi članicami. Organizirala jo je Mrs. Helen Corel. Predsednica Helen Corel, tajnica Agnes Klarich, blagajničarka Helen Hodnick.

Novo podružnico iskreno pozdravljamo in ji želimo najlepšo bodočnost.

— 0 —

NOVE ČLANICE V NOVEMBRU, 1938

Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorke
12	Medved Helen	Mary Schimenz
12	Razbornik Josephine	"
23	Tkaleich Johanna	Barbara Rosandich
25	Fink Antonia	Mary Kapla
25	Kozel Mary	Louise Kozel
25	Mohorcic Mary	"
25	Reschke Laura	"
25	Krainz Jennie	Mary Krajnc
25	Zeleznik Angela	Mary Otonicar
25	Hren Rose	Mary Otonicar Jr.
25	Sajovic Bertha	Mary Piks
25	Sajovic Mary	"
25	Purcell Miss Anna	Mary Strojcin

Podr.	Ime nove članice	Ime agitatorke
25	Star Mary	Mary Otonicar
26	Morris Gertrude	Mary Coghe
38	Casey Mary	Jennie Perkovich
38	Pustovar Jessie	Mary Susnik
67	Jevtich Emilia	Katherine Herbolich
89	Boh Julia	Mrs. John Dusak
89	Senica Victoria	"
93	Burgar Cecilia	Helena Corel
93	Hodnick Helen	"
93	Hutter Katherine	"
93	Klarich Agnes	"
93	Krizman Frances	"
93	Krizman Mary	"
93	Majestic Mary	"
93	Ruppe Frances	"
93	Salmich Frances	"
93	Seidel Mary	"
93	Seidel Mary	"
93	Shager Frances	"
93	Corel Helena	"
93	Stravitch Agnes	"
93	Stravitch Anna	"

Josephine Račič, gl. tajnica.

Št. 1, Sheboygan, Wis. — Srečno novo leto voščim vsem sestram SZZ in vsem dragim. Bog vas živi!

Na glavni seji smo imele prav lepo udeležbo. Navzoče so se zavedale svojih dolžnosti brez vsake nepotrebne debate. Odbor za leto 1939 je: preds. A. Retell, tajn. M. Krainz, blag. M. Fischer, zapisn. A. Modiz, nadzornice: M. Prislind, C. Mohar, J. Kovačič; rediteljica ga. Marvar. Načelnice za kegljaško tekmo sredno-zapadne skupine, ki se vrši v pomladi v našem mestu so: P. Rupar, J. Mohar, M. Erzen, A. Retell, J. Ribich, T. Zagoven.

Najlepša hvala vsem sestram, ki ste prispevale stvari za božični pardi in posebna hvala sestram Prislind, Zagoven, Rupnik, Krainz, Bowhan in Suscha. Hvala lepa gl. predsednici za krasna darila, kater je poklonila sestram Rupar, Radovan in meni, kakor tudi naši marljivi sestri Erzen, ki vedno skrbi za našo postrežbo po seji in vselej imamo kaj prav dobrega. Hvala lepa, Meta! Hvala lepa tudi sestrama Repenšek in Casl za komični prizor, pri katerem smo imele mnogo smeha.

Izvoljen je bil tudi pripravljalni odbor za Materinsko proslavo in v ta odbor so izvoljene mlade članice, katerim bomo me starejše prav rade pomagale, kjer bo treba. Odbor je sledeči: A. Bregar, M. Erzen, J. Radovan, A. Retell in P. Rupar.

Sestra Mary Zavrl je bila v nezgodi in dobila prav resne poškodbe. Želimo ji skorajšno okrevanje, da bi bila zopet med nami, ker jo zelo pogrešamo. Najlepše pozdrave vsem sestram! — A. Retell, predsednica.

Št. 2, Chicago, Ill. — Prihodnja seja se vrši 5. januarja; ne pozabite priti, ker bodo prebrani šestmesečni računi.

Naznanjam vam tudi, da bo sestra Erjavec kazala slike iz starega kraja, ko pride na polletno sejo glavnega odbora. Slike se bodo kazale na sredo večer drugi teden v januarju pri sestri Tomazin. Imele bomo tudi prigrizek in domačo zabavo kakor tudi ples z metlo. Natančen datum bo poročan v Amerikanskem Slovincu. Ne zamudite te lepe prilike.

Na zadnji seji je bil ponovno izvoljen ves dosedanji odbor za leto 1939.

Srečno novo leto želim vsem sestram! — Lillian Kozek, tajnica.

Pueblo, Colorado. — Nedelja 13. novembra je bila za našo naselbino velikega pomena, ker na ta dan je bila v naši sredi urednica sestra Novak, ki je osebno počastila našo mlado podružnico št. 87 ter ji izročila Zlato spominsko knjigo, katero so si mlade članice pridobile v zadnji kampanji kot častna odlika za zmago. Podružnica posluje v angleškem jeziku, ker so včlanjene po večini tu rojene Slovence.

Sestra Novak je dospela v Pueblo v soboto opoldne misleč, da me bo presenetila s svojim prihodom ter prišla sama na moj dom, ker mi ni poslala definitivnega poročila ob kateri uri pride. Toda sestra Fritzel in jaz sva šli vseeno na kolodvor, ker se je nam dozdevalo, da gotovo pride ob tistem času. In res, komaj pridevi skozi sprednja vrata, ko zagledavi Albino korakati prav modro in ne vem katera je bila najbolj presenečena, ali ona ali me. Vpraša naju kako sva vendar sumili, da pride ob tem času. Njen glas, ki je ponavadi precej močan je bil nekam hripav in nama se takoj opravičilo, da je prinesla s seboj tudi prehlad, in da bo treba zdravil. Jaz sem ji takoj obljubila lipovega čaja, gomilc in vseh različnih zdravil za prehlad, ker naša punca mora biti

zdrava za v nedeljo. Malo se nam je pa vseeno posrečilo, ampak sama si je pa največ pomagala s svojo korajžno in veselo naravo, da smo jo kar občudovali obenem pa sočustvovali z njo.

Slavnost je izpadla prav sijajno in uspeh je bil vsestransko izvrsten. Že s svojo polnoštevilno udeležbo pri sv. maši ob pol osmih v nedeljo so članice pokazale, da so ponosne na svojo organizacijo in na vse kar predstavlja. Skupno so pristopile k sv. obhajilu in v molitvi prosile za dober izid in bile so uslišane. Bil je res dan za naše žene in dekleta od ranega jutra naprej.

Pred eno popoldne smo se zopet zbrale v Vail hotelu, kjer je bilo naročeno okusno kosilo, namreč puran z vsemi okraski in dobrotami, katere pristojajo k popolnemu sporedu kosila. Naša gosta sta bila tudi Father Ciril in Father Anthony, tako smo bili vsaj ljudje. Stoloravnateljica omizja je bila predsednica podružnice sestra Dorothy Meister, ki je prav spretno izvršila svojo nalogo za kar ji čestitamo. Slišali smo lepe govore naših gostov in ko je začela govoriti Albina so bile članice tako zamaknjene v njo, da bi jo menda poslušale kar naprej. Bile so kar presenečene, ker jim ni bila znana njena govorniška nadarjenost. Njen lep nauk nam bo ostal dolgo v lepem spominu.

Po obedu smo se pa postavile pred hotelom za slikanje, kakor nas vidite v tej izdaji. Kaj ne, da smo fejest punce! Mnogim se je tako dopadlo v hotelu, da bi bile kar najrajši ostale še za večerjo.

Zvečer ob pol osmih smo pa zopet prišle skupaj v dvorani sv. Jožefa, kjer se je vršil prav dobro izbran program. Občinstvo in članstvo je bilo zelo zadovoljno, ker že dolgo ni-

smo imeli tako praznovanje.

Program je predstavil bodoči glavni predsednik KSKJ, g. John Germ. Prva točka je bila deklamacija male deklice gđ. Mary Yoxey in sicer pozdrav ge. Albini v slovenskem jeziku, nato je ženski zbor zapel pozdravno pesem "Bog živi te sto let!" (Albina je rekla, da toliko bi bilo pa le malo preveč.) Zatem je zapel zbor nadaljni dve pesmi in sicer "Dolenjska" in "Rojena sem Slovenka." Gđ. Ber. Petkovšek nam je nato zaigrala dva vesela komada na harmoniko kakor tudi Edward Jamnik in gđ. Spiler. Edward je zapel tisto "Moja dekle je še mlada" in Ana ga je pa res gledala zaljubljeno, da smo se smejali.

Burni aplavz je žel g. John Germ za svoje izborni petje. Zapel nam je štiri pesmi in ga bi bili najrajši poslušali ves večer, ker je pel kakor slavček.

Nato so nastopile članice pevskega zbora od št. 87 in zapele dve angleški pesmi pod vodstvom predsednice sestre Meister. Pele so prav izvrstno skladbo "Donavski valovi."

Srčna hvala ge. Prislund za brzovane pozdrave in čestitke!

Zadnja točka na programu, to je pred plesom, je pa bila izročitev Zlate spominske knjige in sicer v krasnem prizoru, katerega ne bomo nikdar pozabile. Na odru so bile odbornice št. 87 in v sredini odra mlada članica v posebni obleki, na glavi krono iz cvetic in v roki je držala knjigo, katero je nato izročila z lepim nagovorom sestra Novak predsednici sestri Meister, ki se je po sprejemu knjige prav ljubko zahvalila v imenu podružnice. Po tem prizoru je pa sestra Novak podala zanimiv govor o potovanju po domovini. Ne samo Ribničanom, pač pa nam vsem se je zelo priljubila, poslušali bi jo bili menda vso noč. Potem smo šli starejši v prtiličje in mladina je pa rajala v dvorani. Tako smo se mi zabavali v svojem prostoru in mlajši pa zopet v svojem in bilo je res lušno. Zgoraj je igrala Jermanova godba in za nas je pa raztegnil svojo harmoniko g. John Germ in smo se zabavali pozno v noč, nihče ni mislil na svoj dom, da se je že skoraj delal dan.

Samo Albina je bila žalostna, ker ni mogla peti, sicer je še komaj govorila. Naši Ribničani so jo kar zarentali, vedno so jo hoteli imeti v svoji družbi. Pravijo, da vse mine in tako je bil konec tudi naše slavnosti. Razšli smo se vesele domov v upanju, da se Albina vrne kmalu z slikami, ki so bile vzete na izletu v domovini kakor je obljubila.

Sedaj bi rada vedela, kje je bila naša urna Nežika? Povabila sem jo, da naj pride z Albino. Pripravljeno sem imela veliko skodelico kislega mleka, Nežike pa od nikoder ni bilo. Pa če vrjameš ali ne, še sedaj ga imam. Vidiš, Nežika, pa bi šla lahko z nami pogledat tisti najbolj na visokem most in šla z nami preko njega. Mislila sem, da se bo začelo tresti, ko je šla naša "peza" po njem. Vprašala sem Albino, ako se kaj boji,

Članice št. 3 in 87, Pueblo, Colo., pred Vail hotelom.

pa se odreže, da prav nič. jaz pa vem, da malo pa jo je objel strah, ko je pogledala sredi mostu nizdol v prepad. Nežika le bodi žalostna, ker si zamudila nekaj. Povabljene smo bile v Canon City k št. 66 in sicer na dom tajnice sestre Susman, kjer se je zbralo lepo število članic in smo bile deležne okusnega kosila. Prav lepa hvala za vso prijaznost.

V imenu podružnic št. 3 in 87 se najlepše zahvaljujem vsem, ki ste pripomogli k uspehu proslave in posebno vsem, ki ste prisostvovali pri programu ter gospodu John Germu za vso prijaznost in naklonjenost. Najlepša hvala vsem posetnikom in č. gg. Cirilu Zupan in Anthony Rojc za vso naklonjenost in lepe besede. Končno pa najiskrenejša zahvala sestri Albini Novak za poset in trud, katerega je za nas žrtvovala. Upam, da je odnesla najlepše spomine in vtise iz naše naselbine. Ob povratku obljubimo se še popolnejše potruditi s postrežbo kot smo se izkazale sedaj.

Iskrena hvala vsem zavednim sestram za vse sodelovanje in požrtvovalnost!

Voščim vsem članicam SZZ srečno in zdravo novo leto ter najlepši napredek vsem podružnicam in posebno novi podružnici in Crested Butte, Colorado. — **Frances Raspet**, tajnica.

KAKO JE BILO V COLORADI!

Lep uspeh pri prireditvi ali veselici je vsaki podružnici v zadoščenje, da trud ni bil zaman in nad vse je pa v veselje tistim, ki so se največ potrudile in s svojim interesom povzdignile zanimanje tudi v drugih. Vsaka obletnica se praznuje zaradi najlepšega namena sicer, da vzdamo v članstvu zavest in dobro voljo, da delo v preteklosti je bilo za v korist in da v bodoče mora biti še lepši napredek.

Še večjega pomena kot obletnice je pa za podružnice tistikrat kadar se proslavlja zmago in sicer za pridobitev največ novih članic v kampanji. V zadnji kampanji, ki se je zaključila 12. maja 1938, si je zaslužila to čast, kakor vam je že znano, mlada podružnica št. 87 v Pueblo, Colorado, ki je bila ustanovljena tudi leta 1938 po aktivni tajnici št. 3, sestri Frances Raspet. Podružnica je bila ustanovljena iz namena, da se da tukaj rojeni mladini priliko zborovati v angleškem jeziku.

Z sodelovanjem podružnice št. 3, kjer so vključene po večini vse matere deklet, ki so pri novi podružnici in z vztrajno pomočjo sestre Raspet je nova podružnica dobila najvišjo odliko v zadnji kampanji in sicer Zlato spominsko knjigo, katero bi jim bila izročila osebno glavna predsednica, toda zaradi njenega zdravja je poverila to nalogo urednici. Ker pa je bilo nemogoče dobiti dvorane za skorajšnji čas, se je slavnost vršila šele v nedeljo 13. novembra.

Bilo mi je v čast izvršiti to nalogo in posebno še iz razloga, ker je podružnica sestojela iz tu rojene mladine, katera tako rada sledi lepim nazorom in kateri je tako lahko raztolmačiti pomen naše dične organizacije. Lahko se brez skrbi poudarja, da naša mladina je vredna vsega priznanja kar se tiče sposobnosti postovanja kakor tudi skupnega delovanja. Potrebno in umestno je od naše strani, da jim nudimo odgovorna mesta ter poverimo popolno zaupanje in če to storimo bomo večkrat očarani nad njih zastopnostjo in medsebojnim sporazumom. Še mi starejši se lahko večkrat kaj naučimo od njih. Premnogokrat se slišijo opazke: "O kaj bodo mlade, ki se nočejo zanimati za društva, hočejo le dobre čase." To

je napačno mnenje in neopravičena sodba. V zadnjih par letih smo lahko marsikaterikrat opazovali kako se dobro zastopijo in kako pametno znajo gospodariti in skoraj bi rekla, da se ne spodtikajo v osebnosti, temveč se imajo rade. Le tu in tam se zna pojaviti kak majhen nesporazum, toda to je le malenkostno in se mora prezreti, ker je pretežna večina dobroga med njimi. Jaz sem za našo mladino stoddostno in imam v njej vse zaupanje, da bodo naše vse hvalevredne naslednice.

Mlade članice v Pueblo so torej pokazale, da je resnica kar trdim. Za proslavo, ki se je vršila ob izročitvi Zlate spominske knjige so pripravile enega najlepših programov, kar sem jih še imela priliko posetiti. V dopisu sestre Rasket lahko berete o podrobnosti programa. Toda ne morem kar tako mimo, da se ne bi tudi jaz dotaknila istega vsaj v majhni meri.

Prva točka na nedeljskem programu je bila skupna udeležba članic št. 3 in 87 pri sv. maši ob pol osmih v cerkvi Marije Pomagaj. Članice sem imela priliko pozdraviti že pred mašo v dvorani, kjer so se zbirale in nato smo skupno odkorakale v cerkev. Maševal je č. g. Ciril Zupan, ki je v svoji lepi pridigi poudarjal o važnem pomenu in namenih naše Zveze. Pohvalil je delovanje Zveze in bodril članstvo do višjih ciljev. Dejal je: "Ve matere, vzgojiteljice svojih otrok, vas Bog blagoslavlja dan za dnem ter v vas napolnjuje novih moči delovati v prid človeške družbe in Njemu v čast. Slovenska ženska zveza je pa edina organizacija v Ameriki, kjer imate ve matere izrecno priliko udeleževati svoje dobre namene v dobrobit katoliških Slovencev in v tej veliki in razkropljeni deželi, kakor tudi v prid slovenskih župnij. Mlade žene in dekleta bodo gotovo sledile vašim lepim zgledom in bodo isto ponosne ostale zveste pri svoji domači župniji. Podpirajte slovenske župnije, čeprav se izselite iz naselbine ter ostanite zveste svoji fari, svoji družbi in SZZ!"

Č. g. Cirilu gre vsa pohvala za lepe in pomembne besede. Članice so skupno pristopile k sv. obhajilu, kar je napravilo globok vtis na vse navzoče. Ženski cerkveni pevski zbor pod vodstvom sestre Mary Fritzel je pa med sv. mašo krasno prepeval lepe Marijine pesmi ter naša srca dvignil v pobožno molitev.

Stanovala sem pri sestri Mary Fritzel, ki je skrbno pazila za mojo udobnost in njena vpludna sina sta pa oskrbela za vožnjo kamor je bilo treba. Po sv. maši sem v družbi sestre Fritzel, predsednice sestre Dorothy Meister in njene mamice, sestre Jerman bila popeljana na izlet po mestu Pueblo. Ustavili smo se v mestnem zverinjaku, kjer je slučajno v službi Bill Fritzel, starejši sin sestre Fritzel, ki nam je razkazal novi zverinjak, delo WPA. On se počuti med zverino kakor mi med mačkami in psički. Šel je med medvede in jih

božal in isto med tigre, leve in volkove. Joj, ta fant ima pa korajžo, da gre med zveri kar brez orožja in tako hladnokrvno kakor med stare prijatelje. Nato nam je pokazal vseh vrst ptiče in fazane s peruti vseh različnih barv in dolgimi repi. Prepričala sem se, da je moralo mnogo teh ptičev darovati svoje krasne peruti in perje na oltar sedanje mode. Najlepši ptič pav je pa ravno odvrget svoje lepe perje, toda g. Bill je videl, da pava gledam nekam poželjivo pa mi takoj obljubi dati nekaj pavinega perja, katerega je spravil za svoje prijatelje. Tako se sedaj doma postavljam s pavinim perjem!

Potem smo se peljali mimo zavoda za umobolne, okrajne ječe in mestne bolnišnice, in nato na ravnino, odkjer je posebno lep razgled na ves kraj in na znameniti snežnik Pike's Peak. Ker ni bilo časa za daljši izlet sem se pa zadovoljila z domišljijo kako mora biti še bližje skalnatih planin, Rocky Mountains, ki obkrožajo to ravnino. Prav radi bi me peljali v "Raj," kjer imajo "Prešernov dom," toda ni bilo časa. Pokazali so mi novo smer in pa obzidano obrežje, ki jih obvaruje pred povodnji v slučaju narastka reke. Povodenj leta 1921 je napravila škodo vsem, ki so živeli v nižini v okolici, poznani kot "Grove" in naši ljudje so bili tudi med prizadetimi, ki ne bodo nikdar pozabili na katastrofo.

Popoldne sem pa bila povabljen na kosilo v Vail hotel, kjer so se zbrale članice obeh podružnic in smo se prav izvrstno imele za par ur. Skoraj bi priporočala našim podružnicam, da kadar se hočete iznebiti mnogo dela in skrbi, da je zelo udobno imeti v kakem takem lokalu, kjer vam preskrbijo lepo opremljeno sobo in vse potrebno, pa se usedete brez vseh skrbi in vam drugi strežejo. Plačate za kolikor je navzočih in mirna Bosna. Res prav fejest je bilo in posebno še, ker je ravno tisto jutro počila glavna plinova cev in mesto je bilo brez plina tako je imel hotel vso skrb napraviti toplo kosilo ob napovedanem času. Bila je res sreča! Stoloravnateljica je bila predsednica Dorothy Meister, ki je svojo vlogo izpeljala prav spretno. Slišali smo mnogo lepega o naši Zvezi in pričakovala bom najlepši prospeh v bodočnosti kakor je bilo obljubljenno potom sodelovanja zavednih mater pri št. 3. Po kosilu smo se pa prav lepo postavili zunaj pred hotelom za slikanje, kakor nas vidite v tej izdaji. Na sliko smo povabile tudi oč. gg. Cirila in Anthony, ki sta bila tudi gosta pri kosilu Zvečer ob osmih se je pa pričel prav zanimiv program v dvorani sv. Jožefa. Najlepša hvala vsem, ki ste sodelovali pri programu in posebno g. Johnu Germu, ki je oznanjeval točke in sam zapel nekaj prav ljubkih pesmi. Najbolj mi je pa ugaljala tista "o sanjah." Prav prisrčna hvala za lepe pozdravne govore, deklaracijo in pesmi. Vsa čast izbornima pevskima zboroma od št. 3 in 87. Lepo petje bi človek najrajši po-

slušal kar naprej in naprej. Torej prisrčna hvala vsem, ki ste se potrudile in prispevale svoj delež k lepemu programu.

Prav lepa hvala št. 3 in 87 za vso izkazano prijaznost in ljubeznivost. Vaša prisrčnost mi bo ostala vedno v lepem spominu. Lepe cvetlice, katere ste mi poklonile bodo vedno duhte v mojem srcu za vas.

Podružnici št. 87 pa izrekam še posebno zahvalo za vso ljubezen, s katero ste me članice obsipale kakor tudi za lep spomin in cvetlice, s katerimi ste mi hotele pokazati svojo hvaležnost za poset. Naj bi dehteči vonj teh cvetic vedno plaval nad vami in vašim delovanjem. Da bi v isti sestriki ljubezni nadaljevale svojo lepo pot v blagor SZZ.

V pondeljek sem imela pa obljubljen obisk pri št. 66 v Canon City, Sestra Frances Rasket je preskrbela vožnjo s svojim avtomobilom in za voznika je bil njen sin Harry, mlad fant, ki zna voziti kot strokovnjak, tako da je bila vožnja prav zanimiva. Poleg sestre Rasket sta bili z nami tudi glavna odbornica sestra Mary Kolbezen in sestra Mary Fritzel. Na potu v Canon City smo se ustavile pri sestri Louise Stariha, ki je bila ena izmed princezinj v kampiji leta 1936. Po njeni sliki sem jo sodila za prav lušno dekle in našla sem jo še bolj ljubko kakor jo je predstavljala slika. Nato smo se znašle v hiši tajnice od št. 66 sestre Ana Susman, ki je kar na hitroma skupaj sklicala sosede na sestanek. Za nas je pa pripravil prav okusno kosilo. Prav lepa hvala sestri Susman, odbornicam podružnice in članicam za vso prijaznost kakor tudi za sliko.

Sestra Frances Rasket je hotela, da vidim tudi sloviti "Royal Gorge" in je naročila sinu, da nas popelje tja. Hotela se je prepričati o moji korajži seveda in ko smo se pripeljali do tistega visokega mostu, ki pravijo, da je sploh najvišji most v Državah, me vpraša, če ga bomo kar od strani gledale ali če sem pogumna iti preko njega na drugo stran globeli. Odgovorim ji, da smo zato pač prišle, da gremo vse skupaj po mostu na drugo stran. Ne vem kdo je bil bolj v strahu iti na most, skoraj bi rekla, da sem brez vseh skrbi gledala nizdol na reko med skalovjem, ki je zgledala kakor srebrni trak poleg katerega se vije železniška proga, in zgleda kakor da bi bil ta trak obrobjen s črno črto. Ravno, ko smo gledale na to sliko pa zaslisišmo piščal od vlaka in v tem hipu se privije okrog ovinka vlak navadne vrste, ampak ko smo me gledale nanj je zgledal manjši kakor tisti majhni vagončki, ki jih prodajajo otrokom za igračo. Ga. Rasket pravi: "Zdaj če bi pa prišla mašina po mostu pa bi se gotovo bala, ker ko gre mašina po mostu se vse trese." Odgovorim ji, da upam, da pride, ker hočem imeti še to skušnjo. In res kar naenkrat zagledamo približujoč avtomobil in v tem hipu je bil že na mostu. Ko je šel mi-

mo nas, smo bile približno v sredini mosta in res se vse trese ko se deske vzdigujejo druga za drugo ko gre po njih avtomobil. Ampak človeka prevzame nekaka gotovost, da ni nevarnosti toda, ko enkrat prideš na "terra firma" si kar zadovoljen, da si zopet na zemlji.

Na potu smo se ustavili v sv. Križa opatiji v Canon City, kjer je bila moja želja, da si ogledam to šolo ter običnem Clevelandčana č. g. frater Bonaventura (Lawrence Bandi), ki je to leto že za prefekta. Bil je prav vesel našega obiska, jaz sem pa bila tudi vesela videti krepkega in postavnega prijatelja iz Clevelanda. Prav prijazno nam je razkazal opatijo in šolo kakor tudi kapelo. Iz jasnega smehljaja na obrazu bi sodila, da se počuti prav zadovoljnega in srečnega v tem lepem poklicu.

Za Pueblo sem bila nekoliko razočarana, ker sem si predstavljala mesto v dolini, ki je obdano z gorami, toda našla sem kraj na popolni ravnini in najbližja gora je 28 milj proč. Toda v Canon City sem pa bila v tem oziru presenečena, ker kraj je res prav med gorami in tukaj se mi je zdelo, da sem zopet v starem kraju in da gledam na Kamniške plaine.

Vrnili smo se okrog šestih zvečer v Pueblo in se ustavili pri sestri Kolbezen, kjer so hčerke pripravile prav okusno večerjo, katera se nam je prav prilegla. Sestra Fritzel je bila v velikih skrbeh ali bomo gotove do sedmih, ker so imele na njenem domu članice pevskega zbora posebno presenečenje zame. Seveda, nevedoč o tem sem se obnašala, kakor da imamo dovolj časa, da se okrepčamo. Kar naenkrat zazvoni telefon in nekdo hoče govoriti s sestro Fritzel. Nato pride nazaj in reče, da me hoče nekdo videti takoj na njenem domu. In ker sem imela iti na sinfoničen koncert ob četrh čez osem, sem bila takoj pripravljena iti. Sestra Kolbezen nam je postregla prav izvrstno za kar ji najlepša hvala.

Ko vstopim v hišo sestre Fritzel sem pričakovala videti dotično, ki je hotela z menoj govoriti, toda bilo jih je do trideset in sicer članice pevskega zbora, ki so prišle še enkrat po slovo ter me obdarile z lepimi robci nakar so zapele tisto lepo pesem "Adijo pa zdrava ostani." Ker ni bilo časa smo morale kar na hitro se posloviti, toda lep spomin na te prijazne sestre mi bo vedno ostal svež v mislih. Prav lepa hvala vsem skupaj!

Bila je ura že pol devetih, ko smo dospeli na koncert v mestnem avditoriju, kjer je sijajno igral orkester obstoječ iz 80 oseb. Pela je umetnica od Metropolitan družbe gđe. Josephine Antoine. Po trudapolnem dnevu je bil koncert kakor za zdravilo.

Ko sem se podala petek jutro od doma na dolgo pot sem imela precej hud prehlad v glavi in voznja mi ni ozdravela glavobola, temveč mi je postal še glas hripav. Tako je bil moj obisk v nadlego tistim, ki so me pričakovali čvrsto in zdravo. Se-

stri Raspet in Fritzel sta skušali na sve načine me ozdraviti, ampak kakor vsak prehlad zahteva svoj čas, tako je bilo tudi z menoj. Skušala sem po svoji najboljši moči držati se pokonci in pa govoriti kolikor se je pač dalo, toda pri svoji najboljši volji ni bilo tistega uspeha, do katerega sem tako hrepenela. Ampak je že tako, da kadar bi rad človek bil najbolj zdrav, takrat se gotovo kaj pokvari.

V torek zjutraj sem obiskala župnišče ter č. šolske sestre ter občudovala lep cerkveni prostor na Bessemer in posebno njih stadion in nato se ustavila še pri g. Johnu Germ, nakar smo se podale na kolodvor, kjer sem se odpeljala ob desetih dopoldne proti Denverju. Na kolodvoru so bile sestre Raspet, Fritzel, Kolbezen, Meister ter hčerka Barbara in Jerman ter naš voznik g. Louis Fritzel. Enkrat smo se še slikali skupaj in nato hajd na vlak in adijo Pueblo! Bil je prav prijeten obisk in lepa gostoljubnost in prisrčnost tamošnjih sester in prijateljev mi bo ostala v najprijetnejšem spominu. Hvala vam vsem skupaj in vsakemu posamezniku.

V Denverju sem imela dve uri časa za obisk predno sem nadaljevala pot proti Chicagi. Na postajo so prisle odbornice podružnice št. 63 in sicer sestre Andolšek, Pavlakovič in Zalar. Slednja je imela svoj avtomobil in tako sem se odpeljala z njimi za kratek izlet po Denverju. Res škoda, da je bil čas tako kratek. Vendar sem pa videla, kje stanujejo naše članice, potem cerkev in šolo sv. Rožnega Venca. Ustavile smo se tudi v župnišče, kjer na mojo žalost ni bilo č. g. župnika doma in nato sem obiskala še nekaj članic in bila je ura za na vlak. Predsednica je hotela v cvetličarno in mi prinesla lep šopek s pripombo, da en dehteči spomin pa moram od tam imeti. Hotele so, da ostanem vsaj za en dan, toda ni bilo mogoče radi rezervacije na vlaku in pa časa. Toda obljubila sem jim, da se mogoče vidimo, ko bodo slike iz izleta v Jugoslaviji gotove. In ta obljuba jih je spravila v zadovoljno voljo. Tudi meni je bilo zelo žal, ker nisem imela več časa, ker so se mi takoj priljubile in smo se kar težko ločile. Spremlje so me na vlak in kar naenkrat je zaklical sluga: "All aboard!"

Iz Chicaga do Denverja in nazaj sem se vozila s brzovlakom "Zephyr" in ta črni konj, prav za prav ni črn ampak se kliče "Silver Princess," gre hitreje kot Elija. Razdalje med Chicagom in Denverjem je približno 1050 milj in to je vlak prevozil v 15 urah kar je naravnost "brzo."

Domov sem se vrnila v sredo večer nekoliko trudna in glava še kar naprej težka in prehlajena. Na prehlad sicer nisem dosti mislila, ker sem se bala, da bi bila še bolj bolna, kar se pa nikakor ni smelo zgoditi, ker me je doma čakalo dela na kopice. Ko sem se vrnila v hišo najdem pisalno mizo vsjo pokrito s pisnimi oziroma dopisi od članic, se nisem prav

nič obotavljala, ampak po skodelici čaja se kar vsedla k mizi in začela odpirati pisma... In običajno delo me je zopet vpreglo v stari tir. Tako je pač življenje na društvenem polju.

Naj pripomnim samo to, da vsako potovanje napravi človeka veliko bogatejšega v skušnji kakor tudi v izobrazbi. Tu in tam se pojavi kakšno majhno razočaranje, ampak to se vse pozabi, ker v mojih mislih ostanejo trajni samo najlepši spomini in vtisi. Kolikokrat sebe kratkočasim z lepimi spomini, kateri ostanejo neizbrisni na sestre in od naselbin, kjer ima SZZ postojanke.

ALBINA NOVAK.

Št. 6, Barberton, O. — Kako čas beži! Koliko lepega in izvanrednega napredka smo imele pri naši podružnici v minulemu letu! Ustanovil se je vežbalni krožek in v začetku nismo pričakovale, da bo mogoče dobiti sredstva za vse potrebno. Toda naše dobre sestre so nam bile prijazne in velikodušne in danes se lahko veselimo nad lepim uspehom. Hvala Bogu in našim sestram, kajti polovica je že plačana, druga pa mislimo in upamo, da bo v najkrajšem času. V splošnem smo še dobro izšle letos. Seje so bile po večini dobro obiskane, po hišah ni bilo treba mnogo pobirat assesment, med seboj smo se tudi dobro razumele in kar je glavno, naše mladenke se prav lepo zanimajo za podružnico ter rade pomagajo, kjer je treba, le urada se po večini branijo, pa upam, da bodo prihodnjic bolj dovezetne.

Volitve so tudi že za nami brez velikih sprememb. Podpredsednica je nova in sicer sestra Jennie Usnik in rediteljica je sestra Ana Lautar. Sprejet je bil predlog, da sprejmemo k podružnici tudi "družabne članice," ki plačujejo 15 centov na mesec (prejemajo Zarjo), in imajo iste pravice kot vsaka druga članica in v slučaju smrti se plača \$10 za sv. maše ali če želi sama drugače.

V januarju se prične nova kampa-nja za nove članice. Sedaj nas je 195 članic in 4 družabne članice. Katera bo imela št. 200? Prosim vas drage sestre, da pripeljete kaj novih na prihodnjo sejo in daste z lepim začetkom tudi drugim veselje.

Sestra M. Gradishar je povila zalega sinčka, prvorojenca. Poročile so se: J. Troha z zobozdravnikom dr. Killoran, Angeline Ambrozic in Ana Krizaj. Vsem iskrene čestitke!

Bolne sestre so se tudi pozdravile. Zelim vam vsem najboljše zdravje tudi v bodoče kakor tudi vsem sestram Zveze vso srečo in zdravje v novem letu!

Najlepša hvala sestram, ki ste prinesle okusen prigrizek na zadnjo sejo! Pozdrav! — Frances Zagar, tajnica.

Št. 8, Steelton, Pa. — Se bom pa malo oglasila, da pohvalim naše članice, ker vem, da jih ni tako pridnih in agilnih po vsej Ameriki. Na-

ša podružnica šteje 83 članic in nas pride do 60 na vsako sejo, pri katerih imamo mnogo prijetnih ur, včasih smo skupaj po pet ur v dobrem razpoloženju in lepem sporazumu. Tako so naše seje vedno pomenljive in zanimive. Pri nas odbornice delujejo z največjim veseljem. Zato pa: "Živele naše sestre in bodite drugim za lep vzgled!" Ena naših članic se je izrazila, da je predolgo čakati po mesec za sejo, da bi morale biti po dvakrat na mesec. Odbor za leto 1939 je sledeči: preds. H. Cernugelj, podpreds. M. Kosevic, tajn. Dorothy Dermeš, blagajn. A. Skender, zapisn. T. Lukina, nadz.: M. Hrujak, E. Portorica in J. Kocevar.

Veselo in zadovoljno novo leto 1939 želim vsem gl. odbornicam in sestram SZZ! — **Dorothy Dermeš**, tajnica.

Št. 10, Cleveland (Collinwood), O. — Z novim navdušenjem stopamo v novo leto in pričakujemo, da nam bo prihodnje leto prineslo najboljše uspeh na društvenem polju. Prav lepa hvala odbornicam in članicam za skupno sodelovanje v dobrobit podružnice. S ponosom poudarjam, da niti najmanjšega nesporazuma ni bilo v preteklem letu med nami kar upam, da bo držalo tudi za to leto.

Opominjam vas že takoj v začetku leta na kampanjo, ki se prične s prvim januarjem. Pristopnina je prosta za nove članice in v slučaju smrti se izplača sto dolarjev k pogrebnim stroškom. To bi moralo zanimati prav vse naše žene in dekleta, torej le na delo in raztolmačite svojim prijateljicam o vseh teh ugodnostih in bodo se gotovo zanimale za pristop.

Na glavni seji nismo veliko spremeni- nile kar se tiče našega poslovanja, ostalo je po večini kot doslej, le nekaj točk se je drugače ukrenilo, ki pa niso tako važne, da bi jih poročala. Le eno se mi zdi potrebno omeniti in to se tiče naših nevest, katerim smo dale poročni dar v svoti \$2.50 iz blagajne in po novem sklepu je opravičena tista do nagrade, ki je članica eno leto ali delj. Primerilo se je, da so nekatere članice odstopile ko so prejele darilo, kar seveda ni bilo pravilno in zato smo si osvojile nov sklep, da ne bo nobene zamere.

Sv. Miklavž je bil prav dobitljiv napram našim članicam in je kar tri obdaroval ozirom njih družine in te so: družina Perušek na Holmes Ave. s zalo hčerko, prvorojenko; družini Opalek na 161. cesti zalo hčerko in družini Starman na 157. cesti pa krepkega fantka. Naše iskrene čestitke!

Sporočam, da je bolna naša predsednica Louise Milavec, toda upamo in želimo, da bo ozdravela do prihodnje seje. Bolne so tudi Rose Pižmoht, Alice Alič in Jennie Mršnik. Vsem bolnim želimo skorajšno okrevanje.

Preminula je naša lojalna članica Johana Ferjančič, ki je zelo rada prihajala na seje in zato jo bomo težko pogrešale. Prizadeti družini izrekamo

naše globoko sožalje. Pokojni pa naj sveti večna luč ter spominjamo se je v molitvi.

V odboru za leto 1939 so sledeče: preds. L. Milavec, podpreds. M. Urbas, tajn. F. Sušel, 726 E. 160th St., blag. F. Sedej, zapisn. J. Koželj, nadzornice: A. Pirc, L. Čebular in M. Zallar. Seje se vršijo vsak drugi četrtek v mesecu v Slov. Domu na Holmes Ave.

Srečno novo leto želim vsem sestram SZZ širom Amerike! — **Frances Sušel**, tajnica.

Št. 12, Milwaukee, Wis. — Zadnja seja je bila dobro obiskana. Odbor za leto 1939 je isti izvzemši blagajničarke, ki je sedaj sestra Frances Haložan. Seje se vršijo v drugem nadstropju Senkove dvorane (prej Tamše). Glavna seja se bo vršila v tretjem nadstropju. Prosim vse tiste, ki dolgujete assesment, da poravnate svoj dolg na prihodnji seji, ki se vrši 2. januarja točno ob pol osmih zvečer. Prosim, pridite!

Bolnim sestram želimo povratek zdravja in sestram jih priporočam v obisk.

Sestra Mary Suban in soprog Louis sta obhajala 25 letnico zakonskega življenja. Čestitke in želje, da bi jih dočakala še toliko v zdravju in sreči. Vsem tistim, ki obhajate rojstni dan v januarju želim še mnogo več let.

Predsednica sestra Louisa Stariha želi vsem sestram srečno novo leto. K temu voščilu se pridružujem tudi jaz in vse naše članice, ki skupno želimo vsem gl. odbornicam in sestram zdravo novo leto 1939! — **Mary Schimenz**, tajnica.

Št. 13, San Francisco, Cal. — Cenjene gl. odbornice in sestre SZZ! V začetku novega leta vas vse lepo pozdravim in vam voščim vse najboljše v tem letu ter obilo božjega blagoslova in napredka podružnicam.

Prosim ponovno vse one sestre, ki dolgujete mesečnino, da pridete plačati stari dolg na moj dom ali k predsednici, da bom imela poročilo v redu za prihodnjo sejo, da ne bo zmešnjave kakor sem imela lansko leto od začetka. Sklep decembrske seje pride v veljavo s prvim januarjem in sicer, da se ne zaklada za članice delj kot dva k večjem tri mesece. Katera ne pride med tem časom plačati, bo sama kriva svoje suspendacije. Dolžnosti so za vsako članico enakopravne, zato naj bi se vsaka potrudila biti točna, ker tajnica mora čuvati ročno blagajno, ker pridejo razni izdatki med letom kakor v slučaju smrti itd. Torej moramo imeti denar v blagajni za te izdatke. V tem letu sem imela veliko sitnosti, toda upam, da se ne bo ponavljalo, ampak da bo vsaka članica pazila, da ima plačano do 17. v mesecu in bo za vse dobro in brez sitnosti. Na svidenje na seji 5. januarja, po seji bo prosta zabava! — **Agnes Markovich**, tajnica.

Poslajte dopis najkasneje do 12. v mesecu, le v izrednih slučajih do 15. Izjeme se ne morejo delati.

Št. 14, Cleveland (Nottingham), O. — Kako čas beži, zopet smo prekorale eno leto. Vem, da vsaka izmed nas premišluje, kaj nam bo prineslo novo leto. Ali se bodo razmere kaj izboljšale? Ali bo kaj kmalu konec te dolgoletne borbe za obstanek? Saj drugega nam ne preostaja kakor upati na boljše čase.

Drage sestre, ob tem času bi vam rada priporočala to, kar bo doprineslo naši podružnici prav gotov uspeh in kaj drugega kakor da bi redno prišle na mesečne seje; s tem ne mislim samo enkrat, mogoče dvakrat, ne da bi si vzele za važno, da je vaša prisotnost na seji velikega pomena, ker če nas bo več skupaj bomo tudi več dobrega ukrenile. V složnosti bomo pripomogle k nadaljnemu napredku naše podružnice in to naj bi bil smoter nas vseh. Na prihodnji seji boste slišale račune in to naj bi vas prav vse zanimalo.

Bolne so sestre P. Sešek, F. Perušek, M. Ivec, F. Kog, in M. Miklič. Prosim obiščite jih ob priliki, kar je največja tolažba bolnikom. Vsem želimo skorajšnega okrevanja.

Odbornice za leto 1939 so: preds. Frances Rupert, podpreds. Marie Semme, tajn. Frances Medved, 18701 Cherokee Ave., blagajn. A. Štupica, zapisn. R. Ule, zastavonošinja M. Heglar; zastopnice za skupna društva so: F. Štupica, M. Ropret, A. Bajt, L. Poje; duh. vodja Rev. A. Bombač.

Voščim vsem sestram srečno novo leto! — **Frances Rupert**.

Št. 18, Cleveland (Collinwood), O. — Zadnja seja je bila dobro obiskana. Koliko več veselja je za članice in posebno za odbornice ako vidijo, da se članice zanimajo za podružnico. Drage sestre, vljudno vas prosim, da greste v novem letu novi tajnici bolj na roke, da ji ne bo treba kolektati po hišah kakor sem morala jaz, ker nova tajnica je prevzela pod pogojem, da ji ne bo treba po hišah hoditi za assesment. Katera ne more priti na sejo, pa naj gre plačati na dom tajnice, ki vam bo rada na uslugo. Sklep seje je, da se iz blagajne ne založi za sploh nobeno, ker je vsaka članica enaka v tem oziru. Če nekatere lahko redno plačujejo, bi tudi druge, ker tiste, ki jim je bolj težko za denar bodo veliko lažje plačale sproti vsak mesec kakor potem, ko se nabere. Seje se vrše vsak prvi torek v mesecu v Kunčičevi dvorani in assesment se pobira tedaj kakor tudi na domu tajnice do 25. v mesecu. Torej ni nobenega izgovora v tem oziru. Prosim vas tudi, da se v bodoče bolj zanimate za dobrobit podružnice ter prihajate redno k sejam in berite Zarjo, da se boste seznanile s našim delovanjem.

Naznanjam vam tudi, da bo dne 7. februarja ob osmih zvečer nam prišel kazat premikajoče slike g. Anton Grdina in sicer nove, katere je prejel iz domovine. Vabljeni ste vse članice in pripeljite tudi svoje prijateljice, da bo lepša udeležba.

Odbor za leto 1939 je sledeči: preds.

J. Welikonja, podpreds. L. Tekaucič, tajnica in blagajn. J. M. Jelitz, zapisn. K. Pirnat, računski odbor: J. M. Jelitz, A. Slabe in J. Sodja; rediteljica A. Malovašič in R. Baraga.
Srečno novo leto! — Jennie Shumer.

Št. 19, Eveleth, Minn. — Naša podružnica zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu in za leto 1939 je izvoljen sledeči odbor: preds. A. Nemgar, tajn. Rose Jerome, blagajn. A. Skinner, zapisn. J. Ozanič, nadzornice: G. Massel, F. Sterle in T. Reber. Udeležba na glavni seji je bila prav povoljna. Tistim, ki ste bile odsotne tem potom naznanjam, da bomo imele kino pardi po januarski seji v prid naše ročne blagajne.

Bliza se nam konvencija SZZ, ki se bo vršila v Chisholmu. Sicer bi rade, da bi se vršila v našem mestu Eveleth, kjer smo imele prvo podružnico v Minnesoti. Nikdar ne bom pozabila, ko sta prišli do mené Tillie Rebec in Johana Ahlin in mi povedali, da se bo ustanovila podružnica SZZ. "Pridruži se nam tudi Ti in Te bomo izvolile za predsednico," sta mi rekli. In res je bilo tako. Zbrale smo se pri sestri Tillie Rebec in sicer 13 po številu in tako smo se takoj podale na delo. Kakor vsak začetek, tako je bilo treba tudi pri nas precej nagovarjati žene in dekleta za pristop. Sreča nam ni bila preveč naklonjena in tako se je št. 11 razpustila, ko je začela poslovati št. 19 in smo se združile z št. 19, kjer se imamo prav izvrstno in smo vse zadovoljne. Prosim članice v Chisholmu, da mi oprostite, ker sem to napisala, saj vam nisimo nevoščljive temveč vam želimo mnogo uspeha, veliko kopic članic, žaklje denarja, saj pravijo, da zdaj bo vsega dovolj, ker so republikanci zmagali v nekaterih državah. No, bomo že videli kako bo! Prav rade bomo sodelovale z vami, kjer bo mogoče. Vsaj je naša dolžnost delovati za napredek in ugled Zveze.

Voščim srečno novo leto 1939 — Rose Jerome, tajnica.

Št. 21, Cleveland (West Park), O. — Če bi bila udeležba pri sejah vsak mesec kakor je bila v decembru, bi pa res bilo lušno, za kar vam prav lepa hvala! Moj namen je bil pustiti tajniški urad, ker sem vedno zelo zaposlena pa ker vidim, da ste tako marljive, sem ponosna na vas in nobeno delo ne bo preveč, samo da boste ostale tako pridne tudi v bodoče. Odbor za novo leto je: preds. M. Hosta, podpreds. A. Sustaršič, tajn. Ana Pelčič, 13320 Crossburn Ave., blagajn. J. Weiss, zapisn. A. Pelčič, nadzornice: J. Zupan, T. Kozuh in A. Vidmar.

Kakor veste se z novim letom prične kampanja za nove članice. Prosim vas, da ni treba počivati pri tem delu, temveč zbudimo mnogo zanimanja za agitacijo ter pripeljite nove že na prihodnjo sejo saj vam bo vsaka hvaležna, da je članica SZZ.

Časi sicer niso taki kot bi želeli, toda pri naši podružnici imamo po-

DRAGE SESTRE!

S prvim januarjem se prične naša letošnja kampanja za pridobivanje novih članic. Vsako leto nam je prinesla doba kampanje najlepši napredek in kakor smo poudarjale zadnja leta, tako jaz zopet poudarjam ob tem času, kot vaša prva glavna podpredsednica, da pojdimo na delo, da dosežemo deset tisoč članic. Vsako leto smo bližje tega števila in v tem letu pa nas ne sme ovirati nobena neprilika, da ne bi dosegle to srčno željo vsake zavedne članice.

Časi sicer niso kakor bi sami želeli, toda vseeno je dolžnost nas mater, da nagovorimo svoje hčere, da pristopijo k organizaciji, katere vodstvo bo sčasoma v njih rokah. Nikar ne odlašajte, ker mladina se mora ohraniti naša in vsa odgovornost je na naših ramah. Saj hčerke nas rade ubogajo in bodo nas tudi v tem oziru, samo treba je imeti odločno zanimanje in ne pustiti, da postane ideja mlačna, ker potem se tudi lahko popolnoma shladi. Torrej, drage matere, vaša hčerka, ki je dopolnila 14. leto, naj bo gotovo članica tiste organizacije, ki je ponos splošnemu slovenskemu ženstvu v Ameriki in to je naša dična Slovenska ženska zveza! Delujmo za močnejšo SZZ! Srečno novo leto! Pozdravljene!

FRANCES RUPERT.

žrtvovalne članice, ki se ničesar ne ustrašijo, ampak so vedno pri volji pomagati k dobri stvari, zato najlepša hvala sestram C. Tomažič, R. Kovač, C. Hitij, M. Hosta, M. Hočevvar, A. Klun, A. Intihar in J. Intihar, F. Kozelj in M. Mišmaš. Bog vam povrni v novem letu s srečo in zdravjem.

Sestra M. Cimperman je zopet v bolniški postelji česar smo vse žalostne, ker jo zelo pogrešamo. Bog daj vsem bolnim ljubega zdravja.

Čestitke sestri Frances Flis, ki je postala mamica krepkemu fantku. — Naše sožalje sestri Kovač nad izgubo preljube mamice v starem kraju. — Čestitke sestri Mary Kumačar in soprogu, ki sta obhajala srebrno poroko in se zahvaljuje za darilo od podružnice in posebno sestri R. Zupančič, ki je uredila vse tako lepo za praznovanje dogodka.

Srečno novo leto vsemu članstvu in na svidenje vsak mesec na seji! — Ana Pelčič, tajnica.

Št. 23, Ely, Minn. — Na decembrski seji je bila sijajna udeležba. Navzočih je bilo okrog 200 članic. Odbor za leto 1939 je sledeči: preds. M. Shepal, podpreds. M. Jerič, zapisn. M. Bergant, tajn. B. Rosandich, blagajn.

C. Shekonja, nadzornice: M. K. Novak, M. Gornik, F. Erzar. Zastavonošnji R. Kernitz in A. Kriznar. Po seji je bil podan lep glasbeni program, pri katerem so sodelovali sledeči: K. Hutar, L. Senta, T. Perušek, J. Fink, g. in ga. J. Shultz. Nato smo igrale razne igre za lepe dobitke, katere so nam darovali trgovci, katerim izrekamo najlepšo hvalo. Hvala lepa predsednici odbora sestri J. Larson, kakor tudi vsem, ki ste pomagali in prispevali.

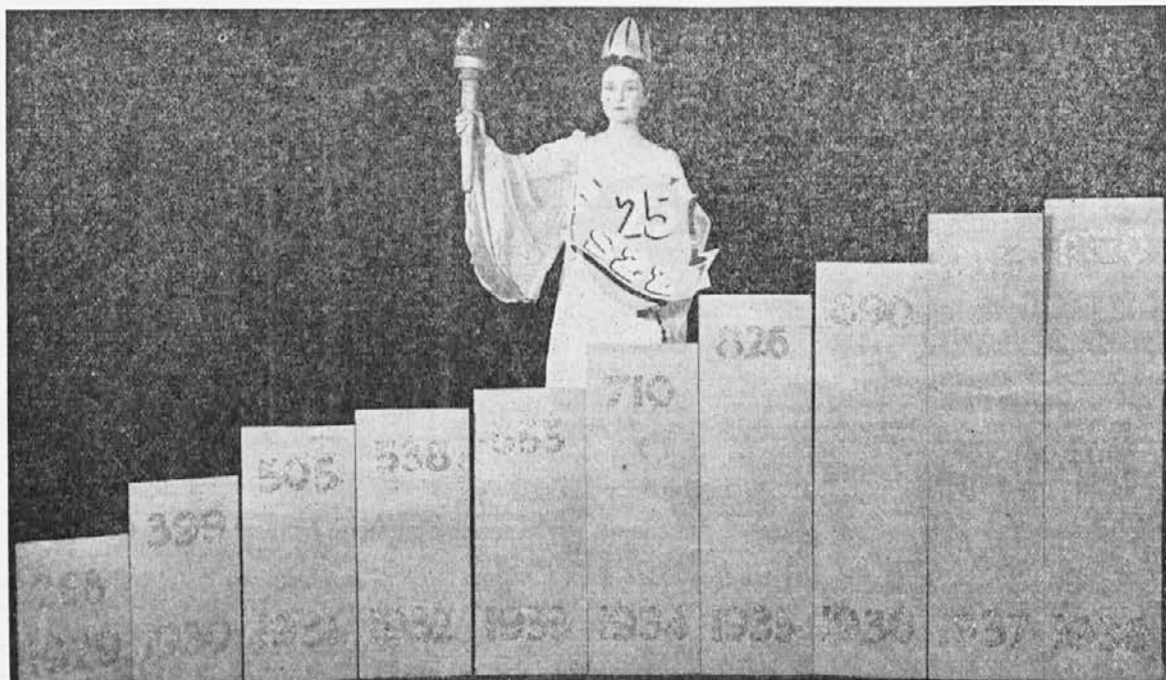
Želim vsem skupaj srečno novo leto! — Barbara Rosandich, tajnica.

Št. 24, La Salle, Ill. — Na decembrski seji je bilo navzočih okrog 60 članic, katerim prav lepa hvala za prisotnost. Osvojile smo več važnih in koristnih sklepov. V novem letu bo vsaka članica prispevala dva centa na mesec v cvetlični sklad in v slučaju bolezni (kadar je članica pod zdravniško oskrbo) bo dobila cvetlice. Tista, ki ne bo prispevala v ta sklad, tudi ne bo prejela cvetlic, to si zapomnite, da ne bo tajnica kriva vašega razočaranja. Odbor za leto 1939 je: preds. E. Shimkus, podpreds. M. Furar, tajn. A. Strukel, zapisn. in blagajn. A. Lušina, nadzornice: M. Sever, M. Bidarar in K. Grdovič. Duhovni vodja Rev. J. Caragan. Seje so vsako prvo nedeljo v mesecu v šolski dvorani. Po seji smo imele prigrižek in prijetno zabavo. Obiskala nas je tudi urna Nežika in s seboj pripeljala Markota. Prinesla je veliko košaro božičnih daril in podarila vsaki članici enega. Bilo je smeha na koše. Se priporočamo že za drugo leto.

V bolnišnici se nahaja sestra M. Grgovič; na domu se zdravijo M. Šetina, F. Tomažin in M. Jaklič. Vsem bolnim želimo ljubega zdravja.

Blagoslovljeno novo leto vsem sestram SZZ! — Angela Strukel, tajn.

Št. 25, Cleveland, O. — Poleti smo iskali hladnih senc, sedaj se pa že stiskamo ob gorki peč, res vse prehitro teče čas in s časom pa pridejo izpremembe. Ko boste brale te vrstice bo že leto 1938 vzelo slovo in nastopilo bo novo. Tako pri posameznikih kakor pri društvih je običaj, da se delajo računi od preteklega leta in načrti za prihodnje. Tako je tudi pri naši podružnici na glavni seji 12. decembra podala račune naša vestna tajnica sestra Otoničar v kolikor smo napredovale v preteklem letu. Njeno poročilo so navzoče članice, katerih je bila polna dvorana, s zadovoljstvom vzele v naznanje, posebno pa še poročilo o izidu slavnosti desetletnice, ki se je vršila 20. novembra v S. N. Domu. Vse smo vesele moralnega kot gmotnega uspeha te slavnosti. Najlepša hvala vsem, ki ste na en ali drugi način sodelovali in s svojim zanimanjem in trudom pripomogli, da smo imele sijajen uspeh. Hvala podružnici za krasen dar, ki mi bo v drag spomin vse življenje. Lepa hvala gl. odbornicam F. Rupert, F. Bresač, A. Petrič, F. Sušel, A. Tanko, M.

Živa slika "Napredek št. 25 SZZ v desetih letih." Kraljico predstavlja gđc. Frances Ponikvar.

Otoničar in A. Novak za udeležbo in čestitke. Nadalje sestri Prislant in č. g. Slajetu za brzojavne čestitke ter spoštovanim gostom sodniku F. J. Laušetu, councilmanu J. M. Novaku, g. A. Grdina in g. Zakrajšku za lepe govore in odziv kakor tudi č. g. Matiji Jagru in sestri Albini Novak za mnoge usluge in sodelovanja, ter igrovodju g. D. Tomažinu in vsem igralcem.

Ponovno so bile izvoljene vse dosedanje odbornice in tudi drugi sklepi so ostali po starem, to je kar se tiče pogreba ter čas in prostor zborovanja. Drage sestre, upam, da boste tudi v bodoče prišle na sejo v lepem številu, plačevale točno asesment in pridobile kaj novih članic. V složenem delovanju in sporazumnem poslovanju bo naša podružnica ostala kot tabor ljubečih sosester.

Gotova sem, da vse članice rade berno zanimiva poročila naših vrlih gl. odbornic in članic, ki so bile na izletu v stari domovini. Prav hvaležne smo dragim sestram za lep užitek, katerega nam nudi lepo branje o vseh tistih nepozabnih krajeh naših mladostnih dni. Tako vsaj v duhu gledamo kar ste izletnice na potovanju in v domovini doživle. Naše misli se potom lepega branja združijo z občutki dopisovalk in tem potom obujamo lepe spomine na naše preljube domače v rodni domovini kakor tudi na mater Slovenijo. Torej, priznanje našim dragim sestram, ki v plemenitem duhu razsipajo svoje veselje v naš užitek!

V imenu podružnice čestitam spošrovani gl. predsednici Marie Prislant in sestri Kuhar, ki sta prejeli lepe odlike od Jug. kraljeve vlade.

Srečno novo leto č. g. Slajetu, čč. duhovščini pri naši fari, vsem gl. odbornicam in sestram Slov. ženske zveze! — Frances Ponikvar, predsednica.

GL. ODBORNICA POROČA O SLAVNOSTI PODR. ŠT. 25, CLEVELAND, OHIO

Vsaka prireditev pusti za seboj nekaj lepih vtisov in prav je, da tudi javnost ve kako se izvrši in na ta način tudi po drugod lahko posnemajo, kar se jim vidi lepega in koristnega.

Dne 20. novembra sem se odzvala vabilu na proslavo desetletnice podružnice št. 25, ki se je vršila v S. N. Domu na St. Clairju. Program je bil izvrstno aranžiran, za kar se mora dati priznanje odboru, ki je istega oskrbel. Nekateri prizori so naravnost izvalili solze iz oči mnogih opazovalcev, tako tudi meni, ker sem ves čas mislila največ na to, da pri programu prisostvujejo naše članice in pa tisti, katerim je SZZ pri srcu.

Prva točka na programu je bil pozdravni govor predsednice Frances Ponikvar, ki uspešno vodi svoj urad že od ustanovitve. Na oder so prikoralale članice vežbalnega krožka ter v imenu podružnice poklonile lepo darilo sestri predsednici kot desetletni odbornici in sestri blagajničarki tudi kot 10 letni odbornici in marljivi sestri Mary Brodnik. Nato so bile pripeljane na oder ustanoviteljice v spremstvu krožka, katere so bile predstavljene in dekleta so jim pripole rdeče nageljne. Po tem prizoru so nastopile pevke Baragovega mladinskega zbora pod spretnim vodstvom č. g. Matija Jagra, ki so izborno zapele mile slovenske pesmice in tudi angleško pesem Neapolitan Nights. Predstavljene smo bile vse navzoče gl. odbornice, ki je vsaka izrekla svoje čestitke in nato smo slišali jedrnatte govore sodnika F. J. Laušeta, councilmana J. M. Novaka, g. Grdina in g. Zakrajška. Vsak je povedal nekaj zanimivega. Prizor, ki nam je segel globoko v srce je pa bil "Spomina na

umrle sestre." Na sredi odra je bil napravljen grob z velikim križem, na katerem je bil obešen svež venec, za križem so pa stali trije angelji v živi sliki, ob straneh groba so pa stale članice krožka kot častna straža in pri grobu je klečala članica v narodni noši z sklenjenimi rokami. Prebrana so bila imena umrlih in za vsako leto v venec položen bel nagelj in nato je članica, ki je klečala pri grobu v lepih izbranih besedah na glas molila za umrle sestre. Za kulisami je pa Baragov zbor pel prav polahko žalostinko "Jamica tiha." Vem, da ga ni bilo suhega očesa, ker vsak se je gotovo spomnil na svoje drage preminule.

Živa slika, ki je bila dobro zamišljena in pomenljiva je pa predstavljala "napredek podružnice v desetih letih." Na odru so bile postavljene tablice z številkami po velikosti napredka in na višjem je stala za temi številkami "kraljica št. 25 SZZ," katero je predstavljala mlada članica, in sicer hčerka predsednice Frances Ponikvar. Bil je res krasen prizor, ki bo nam vsem za dolgo v spominu. Nato se je pričela igra "Begunka" in vsi, ki so nastopili v tej igri so izvrstno izpeljali svoje vloge za kar jim vsa čast. Po igri so nastopile še dekleta v umetnem plesu. Med dejanji je pa prav dobro igrala na harmonike mlada gospodična, tako je bil program vse skozi bogate vsebine. Po programu smo se pa podali v prizidek dvorane, kjer smo bili prav izvrstno postreženi z okusno večerjo. Sprog in sin, ki sta bila z menoj sta se izrazila, da tako lušno ni bilo že dolgo časa in bosta še šla z menoj, čeprav je bilo treba voziti preko sto milj iz Warren v Cleveland in nazaj domov.

Najlepa hvala podružnici št. 25 za lepo postrežbo in gostoljubnost. Sprejmite ponovno najiskrenejšo čestitke

za desetletnico in bogat program. Bog vas živi in blagoslovi z nadaljnjim uspehom.

Srečno novo leto č. g. Slajetu, vsem gl. odbornicam in celokupnemu članstvu SZZ!

Anna Petrič,
gl. odbornica prosv. odseka.

ZAHVALA

Prisrčna hvala za krasno darilo št. 25, Cleveland, Ohio, katero mi je bilo poklonjeno v znak desetletnega uradovanja ob priliki praznovanja desetletnice podružnice. Bog plačaj!

Veselo in zadovoljno novo leto želim č. g. Slajetu, gl. odbornicam in sosestram po Ameriki!

Dorothy Strniša.

Št. 27, No. Braddock, Pa. — Novo leto je nastopilo. Da bi nam bilo vsem srečno in veselo kakor tudi našim družinam! Kakor v jutru radi gledamo na solnčne žarke tako tudi hrepenimo za boljše čase in za večji napredek naše lepe ženske organizacije SZZ. Prav lepa hvala vsem sestram, katere so pomagale bodisi z delom ali drugimi stvarmi v letu 1938. Le skrbno delujmo in bodimo složne pa bomo vse dosegle.

Udeležba na letni seji je bila popoljna, dasiravno bi vas lahko prišlo še več. Razmotrivale smo mnogo koristnih predlogov in ukrenile smo, da priredimo plesno veselico dne 28. januarja v Lithuanian dvorani, na 818 Washington Ave., v Braddocku. Sklenjeno je tudi, da mora vsaka članica plačati za vstopnico 25 centov, da bo uspeh. Pripeljite tudi svoje domače in prijatelje, ker bi rade lepo udeležbo. Vljudno torej vabimo cenjeno občinstvo in posebno sosedne podružnice in društva. Vaš poset nam bo v veselje in ob priliki vam vrnemo. Igrala bo izvrstna godba. Ponovno je bil izvoljen ves stari odbor. Lepa hvala sestram, ker s tem so nam priznale, da smo pridne.

Naša sestra podpredsednica M. Sečan je obhajala svoj rojstni dan 8. decembra. Iskrene čestitke!

Podr. št. 26 v Pittsburghu se veselili nad desetletnico svojega obstanka. Čestitamo vam zavedne sestre in vam želimo najlepši napredek, ter apeliram na žene in dekleta, ki niso še včlanjene, da pristopite k SZZ, da boste vse v Pittsburghu in okolici članice naše dične organizacije!

Na prihodnji seji bomo zopet imele važne točke za razpravljati in slišale boste tudi šestmesečne račune, zato se vas vljudno prosi, da posetite sejo, ki se vrši na prvo nedeljo v mesecu ob treh popoldne v istem prostoru. S pozdravom! — A. Tomašič, preds.

Zdravo in srečno novo leto želimo vsem cenjenim sodelavcem in sodelavnicam Zarje.

Uredništvo.

Št. 30, Aurora, Ill. — Danes, ko to pišem je praznik Marijinega Spočetja, kar me spominja na ono lepo nabožno pesem, ki se je nekdanje čase pela na ta dan. Da se mi spomin tako oživlja, je povod temu enakost imen "Zarja." Naj navedem eno kitico dotične pesmi:

Ena zvezda prikazala iz temnih oblakov se,

lepša kot danica zala — lepša kakor luna je;

to je "Zarja" lepa, čista, ki sveti v krasnem svitu se,

bolj kot žarno solnce svitla — lepša kakor zvezde vse.

"Zarja" najlepša izmed vseh imen!

Naša Zarja vsebuje članke podučljive, ki nas krepijo v mnogih ozirih. Me članice pa skušajmo biti vredne članice, ako hočemo v kolikor mogoče doseči zaželjeni cilj.

Pri naši podružnici smo ravnale po priporočilu glavne predsednice in smo dale mladim članicam priliko priti v odbor. S tem ni rečeno, da so starejše za na stran postaviti, o nika kor ne! Veliko jih je, ki so naravnost prvovrstne v tem pogledu, ampak z izvolitvijo mlajših članic v odbor je obstanek podružnice sigurnejši, ker na ta način dobijo boljši pojm o poslovanju in pa tudi zbudi večje zanimanje. Lansko leto smo izvolile večji del mlajših v odbor in prepričale smo se, da je bil najlepši uspeh, ker mlade članice so se s podvojeno močjo oprijele dela zakar se jim kot prejšnja tajnica najlepše zahvaljujem za njih sodelovanje. Zares prijetno je bilo moje uradovanje med njimi. Nov odbor za leto 1939 je sledeči: preds. Malakar, podpreds. P. Jakoš, tajn. Frances Zagore, 204 Forrest Ave., zapisn. M. Malakar, blagajn. P. Jeray, nadzornici: R. Ajster, L. Jeray, dopisovalka F. Kranz.

Zadnje čase so dopisi od naše podružnice nekoliko omejeni, vzrok temu je zaposlenost naše poročevalke sestre Frances Kranz, ki pohaja v večerno šolo. Sedaj se pridno pripravljaja za izpit. Radovednost ni lepa čednost, ampak zelo bi rada videla njeno spričevalo. Spominjam se kako so pred leti učitelji zaznamovali naša spričevala: D (dobro), PD (prav dobro) in pa VPD (veliko prav dobro). Najbrž, da bo tudi sestra Kranz dobila slednje.

Sestra M. Klemenčič se prav lepo zahvaljuje podružnici za toplo posteljno ocedo darovano njenemu bolnemu očetu, ki se nahaja že 17 mesecev neprestano v postelji.

Srečno novo leto vsem sestram S. Z. Z! — Antonia Aister, tajnica.

Št. 32, Euclid, O. — Zadnje sejo smo premestile na sredo večer 7. decembra, ker smo imeli 40 urno pobožnost in je bil zaključek ravno na večer naše seje, to je v torek večer. Lepa svečanost nam bo dolgo v spominu.

Seja je bila povoljno obiskana in vse se je lepo izvršilo, da smo zadovoljne, vsaj jaz tako mislim. Izid

volitve odbornic je sledeč: preds. T. Potokar, podpreds. Ester Jamnik, tajnica Louise Recher, blagajn. K. Kalliope, zapisn. Frances Perme, zastavonošinja A. Mikovič, rediteljica T. Zdešar, nadzornice: M. Jamnik, K. Filipčič in M. Vodcar, zastopnice za skupna društva fare sv. Kristine: T. Potokar, J. Jamnik, M. Kral, M. Luzar, A. Nemeč, duhovni vodja č. g. A. Bombač.

Čestitke sestri M. Bolek, ki je povila čvrstega sinka!

Kakor se leto nagiba h koncu tako tudi človek ponehuje, ko pride v leta. Srce hrepeni vedno še in še, ker dela je veliko, a moč pojenja in odpoveduje. Tako je z menoj, ki bi rada vse povsod pomagala ali ni več tiste moči kot včasih. Človek bi rad imel ljubo zdravje, ki je vse bogastvo sveta, toda ko upehamo, potem je najboljši kratek odpočitek. Drage sestre, prosim vas, bodite dobre in zveste članice št. 32 ter složne in točne v dolžnostih.

Moja srčna želja je bila, da bi čimprej imele tudi pri naši podružnici vežbalni krožek. Delovala sem na vse strani, da bi bile uspešne v tem oziru, pa nismo dosegle v preteklem letu kar sem želela, pa kaj bi tožila o preteklosti! Bog daj, da bi šlo v letu 1939 bolj gladko in zadovoljno naprej v korist in ponos naše podružnice.

Zahvaljujem se sestri K. Filipčič za krasno rožo, ki mi jo je poklonila. Nadalje se najlepše zahvalim č. g. Bombaču za sodelovanje pri prireditvah; urednici za potrpljenje z mojimi dopisi; gl. tajnici za veliko dela, ki ga je imela z nami; sport direktorici, ki se je trudila, da bi krožek izvežbala za nastop; vsem sestram, ki ste na en ali drugi način mi šle na roke pri delu za časa mojega uradovanja.

Srečno in veselo novo leto želim vsem sestram širom Amerike! — Terezija Zdešar, bivša tajnica.

Št. 36, McKinley, Minn. — Zaradi slabega zdravja se nisem mogla udeležiti decembrske seje. Poročano mi je bilo, da je bil zopet izvoljen novi odbor, kateremu želim obilo uspeha.

Iz srca se želim zahvaliti vsem sestram, ki ste me prišle obiskat ob času moje bolezni v bolnišnici in na domu kakor tudi za darilo in cvetlice. Bolniku so obiski v veliko veselje in tolažbo.

V Zarji je mnogo zanimivega berila od starega kraja tako, da človeku kar srce poskoči, ko bere o lepih krajih. Urna Nežika je pa res počasna, ki še ni dala odpustke iz starega kraja Markotu. Pa gotovo si je izbrala lepšega v stari domovini, ker je tako lepa na sliki!

Vsem sestram SZZ želim srečno novo leto! — Frances Mesojedec.

Št. 37, Greaney, Minn. — Sicer nimam posebnih novic toda se oglasim, ker vem, da članice rade vidijo dopis od svoje podružnice. Hvala lepa vsem sestram, ki nam poročajo zanimive doživljaje ob obisku v stari

domovini, kar prav rade beremo. Najlepša hvala sestri Prislund za pozdrave, katere je poslala članicam iz domovine.

Nevarno je zbolela sestra Katarina Kočevar, kateri želimo, da bi skoraj okrevala, ker bi rade, da bi bila zopet zdrava med nami.

V pozimskem času pri nas opustimo mesečne seje, ker tukaj je mraz in slabo vreme. Prosim vas, da asesment vseeno redno plačujete in mi pošljete na dom. Na pomlad bomo pa zopet pričele s sejami kakor po navadi.

Pa naj se še katera druga oglasi s dopisom in nam sporoča kaj novega.

Voščim vsem skupaj srečno novo leto! — **Frances L. Udovich**, tajnica.

Št. 38, Chisholm, Minn. — Obisk na glavni seji 8. decembra je bil prav dovoljen. Izvoljen je bil sledeči odbor za leto 1939: preds. M. Smoltz, podpreds. M. Knaus, tajn. M. Te-kautz, blagajn. A. Ruper, zapisn. F. Andolšek, nadzornice: A. Mihelič, A. Baraga, J. Hočevar (Tamarack St.). Po seji smo igrane karte in banko. Nagrade pri kartah (500) sta dobili A. Kotchevar in E. Motach; pri banko P. Zajc in pri igri "kozino" je bila srečna D. Furlan. Osvojen je bil tudi važen sklep za leto 1939, namreč, da bo prispevala vsaka članica pet centov na mesec v ročno blagajno, tako boste plačevale 30 centov na mesec. Vzrok temu je, da se krijejo stroški tekom leta in v ta namen prispevamo enakomerno kar ni več kot pravično.

Kakor je vsem znano se vrši na Chisholm konvencija Slovenske ženske zveze v mesecu maju, to je komaj pet mesecev pred nami. Prosim vas prijazno, da sodelujete z nami v vsakem oziru, ker čaka nas ogromno delo in z vašo pomočjo bomo rešile čast naselbini. Uverjena sem, da boste pomagale v polni meri. Zatorej pridite na prihodnjo sejo, ker se bodo izbrali različni odbori, ki bodo morali biti aktivni do konvencije. Prosim vas ponovno, pomagajte nam, ker to bo prvič v naši naselbini, da bomo imeli priliko izkazati svojo gostoljubnost slovenski konvenciji. Tukaj je nas mnogo Slovencev, da lahko završimo to delo pravilno in bratsko, oziroma sestrsko. Lep uspeh bo v ponos naše naselbine in SZZ! To naj bi bil naš cilj!

Naše globoko sožalje družini Orešek nad izgubo sina Maksa v starosti 18 let, v najlepšem cvetju mladosti. Naj mu sveti večna luč!

Voščim vam srečno in veselo novo leto ter obilo zdravja in zadovoljstva. — **Mary Tekautz**, tajnica.

Št. 41, Cleveland (Collinwood), O. — Vse smo bile vesele nad lepo udeležbo na decembrski seji. Le pridite vsak mesec v tako lepem številu in bomo vse bolj zadovoljne in imele še lepši napredek. Obiskal nas je Miklavž, ki nas je obdaril z lepimi darili. Pa še kako zgovoren je bil! Ena sestra je prinesla lep dobiček, ki

je prinesel \$3.25 v blagajno. Dotična, ki ga je dobila ga je darovala nazaj podružnici in bo za drugič. Banknite je bil za pet dolarjev in klicano je bilo ime Ane Sernel, ki je pa bila odsotna. Dva dolarja dobiček je dobila sestra Ana Prišel, ki je darovala en dolar blagajni in prihodnjo sejo bo dobiček tri dolarje. Prebrani bodo celoletni računi in zaprisežen bo tudi novi odbor, nato bo zabava in ples.

Odbor za novo leto je sledeči: preds. M. Lušin, podpreds. A. Prišel, tajnica Ana Stopar, blagajn. Ela Starin, nadzorni odbor: A. Rebol, A. Grajzar in F. Dolinar, zastavonošinja Frances Markovič, duhov. vodja Msgr. V. Hribar. Seje se bodo vršile kot doslej. Iz bolnišnice se je vrnila sestra Mary Janc. Vsem bolnim želimo ljubelega zdravja.

Naznanjam vam sklep zadnje seje, ki se tiče mnogih in sicer, da se ne bo več po hišah kolektalo asesment, ker nismo zavarovalniška družba, ki imajo svoje agente, ki hodijo po hišah. Katera ne more priti plačat na sejo lahko plača na domu tajnice ali pri blagajničarki sestri Radell in tudi jaz bom rada sprejela ako vam je tako bolj udobno. Če se je katera članica selila naj tajnici sporoči, da bo točno prejela Zarjo, ker tajnica ne more spremeniti vašega naslova ako ji tozadevno ne sporočite. Sodelujte z odborom in bomo imele lep sporazum in uspeh.

Sedaj se je približal zopet čas za pridobivanje novih članic. Če hočemo priti do števila deset tisoč članic pri organizaciji se bo treba kar v začetku potruditi.

Voščim veselo in srečno novo leto našemu duhovnemu vodju Msgr. Hribarju, duhov. svetovalcu č. g. Slajetu, vsem gl. odbornicam in članicam SZZ.

Hvala lepa sestram Raszpet, Kolbezen, Fritzel in Novak za pozdrave iz Pueble. — **Mary Lušin**, predsednica.

Št. 43, Milwaukee, Wis. — Glavna seja je bila precej povoljno obiskana, dasiravno bi udeležba bila lahko večja. Ponovno je bil izvoljen ves stari odbor izvenzmi nadzornice H. Zunter, katero bo nadomestovala sestra Wachetz. Seje se bodo vršile kakor po navadi, vsako drugo nedeljo v mesecu v navadnih prostorih.

Vljudno vabim vse sestre na januarško sejo, da boste slišale celoletno poročilo in razmotrivalo se bo glede domače zabave, ki se bo vršila 15. januarja v Tivoli dvorani na So. 5th in National Ave. Vstopnina bo 35c. Oddanih bo tudi 18 krasnih dobitkov. Vljudno vabimo sosedni podružnici št. 12 in 17 kakor tudi ostala društva. Ob priliki se bomo tudi me odzvale vašemu povabilu.

Za poročati imam žalostno novico, namreč, da je neizprosna smrt posegla s svojo koščeno roko v obče spoštovano družino Lipovšek in iz njih srede iztrgala ljubelega soproga ter nad vse skrbnega očeta. Podlegel je na posledicah avtomobilske nezgode. Zadet je bil od avtomobila v bližini

ČE STE NAMENJENI V STARI KRAJ TO LETO?

PODPISANA tvrdka je prejela vprašanje že od precejšnjega števila rojakinj in rojakov, če priredimo tudi to leto kak podoben izlet v staro domovino, kakor ga je imela SZZ lansko leto.

Vsem interesentom naznanjamo, da je naša tvrdka od leta 1922 naprej vsako leto priredila po več skupnih potovanj in izletov, ter da tudi to leto priredi več takih potovanj in sicer:

1.—Skupno potovanje za Veliko noč, to je v drugi polovici marca;

2.—Skupno majsko potovanje v drugi polovici meseca maja; in

3.—Glavni letni skupni izlet meseca junija. Udeležnike tega izleta je namenjen spremljati podpisani Leo Zakrajšek, ki bo skrbel za udobno potovanje svojih potnikov do Ljubljane ter bo v starem kraju priredil več skupnih izletov, to je, skupni izlet po Sloveniji in skupni izlet po ostali Jugoslaviji. Ta izlet se ima vršiti nekako po istem načrtu kakor se je lansko leto vršil izlet SZZ, ko so imele izletnice za izredno nizko ceno videti skoro vso Slovenijo in tudi glavne kraje v ostali Jugoslaviji.

Natančnejša pojasnila o vseh teh izletih in skupnih potovanjih bodo priobčena v prihodnji izdaji tega lista.

Vse one rojakinje in rojaki, ki so to leto namenjeni v stari kraj, bodo v svojem interesu najbolje storili, ako se čim prej obrnejo na spodaj navedeni naslov za vse potrebne informacije.

LEO ZAKRAJŠEK

General Travel Service, Inc.
302 East 72 St., New York City

svojega doma in kmalu nato izdihnil svojo dušo v bolnišnici. Bil je vzoren krščanski mož in priljubljen med rojaki, kar je tudi pričal njegov pogreb. Naše globoko sožalje sestri Lipovšek in družini nad težko izgubo. Pokojni pa naj počiva v miru!

Srečno in blagoslovljeno novo leto želim vsem sestram SZZ! — Mary Bevc, tajnica.

Št. 45, Portland, Ore. — Na sjednici 8. decembra izabran je bio sljedeći odbor: pres. M. Sercelj, podpres. F. Kemrevič, tajn. Olga Mirkovich, blagajn. A. Sinovich, zapisn. F. Završnik, nadzornice: sestre Colosuanno, Babič i Yavorčič. Odbor bolestiti: sestri Lalič i Knez, rediteljica Mary Verderbar; zabavni odbor: sestri Colosuanno i Vidan. Čestitam novim odbornicama i zahvaljujem se starima koje su radile prošlu godinu. Pogriješiti hoćemo bivšu presjednicu sestru Golik, koja si je prvi put uzela odmor od kao postoji podružnica. Bila je presjednica zadnje dvije godine i vodila sjednice u najboljem skladu zašto joj ide naše priznanje.

Bolestne su sestre Tomažina Rubič, koja se nalazi u bolnici od noćve već dva mjeseca; potom sestra Stružnik, ki je bila operirana i oporavlja se kod kući; i treći je sestra Čuvalo, koja je bila operirana i još se do sada nalazi u bolnici. Vaša dužnost i lijepo je da iti posjetite.

Lijepi pozdrav svima sestrama SZZ i do viđenja na drugoj sjednici. — Olga Mirkovič, tajnica.

Št. 46, St. Louis, Mo. — Na zadnji seji smo se imele izvrstno. Po seji so nam sestri Zwanut in J. Speck postregli s okusnim pecivom in kavo. Hvala lepa! Odbor za leto 1939 je: preds. M. Moenigmann, podpreds. J. Speck, tajnica Theresa Franko, blag. Elsa Susin, nadzornice: sestre Zwanut, Stekar in Petrovič. Odslej se bodo naše seje vršile v dvorani na 3333 South 7 Blvd. na prvi petek v mesecu, pričetek točno ob pol osmih zvečer. Zapomnite si to spremembo ter pridite v lepem številu na prihodnjo sejo, ker boste slišale važno poročilo. Banko pardi, ki se je vršil 4. decembra se je dobro obnesel. Hvala vsem, ki ste pomagale in vsem posetnikom. Ob prvi priložnosti vam bomo rade povrnile.

Prav lepa hvala sestri Speck za vso prijaznost in naklonjenost. Na njenem domu smo obdržavale mesečne seje zadnjih šest mesecev brezplačno.

Srečno novo leto in najlepše pozdrave vsem skupaj želim, — Theresa Franko, tajnica.

Št. 47, Cleveland (Garfield Hgts.), Ohio. — V decembru je bila lepa udeležba na seji in je upati, da bo skozi vse leto tako, saj so seje kratke in vedno se kaj koristnega ukrene. Odsotne članice vzemite v naznanje, da se bodo v novem letu vršile seje na drugo soboto v mesecu, torej ne več na prvo, ker večina članic so bile mnenja, da bo tako bolj udobno za

vse. Druge sklepe boste slišale iz zapisnika, ker jih je preveč, da bi vam v Zarji poročala. Nagrad za asesment so bile deležne sestre Kortović, Cergul št. 1, in Mulh. Sestra A. Novak je pa dobila kar dva dobitka, door prize pa najmlajša članica gđc. M. Zagar. Odbor za leto 1939 je naslednji: preds. L. Zidanič, podpreds. M. Železnik, tajnk. H. Tomažič, blagajn. A. Dolinar, zapisn. E. Ožbolt, nadzor-

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
**PROGLAS
 NA AMERIŠKO SLOVENSKO
 MLADINO**

Dne 11. avgusta letošnjega leta se je vršilo pri Novi Štifti nad Ribnico običajno vsakoletno zborovanje katoliške mislečega srednje- in visokošolskega dijaštva iz ribniške, velikolaške in dobrepoljske doline. Po cerkvenem govoru in slovesni sv. maši so bila v prosvetni dvorani tri zanimiva predavanja o negi slovenščine v domači hiši, o oskrbi za naše izseljenke brate in o ameriški osnovni in srednji šoli s posebnim ozirom na našo ameriško slovensko učečo se mladino. Da se poživje ožji stiki med našim dijaštvom v starem in novem kraju, v Ameriki in doma v Sloveniji, se je ob tej priliki ustanovil spodaj podpisani odbor. Ta si je nadel nalogo, da bo po svojih najboljših močeh skrbel za medsebojno dopisovanje naše učeče se mladine v Ameriki in doma v Sloveniji. Misel ni nova. Nanjo je opozarjal ljubljanski župan dr. Juro Adlešič o priliki svojega bivanja v Clevelandu in leto pred njim spodaj podpisani dr. Fr. Trdan. Tudi mladina drugih narodov goji živahno medsebojno korespondenco. Ali naj mi Slovenci zaostajamo? Nikakor ne! Zato se spodaj podpisani odbor obrača na vse mlade ameriške rojake s prošnjo, da mu čimprej sporoče svoje naslove, on bo pa doma poskrbel njim primerne dopisnike. V medsebojnem dopisovanju se boste поблиže spoznavali, spopolnjevali v milo doneči materinščini, vzljubljali rodno grudo svojih dragih staršev, poživljali medsebojno bratsko ljubezen in si pridobivali prijateljev, ki Vas bodo z odprtimi rokami sprejeli, ko pridete po letih na obisk v našo milo domovino. Zato pa pogum, dragi mladi rojaki! Nikar se ne strašite in izgovarjajte z morebitnim neznanjem jezika. Dobra volja vse premore. Vaja napravi mojstra! V trdni nadi, da bo naš prijateljski poziv padel na rodovitna tla in obrodil obilo sadu, Vas vse, predragi mladi rojaki, prav lepo pozdravljamo in v kratkem pričakujemo kar največ odziva. Bog Vas živi!

V št. Vidu nad Ljubljano.

Za odbor:

**Dr. Franc Trdan, profesor,
 Anton Jaklič, stud. inv.,
 Mirko Kozina, osmošolec.**

Naslov:

**Dr. Franc Trdan,
 št. Vid nad Ljubljano,
 Jugoslavija, Europe.**

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

nice: A. Mareda, T. Frank in M. Ločnikar, zastopnice skupnih društev sv. Lovrenca so: M. Strekel, M. Haffner in J. Zele. Navzočih je bilo tudi lepo število članic vežbalnega krožka. Kot se vidi so vedno zelo delavne. Z novim letom želijo dobiti še več novih članic. Matere, ki imate hčere, vpišite jih sedaj v SZZ, ker je v teku kampanja. Stopimo zopet v vrste med agilne članice in se potrudimo do lepega napredka in pokažimo, ca smo še vedno iste navdušene delavke kot smo bile ob ustanovitvi.

Katera članica se je selila naj mi sporoči, ker je potrebno, da imam tozadevno poročilo za točno prejemanje Zarje. Z novim letom bi rada uredila, da bo v splošno zadovoljnost. Prosim tudi vse sestre, ki niste še poravnale asesment za leto 1938, da to storite takoj, da mi bo mogoče urediti knjige za v pregled nadzornicam. Rada bi, da sodelujete z mojim uradom ter plačujete redno, ker meni je nemogoče kar na debelo založiti. Kaj če bi v tem letu bile vse točne v tem oziru? To bi bilo vse pohvale vredno!

Dne 7. januarja bodo članice krožka priredile ples v šolski dvorani na 80. cesti. Vstopnina je samo 15c, da se lahko vse udeležite in boste pokazale, da se zanimate za uspeh prireditve in obenem boste napravile dobro delo, ker čisti dobiček je za novo cerkev sv. Lovrenca.

Najlepša hvala odbornicam naše podružnice za složno uradovanje, kar upam, da bomo deležne tudi v tem letu. Enako se zahvaljujem gl. odbornicam za sodelovanje in posebno gl. tajnici in urednici.

Vsem sestram SZZ kakor tudi č. gg. duhovnim vodjem želim nad vse srečno in blagoslovljeno novo leto 1939, organizaciji pa podvojitev novega članstva. — Helen Tomažič, tajn.

Št. 51, Kenmore, O. — Odbor za leto 1939 je sledeči: preds. M. Petrič, podpreds. F. Zekel, tajn. Jennie Gainer, blagajn. J. Goles, zapisn. R. Berus, nadzornici: K. Korošec in A. Obreza. Najlepša hvala sestram Petrič, Goles in Berus za dobro postrežbo po seji. Nadalje se zahvalim vsem članicam za točno poravnanje dolga v nadi, da boste tako točne tudi v novem letu in prosim, da se gotovo vse udeležite januarske seje, ker imamo za rešiti nekaj posebnega v prid podružnice.

Srečno novo leto želim vsem sestram! — Jennie Gainer, tajnica.

Št. 57, Niles, O. — Leto, ki je ravno odkorakalo v večnost, je gotovo pustilo tudi mnogo dobrega za nas. Kaj bo pa v letu 1939 dobrega je pa za vsakega neznanost. Želim, da bi na mnovo leto doprineslo mnogo sreče in zadovoljstva.

Na decembrski seji je bila zelo pičla udeležba in osvojen je bil sklep, da v bodoče plača vsaka odsotna članica 25c v ročno blagajno, mogoče bo to pomagalo do boljše udeležbe v novem letu.

Delajo se velike priprave za ples ob priliki pete obletnice, ki se vrši 14. januarja v German dvorani. Za godbo bo preskrbel A. Kristoff orkester iz Clevelanda. Plesalo se bo tudi valček in polko za nagrado. Pridite v lepem številu, ker vas čaka še drugo preseñenje, in mogoče tudi sreča.

Vse najboljše želimo enajstim našim članicam, ki obhajajo v januarju svoj rojstni dan.

S prvim januarjem se prične kampanja za nove članice. Naj se vsaka potruditi vpisati svojo dobro prijateljico, ki bo gotovo tudi dobra članica SZZ.

Za novo leto vam priporočam članicam dve obljubi in sicer: 1.—Redno posetiti sejo ter delovati v korist Zveze. 2.—Plačati redno svojo mesečnino.

Prihodnjic bo poročala moja namestnica sestra K. Yancar.

Pozdrav!—Mary R. Strah.

Št. 61, Braddock, Pa. — Še enkrat se malo oglasim pred zatonom leta, da se na ta način lepše poslovim. V nastopu novega leta se pričakuje lepša bodočnost in več uspeha kar si tudi vsak želi. Pri podružnici se tudi vzdramimo takoj ob začetku leta in naj vsaka članica vpiše eno novo članico, da si podvojimo svoje vrste. Prosim vas tudi, da bi redno prišle na seje kakor ste v decembru.

Naznanjam, da bomo priredile veselico dne 11. februarja v Hrvaški dvorani na 4. ulici v Rankin, Pa. Vabimo podružnice od blizu in oddaljene, da posetite našo veselico kar smo ob priliki zadovoljne povrniti.

Izvoljene so bile sledeče odbornice za leto 1939: preds. R. Pozek, podpreds. M. Knafelc, tajn. Johana Chesnik, 428 Frazier St., pom. tajn. Frances Kosher, blagajn. F. Martahaus, nadzornice: F. Jesnik, K. Vincenc in A. Lukaš.

Teta štoklja se je oglasila pri sestri Jennie Novosel ter ji pustila zalo hčerko. Čestitam.

Naše globoko sožalje sestri Mary Frank nad izgubo ljubega sopoga.

"Staro leto je zbežalo in seboj odpeljalo mnogo želj in sladkih nad!"

Srečno novo leto! — Johana Chesnik, tajnica.

Št. 63, Denver, Colo. — Srečno novo leto želim vsem gl. odbornicam in sestram SZZ. Da bi tudi v bodoče delale roka v roki kakor doslej. Tiste, ki ste šle na izlet v staro domovino ste izvršile veliko delo, ki nam je po volji. Kaj vse ste videle v stari domovini nas vse zelo zanima. Vsak, ki je bil tam rojen prav rad sliši ali bere od svoje domovine. Veliko nas je, ki komaj čakamo na Zarjo, da zopet beremo zanimive novice.

Dne 15. novembra dobimo nepričakovano brzovjav od sestre Frances Raspet iz Pueblo, da se ob dveh popoldne ustavi v Denverju sestra urednica in da naj jo čakamo na postaji. Takoj smo se zbrale predsednica, tajnica in sestra Amalija Zalar s svojo karo in šle na postajo. Kako smo

bile vesele osebno se seznaniti z njo, samo čas je bil prekratek, ker v dveh urah nismo mogle dosti pokazati vendar obiskala je našo naselbino, cerkev in šolo in dvorano. Veš, Albina, naše sestre in prijatelji željno pričakujejo Tvojega povratka. Gotovo pridi s slikami iz starega kraja, ko bodo gotove za kazanje. Prinesi jih v Denver, da boš med nami vsaj za par dni. Mnogi tukaj bi se radi spoznali osebno s Teboj. (Hvala lepa za prijaznost in povabilo. Kako in kdo bo kazal slike bomo v kratkem odločile in vam tozadevno naznanimo.—A. N.)

Kampanja za pridobivanje novih članic se odpre s prvim januarjem. Drage sestre, prosim vas, da že v začetku kampanje delujete za napredek podružnice, saj boste dobile lepo nagrado za vaše delo. V zadnji kampanji sva dobili zlate zvezine broške sestra Josephine Klaus in jaz, za katere se lepo zahvaljujemo. Želim, da bi tudi druge članice imele te lepe nagrade, ki so v ponos vsaki članici SZZ.

Prosim vas, da prihajate redno k seji kakor v preteklosti. Bodimo vedno složne kakor doslej in pomagale ste vedno po svoji najboljši moči za kar vam hvala lepa. Naša podružnica je še mlada in mnogi niso vedeli kaj je SZZ, toda vsakemu se je zelo dopadlo naše postopanje ob času pogreba naše sestre Marije Perme. Bil je to prvi smrtni slučaj pri naši podružnici in nismo imele vse potrebno na rokah, kar nam je pa sedaj preskrbela sestra Frances Raspet in sicer kejpe in regalije. Pokojna sestra je bila agilna članica SZZ in bo pogrešana med nami.

Lepa hvala sestram Pavlakovič in Klaus za lepo darilo na novembrski seji, ki bo gotovo prineslo par dolarjev v našo ročno blagajno. Kaj je, boste videle na seji dne 22. januarja ob dveh popoldne. Pridite v polnem številu, ker imamo važno točko za urediti in tudi odbor za leto 1939 bo prevzel svoje urade. Mnogo več veselja bodo imele nove odbornice do svojih uradov, ako boste članice sodelovale v vsakem koristnem oziru. Lep pozdrav vsem sestram in velik uspeh kampanji želi, — Angelina Andolshek, predsednica.

Št. 65, Virginia, Minn. — Na januarski seji imamo važno stvar za razmotrivati, zato pridite v lepem številu kot ste prišle na zadnjo sejo. Najlepša hvala članicam, ki ste se potrudile za našo zabavo kakor tudi za dober prigrizek.

V odbor so bile izvoljene: preds. C. Simich, podpreds. R. Novak, tajn. A. Schneller, zapisn. J. Belay, blagajn. A. Perslin.

Bolnima sestrama Paulini in Mary Jakše želimo, da bi čimprej bili zdravi med nami. Hvaležni vam bosta za obisk.

Vljudno prosim vse tiste, ki dolgujete na mesečnini ali za prispevek 25c v novembru, da takoj poravnate, ker bi rada podala točne račune na januarski seji. Odslej se ne bo zakladalo za članice in tudi po hišah ne

bom kolektala. Katera ne more priti do mene lahko plača pri predsednici ali zapisnikarici. Če bo katera suspendirana bo to po svoji lastni krivdi.

S prvim januarjem se prične nova kampanja in pristopnina bo spet prosta za novopristople. Potrudite se vsaka pripeljati svojo prijateljico ali znanko na prihodnjo sejo ter jo vpisati v SZZ. To bo izvrsten začetek!

Srečno novo leto vam želim, — Angela Schneller, tajnica.

No. 77, N. S. Pittsburgh, Pa. — Leto 1938 je šlo v večnost kakor bomo šle tudi mi, kadar pride čas, ko nas pokliče Gospodar v našo pravo domovino. V novem letu želim vsem skupaj zdravja, zadovoljstva ter mnogo uspeha novi kampanji, ki se prične s prvim januarjem. Napredek je odvoden od naše marljivosti, zato apeliram na drage sestre, da vpišete vsaj eno novo članico na januarski seji. Moja iskrena želja je, da bi prišle do števila 100 članic pri naši podružnici.

V preteklem letu smo imele lep napredek in dosti zabave zakar se toplo zahvaljujem v imenu odbornic vsem sestram, ki so nam pomagale do tega uspeha.

Udeležba na glavni seji nam je bila vsem v veselje. Sledeče odbornice

V BLAG SPOMIN POKOJNIM SESTRAM, KI SO PREMI-NULE PRI SLEDEČIH PODRUŽNICAH:

PODRUŽNICA ŠT. 10, Collinwood, Ohio. Mrs. Johana Ferjancic. 15219 Plato Ave., Cleveland, Ohio, rojena 6. maja, 1879, pristopila 5. decembra, 1927, umrla 22. novembra, 1938.

PODRUŽNICA ŠT. 19, Eveleth, Minn. Mrs. Frances Okorn, 307 "B" Ave., Eveleth, Minn., rojena 16. julija, 1893, pristopila 4. januarja, 1938, umrla 7. novembra, 1938.

PODRUŽNICA ŠT. 25, Cleveland, Ohio. Mrs. Mary Krnc, 6618 Bonna Ave., Cleveland, Ohio, rojena 31. julija, 1881, pristopila 13. januarja, 1930, umrla 16. novembra, 1938.

V deželi blaženih duhov, plava duh umrlih sester, ki nam kličejo: "Na svidenje, na večno rajsko svidenje!"

bodo uradovale v tem letu: preds. R. Murslak, podpreds. A. Boskovič, tajn. Mary Turk, blagajn. T. Sikovšek, zapisn. A. Filak, nadzornice: A. Flore, M. Črnard in M. Yargas, rediteljica C. Zupan. Door prize je dobila sestra Vogrin. Pridite redno k sejam, kjer vas vsako sejo čaka sreča.

Bolnim sestram želim, da bi kmalu prišle zdrave in vesele med nas.

S sestarskim pozdravom, — **Mary Turk**, tajnica.

Iskrena hvala vsem sestram, ki ste me obiskale v bolnišnici in na domu, ko sem bila bolna, kakor tudi vsem, ki ste mi poslali cvetlice in druge lepe stvari. Posebna hvala blagajničarki sestri Sikovšek, ki me je tolikokrat obiskala in nikdar prišla praznih rok. Hvala lepa sestri Ogrin za lepe knjige, katere mi je poslala po predsednici sestri Mrzlack. Hvala sestri Boskovič za slaščice, s katerimi so se sladkale strežnice, ker meni je bil zdravnik prepovedal vse sladke jedi. Hvala sestri Widina za obiske kakor tudi sestri Kolenc iz Joliet in sestri Flore za lepe vrtnice. Srčna hvala za obisk bratrancu Mežnaršič in soprogi iz Clevelanda kakor tudi sestri Hudale iz Braddock in moji sestri Murn iz Chicage, ki mi je stregla, ko sem se vrnila iz bolnišnice na dom. Zahvalim se tudi sestram Potek, Dornik in Zupan za vse kar so dobrega storile za mene. Naj vam vsem skupaj Bog povrne za vašo prijaznost s ljubim zdravjem in srečo. Hvaležno pozdravlja, — **Ana Knaus**.

Št. 79, Enumclaw, Wash. — Poročati želim nekaj kratkih novic iz daljnega zapada. Z delom gre tukaj bolj slabo kakor povsod; vreme pa imamo precej povoljno. Kar se tiče naše podružnice napredujemo polagoma. Dne 18. novembra smo pripravile kard pardi in si opomogle ročno blagajno.

Sestra Mary Mihelich boleha že par mesecev. Vse ji želimo, da bi bila kmalu popolnoma zdrava kakor tudi vse druge bolne sestre.

Prav z veseljem čitam Zarjo in popis iz potovanja po stari domovini. Prav lepa hvala, sestra Novak. Le še dosti lepega nam napišite, da bomo vsaj čitale o domovini tiste, ki se nisimo mogle osebno udeležiti izleta.

Stopile smo v novo leto s željo, da bi bilo v tem novem letu mnogo napredka pri SZZ in vsaki posamezni podružnici. Najlepša hvala našim članicam, ki ste pridno prišle na seje, ker v slogi je moč in upam, da boste isto marljive tudi v tem letu.

Srečno novo leto želim vsem gl. odbornicam in sestram SZZ ter vam pošiljam najlepše pozdrave in posebno Pepci Udovih v Bessemer, Pa., in pa sestram v Oregon City. — **Ivana Chacata**.

Št. 85, De Pue, Ill. — Srečno, veselo in blagoslovljeno novo leto želim gl. odbornicam in vsem sestram naše organizacije.

Na glavni seji je bil ponovno izvo-

ljen stari odbor izvzemši podpredsednice, katero mesto bo odslej zavela sestra Terezija Grilc. Udeležba je bila povoljna in vsaki odsotni naj bo žal, ker je zamudila lepo zabavo. Proslavljale smo tudi prvo obletnico podružnice. Najlepša zahvala odboru, ki je preskrbel vse dobrrote, katerih smo bile deležne. Lepa hvala tudi sestri, ki je začela zahvalno pesem. Bilo je res lepo, da smo se s pesmijo zahvalile Bogu za vse dobrote minulega leta. Bog daj, da bi vse dočkale v zdravju prihodnje letno sejo ter zopet zapele lepo pesem. Priporočam tudi drugim podružnicam, da bi zaključile zadnjo sejo v letu s to pesmijo.

Prisrčna hvala sestri gl. predsednici in vsem drugim, ki lepo opisujejo svoje potovanje v starem kraju. Koliko tihih solz ste že izvabile iz naših oči. Hvala lepa tudi sestri Blai. Ni me sram pripoznati, da so mi solze kapale na list. Bill ste tako blizu mojega doma na Dolenjskem, še par ur in bi bili pri moji še živeči mami. Le še kaj napišite.

Najlepše pozdrave vsem skupaj! — **Marija Stupar**, predsednica.

Št. 89, Oglesby, Ill. — Dolžnost me veže tem potom zahvaliti se našim sestram, ki se tako pridno udeležujejo mesečnih sej: Veselje je priti na sejo, kjer se članice zanimajo za napredek SZZ. Zaradi moje odsotnosti se je vršila seja en teden pozneje. Nahajala sem se z mojim soprogom v Rochester, Minn., kjer se je moral podvreči nevarni operaciji, katero je hvala Bogu srečno preстал in zdravje se mu počasi povrača.

Z volitvijo odbora smo bile kmalu gotove, ker je ostal ves stari odbor. Dne 21. januarja pripravimo maskeradno veselico. Sestre, prosim vas, da se potrudite s prodajo tikevov. Vsak tikev, ki je prodan pred veselico je gotov denar. Na seji je bilo sklenjeno, da vsaka članica kupi dva tikeva, ker s tem pomaga blagajni, ki je šibka.

Poročati moram žalostno novico, da je preminula sestra Alojzija Jazbec dne 6. decembra. Bolehala je par mesecev, toda smrt je prišla nenadoma. Zapustila je soproga, tri sinove in eno hčer. Bog ji daj večni mir in pokoj!

Operaciji se je morala podvreči sestra Angela Rančigaj. Želimo ji, da bi skoraj ozdravela. — Srečno novo leto! — **Mary Meglich**, tajnica.

“VIGRED”—ŽENSKI LIST

Vigred ženski list si je v 16 letih svojega obstoja kot mesečnik v tisočih in tisočih izvodih utrl pot med slovenske žene in dekleta. Izmed vseh slovenskih mesečnikov ima Vigred v domovini največjo naklado in je s tem najbolj razširjen mesečnik.

Naročnina za Ameriko: Vigred brez priloge \$1.00. Vigred s prilogo \$1.50.

Naroča se:

“Vigred”

Masarykova ulica št. 12
Ljubljana, Jugoslavija.

URNA NEŽIKA

Predragi Marko!

Saj si se nekam sfiksov odkar sem bila v stari kontri. Lepše pišeš in celo poetičen si postal, kar že ni kar tako. S tem mislim tisto pesmico, ali kar je že, katero mi boš pod oknom brundal, ko se vzameva. Pre-mišljujem le, ali me boš “klical” ob vsakem vremenu in tudi takrat ko bo 25 pod zero? Tako junaštvo bi pa bilo dokaz prave ljubezni.

Ker me vprašuješ, če mi je kdo podoknico zapel, ko sem bila v domovini, moram potožiti, da je starokraj-ska romantika v tem oziru zelo opešala. Nihče drug mi ni pod oknom zapel, kot sosedov petelin. Morda so jim tam nočni koncerti iz mode, mene bi le veselilo, ko bi se pod oknom oglasila lepa fantovska pesem in klicala spomine davnih dni... Iz mojih slik se nikar ne norčuj, to ti povem. Tista, ko sem na ladjo stopala, nazaj gledala in klicala, je toliko pomagala, da se je iz prvotih 26 potnic končno priglasilo okrog 80. Pa ti kaj takega naredi če moreš! Le poskusi klicati enega policmana, pa da bi trije prišli. Le poskusi, pravim! — Tudi moj krompir je O.K. Je bil ta percajtni, ki je že ob sv. Jakobu zrel. (Sicer ne vem kdaj je sv. Jakob, pa kar tako rečem.) O sedanji moji sliki, ko sem fejšta da še nikdar tako, pa nobene ne zineš. Vsi dedci ste glih! Nobene lepe besede ženskam ne privoščite. Tudi tisto si iz glave zbij, da bi si ga v starem kraju ne dobila. Enkrat je šlo že prav zares, pa sem se spomnila, kako pokoro imam v Ameriki, (mislim TEBE) sem pa odgnala vse muhe in srčne želje, ter ti ostala zvesta, dasi tega ne zasluziš.

Zdaj te pa prav srčno lepo pozdravim in ti želim srečno in veselo novo leto, da bi ti Bog dal več pameti v prihodnjem letu in boljši zaslužek, da bi se lahko že enkrat vzela. (Če to ni oficijelna ženitvena ponudba, potem ne vem, kaj bi bilo. Zbrihtaj se no, Marko!)

NEŽIKA.

Večkrat sem že rekla in še pravim, da je vse graje vredno mešanje angleščine k naši slovenščini. Je že res, da so angleški izrazi mnogo bolj praktični in krajši, da bi vzelo skoraj cel stavek, če bi nekatere hoteli v slovenščino prestaviti, pa vseeno bi lahko malo čistejšo slovenščino govorili.

Ko smo se izletnice bližale Ljubljani, smo ugibale, koliko pomot bomo dnevno napravile z našo ameriško slovenščino. Da bomo mnogokrat v zadregi, smo vedele. Tu v Ameriki govorimo tako slovenščino, kot smo se naučile pred 20 ali 30 leti v domovini, pomešano z nemškimi izrazi. Prišedši v Ameriko se v slovenščini nismo izobrazovale, ampak se hitele učiti angleščine, da smo si mogle brez tolmača kupiti potrebne stvari. Ker so, kakor sem rekla, nekateri angleški izrazi krajši kot slovenski, smo se jih navadili in jih vmešavamo v našo slovenščino, kar se skesano obtožimo, da ni prav.

Torej počnice smo bile nekoliko v skrbeh, kako bo z našo slovenščino v stari domovini in vem, da je marsikateri beseda zastala, ko je iskala pravi slovenski izraz. Urna Nežika je pa bila prijetno presenečena, ko je v Ljubljani, kjer je pričakovala samo pristno in stoprocentno slovenščino, čula toliko tujk, da se je kar domača počutila. Ko je nekega jutra šla k frizerju, je takle pogovor nastal med njima:

Nežika: "Dobro jutro gospod frizer!"

Frizer: "Dobro jutro gospa! Klajnjam se milostiva! Kaj želi milostiva?"

Nežika: "Operite in vložite mi lase, prosim!"

Frizer: "Ali ima gospa trajno?"

Nežika je bila v zadregi. Ker ni bistre glave je nekaj časa gruntala, kaj naj bi imela trajno, končno se ji pa le posveti, da hoče frizer znati če ima trajno vložbo. Zato korajžno frizerju pove, da ima že dva meseca — trajno.

Frizer: "Ali želi gospa vodno ondulacijo?"

Nežika že zopet grunta. Kaj pa je to za ena reč, ondulacija. Beseda je tujska in mora pomeniti le eno, to je kodranje, zato zopet korajžno reče: "Vodno ondulacijo, prosim!"

Frizer (potem ko je lase opral in vložil): "Ali želi gospa lokne ali rolo?"

Nežika (sama za sebe: lokni so nemške žlahte, rola pa angleške. Ker Nemcev ne maram, bom vzela rolo. Glasno:) "Rolo, prosim!"

Frizer: "Bi gospa morda hotela novo kvasto?"

Nežika: "Hm! Oprostite gospod frizer! Vse vaše tuje izraze sem razumela, kaj je kvasta, pa ne vem. Prosim, pojasnite mi!"

Frizer: "To je gobica za puder, milostiva."

Nežika (veselo): "O, zdaj pa že vem! Povderpof! Hvala lepa! Mi pa dajte enega za mušter."

Frizer: "Z Bogom, milostiva! Klajnjam se!"

Nežika: "Z Bogom! — Au revoir! — Goodbye! — Km!"

* * *

Ančka Koren iz Indianapolis se mi zahvaljuje za odpustke. Hotela je naj ji prinesem pehtranovega semena, ker baje ameriški ne diši prav, pa so mi v Ljubljani povedali, če hočem imeti dišeč pehtran, moram koreninico presaditi, ker samo iz semena pehtran ni tako dišeč. Ker ji nisem mogla pehtranovih koreninic prinesiti, mi naj Ančka oprostí, ravna pa se naj po gori omenjenem receptu.

* * *

Ljuba Nežika!

Danes, ko to pišem, je še pred krizmusom. Ne vem sicer, če boš to pismo dobila v svoje precartane ročice pred prazniki, ampak mene je taka prijela, da bi Ti voščil praznike, da bi jih srečno prestala. Enako Ti želim za novo leto in Ti priporočam, da bi bila drugo leto bolj pametna in ne bi avšarila povsod, kjer Te treba ni. Ne vem, zakaj bi ne mogla biti doma kot sem jaz.

Meni se prav zdi, da mi v zadnjem pismu nisi nič voščila praznikov. Pa Ti tega ne zamerim in to še zlasti radi tega, ker se bom vseeno fletno imel za praznike. Seve, to je pa vse odvisno od raznih ljudi, katerim bom šel osebno voščiti praznike, kot je navada pri naši branči. Pa ne smeš misliti, da imamo pri tem kake slabe namene ali da bi zase gledali. Ne, praznike gremo voščiti samo iz olikanosti. Če se pa pri tem ljudje spomnijo, da je en takle policman jako potreben človek, jim pa ni zamere. Sicer se njim ne počna dosti, nam pa, ko skupaj navozimo.

Torej vidiš, ljuba Nežika, da boš imela vsaj o božičnih praznikih vsega dovolj, če me boš vzela. Čez leto Te bom dal pa kam v rejo in tako se bova z božjo pomočjo lepo in pošteno preživela.

Če bi imel naslov od tiste Petrinove Pepce iz Savinjske doline, bi ji pisal, naj drugič ne pošilja odpustkov zame po taki nerodi kot si Ti. Praviš, da se je vaša urednica v culico zadela in sta se brinječek in arnika zmešala, da zdaj ni nikomur podobno. Ti, pojdi no koga drugega plaušat! Tisto že verjamem, da je arnika ostala, ker je močnejša, brinječek pa ne. Ampak jaz sodim tako, in naj mi ne bo na drugem svetu v zlo šteto, če Te in vašo urednico osumim, da sta se vidve z brinječkom mazali. Šur, Marko naj pa arniko pije in jo. Pa je ne bo, Ti rečem! Veš, moje grlo je strašno cort in ne prenese vsake stvari. Kamelce pa spravi, se nič ne ve, če ne bodo še prav prišle, če se bova vzela.

Tista Otoničarca iz Clevelanda se je pa zlagala, ko Ti je pisala, da sem jaz po telefonu čevlje naročeval. Če bi jo poznal, bi ji že povedal vinti kvatre. Zame dela čevlje že dolgo let on gav France, ki je kopitar še iz starega kraja. Take mi naredi, da se počuti noga v čevlju kot bi bila na ohceti. Za zimo mi napravi nekoliko večje, ker devam slamo v čevlje, da je bolj gorko.

Lahko pa da je Otoničarca slišala o Ižancu, ki je peljal drva naprodaj v Ljubljano. Stopil je v prodajalno in vprašal trgovca, če potrebuje kaj drv. Ta mu reče: "Ne vem! Čakajte, bom vprašal ženo." Stopil je k telefonu in poklical ženo. Ta mu je povedala, da ne potrebuje drv. Zato reče trgovec Ižancu:

"Oče, danes ne bo nič! Mi je žena rekla, da imamo drv še dovolj."

Ižanec se pa obregne: "Veste, gospod, saj mi ni, če prodam drva ali ne, ampak, če mislite, da sedi v tistile škrinjici vaša žena in da ste ž njo govorili, pojte pa komu drugemu pravit. Kaj mislite, da smo Ižanci tako neumni!"

Kaj se pa tista Frances Žužek iz Milwaukee nekaj baha, da je name pazila, ko si bila Ti v starem kraju? Vidiš jo, bi me rada v zos spravila, da bi Ti mislila, da sem po drugih očih metal, ko si Ti po starem kraju matafirila. Le ne verjemi, Nežika, vsakim flauzam. Naj se tukajle v zemljo uderem, če sem jo samo pogledal. Se reče, lahko je mogoče, da me je zalezovala in pazila name, ne da bi jaz za to vedel. Sto sreč, da hodim vedno po poštenih potih podnevi. Ponoči so pa vse mačke črne in vsi policmani so drug drugemu podobni.

Kaj pa tisto nekaj jezika, da si se me naveličala. Če si se me res, kar zini. Kaj si ji Ti kaj požlobudrala, da vse tako natanko ve?

Ob prvi priliki si bom vzel dopust in se bom peljal v Chicago, da si ogle dam tiste keglje, s katerimi me primerja Katie Triller. Če so keglji fest in močni, se bo pasalo, če pa niso, bo pa debata. Jaz na svojo postavo nekaj dam, ker če sem majhen, sem pa gost in to nekaj zaleže, pri skledi in drugače. Tisto je pa res, čeprav se nerad hvalim, da stojim pa še pokonci kot kegelj ali pa škopnik, čeprav je oni dan rekel naš čif, da bi moral imeti glavo nazaj obrnjeno, ker imam zadej bolj močna prsa. Ampak tistikrat me je ravno nekaj črvičilo, pa sem nekako skupaj lezel z jedilno shrambo.

Saj nič ne namigujem, ampak oni dan sem si mislil, kakšen prezent bi to bil, če bi mi vsaka vaša članica kupila za krizmus eno viržinko, Ti pa dve. Za ta svet bi bil s cigarami preskrbljen, bi rekel. Lahko bi po štiri kmalu v ustih držal, pa bi mi jih še ne zmanjkalo.

Ti, predno končam, Te še vprašam, če si naredila kaj obljub z novim letom? Saj se jih ne boš držala, ker si tako fufra. Jaz bi bil tudi nekaj dobrih sklepov napravil, pa jih ne smem, ker sem v cesarski službi in nisem sam svoj gospodar.

Torej bodi mi zdrava in čila, draga Nežika, v tem novem letu in Boga prosí, pa sv. Antona, da bi med nama kaj zares prišlo. Zdaj sva že tako prišla v jezike in kot bi mignil bo prišla pepelnica in ž njo tisti slavni ploh, ki ga boš vlekla, če boš tako košata in izbiričljiva. Ali boš šla drugi mesec kaj v seme? Pa kaj piši! Ves Tvoj

MARKO POCASNE,
mestni policaj.

ŽENA IN DOM

KAKO JE TREBA HRANITI ODSTAVLJENČKE

Prispevala ga. T. K.

VSAKA sprememba v našem življenju je v zvezi z gotovimi težavami. Dete, ki je odstavljeno, že čuti veliko izpremembo in mati ima s takim otrokom vsaj nekaj časa dovolj sitnosti in neprijetnosti. Kako bi se hranilo take otroke najuspešnejše in najlažje, je zdravnica Clara M. Davis spisala zanimivo knjigo. Ona je več let poskušala z deteti, katere je takorekoč najela od revnih mater. Vsi ti otroci so izvrstno uspevali in rastle, da je bilo veselje videti jih. Kar je jako važno, nobeden izmed teh ni trpel na zaprtju ali drugih boleznih v drobovju.

Otroci so dobivali hrano po trikrat na dan in sicer tako naprimer, kakor se dobi po kafeterijah. Človek pogleda in vidi kaj je vse pripravljeno in kar mu je najbolj všeč, to pa vzame. No, ravno tako so postavili pred te otroke različno hrano, vsako v posebni posodici. Celo sol so imeli pred seboj. Otrok je videl hrano in posegel po tem, kar se je njemu zdelo najboljše. Ko je pojedel, so mu tiste jedi še prinesli tako, da si je še lahko vzel, ako je hotel.

Otroci so sedeli pri mizi in nadzorovala jih je "nurse," ki pa ni smela nobenemu nič prigovarjati. Ko je otrok stegnil svojo ročico po katerem krožniku, mu je "nurse" zajela z žličko ter ga pitala. Lahko je otrok sam jedel, kakor je hotel in znal tudi če z rokami. Bilo je bolj spacano ampak namen je bil dosežen. Imel je tudi žličko, katero je polagoma začel rabiti, kakor je videl "nurse." Zdravnica je zapazila, da so otroci prav lepo jedli kakor hitro so si utešili prvi glad. To ji je dalo misliti, da se ne more lačnega otroka učiti lepega vedenja. Torej nauk o lepem vedenju pri mizi in kako je treba lepo jesti, so slišali šele potem, ko so se nasitili. Mleko so jim postavili v kozarcih na mizo. Noben otrok ni mleka polil v krožnik vrhu hrane ampak ravno obratno. V mleko jo je znesel in potem pojedel pa tudi če je bilo korenje ali meso. Nastrgano meso so prejemale v gotovih količinah. Tudi ni nobeden otrok zmešal hrane z raznih posodic, ampak je vsako posebej jedel.

Omeniti je treba, da je bila hrana jako raznovrstna. Izpustili pa so vse paje, pudinge, prezervirane kumarce, pohanje in kar bi še ne bilo za tako nežne želodčke.

Nekaj presenetljivega je bilo za zdravnico in druge, ko sta dva otroka mleko kar pustila in to za dolgo dobo pet do deset mesecev. Mleka se nista dotaknila, čeprav sta ga imela pred seboj in ker je zdravnica skušala dognati, kakšne bodo posledice, ni nobenemu mleka ponujala. Čeprav je mleko izmed vse hrane najbogatejše na zdravju potrebnih snoveh, sta ta dva deteta prav dobro uspevala tudi brez mleka in po tem dolgem pre-

sledku sta si zopet zaželela mleko ter povzela svojo merico, kakor drugi otroci.

Dostikrat so si otroci zbrali za zajtrk jabolka in nastrgana jetra. Za kosilo so se gostili s surovim govejim mesom in mlekom. Za večerjo so popili oranžni sok in mleko ter jedli banane. Imeli so tudi druge jedi ampak nekateri so pojedli samo to in so pustili vse drugo.

Meso, krompir, korenje, grah, jajca, mleko, jabolka, oranžni sok in banane so skoro vsi zelo radi imeli. Špinata, solata, repa, ješprenj pa ni vsem teknil. Čudili so se, kako velike zaloge sadja so ti otroci pospravili in v primeri s sadjem jako malo žitnih preparatov.

Spoznali so tudi, da če se je otrok enkrat bolj do sitega najedel, je pri prihodnjem obedu kazal manjši tek. Torej se je naravno sam znal kontrolirati, da se ni preveč najedel. Zapazilo se je tudi, da so ti otroci veliko več hrane povzili kakor pa je navada za tako mlade otroke. Zdravnica jih je imela pod svojim posebnim varstvom in ker so vsi njeni preizkušenci izvrstno uspevali, je morala biti njena metoda prehrane jako pravilna. Otroci niso dobivali nobenih jedij izven običajnega zajtrka, kosila in večerje. V teh presledkih so se dovolj izlačnili, da ni bilo treba nobenega siliti in nad nobenim jamrati, da premalo je.

Frances Sušelj: DOMAČA KUHINJA Marmelada

En funt suhih marelec (apricots), eno kanto ananas (pineapple), dva funta cukra. Namoči marelece zvečer v toliko vodi, da so pokrite. Drugi dan nareži ananas na majhne koščke in zmešaj med marelece nakar dodaj sladkor in nato kuhaj vse skupaj počasi toliko časa, da se zgosti. Moraš paziti, da se ne prižge. Deni v vroče steklenice in pokrij s parafinom. Taka marmelada je prav dobra za pomazat na pečen kruh ali "toast" za zajutrek. Prepričana sem, da katera bo to enkrat napravil, da bo potem še večkrat zato, ker se hitro napravi in je tudi dobro in zlasti kjer so otroci in mogoče nimate prevelike zaloge želi (jelly).

Krompirjevi štruklji

Naredi navadno vlečeno testo. Vmešaj 4 rumenjake, 2 veliki žlici sladkorja, toliko časa, da naraste. Pretlači skozi sito tri srednje velikosti kuhane krompirje in prav rahlo vmešaj trd sneg. Testo razvleci, namaži z maslom in nadevom ter rahlo skupaj zvij in speci.

Mary Urbas, čl. št. 10.

Paj z mesom

Dva funta govedine (round steak) zreži na male kocke. Razcvrni žlico masti in v njej zarumeni meso in deset malih, belih čebulic. Posoli in popoprav ter obračaj s kuhalnico, da se začne rumeneti. Potresi še eno žlico

moke in ko se vse zarumeni, prilij en pajnt vode ali juhe, če jo ravno imaš. Dodaj tudi eno žlico drobno zrezane zelene in lorberjevo pero. Pokrito kuhaj dokler ni meso mehko.

V kastrolo najprej zloži koščke mesa. Po mesu nareži kuhanega krompirja, vrhu tega pa nareži v trdo kuhano jajce. Naloži še ostalo meso in če imaš krompirja in jajce. Sok, ki je ostal v prejšnji posodi, kjer se je meso kuhalo, zlij po vsem mesu v kastroli. Pokrij z testom, kakoršno delamo za paje. Testo razvaljaj, da bo ravno prav pokrilo meso in drugo. Zareži par zarez v bleku in pomaži z mlekom.

Postavi v peč za pol ure ali malo delj, da se skorja rumeno zapeče. Tak paj je jako slasten in zaleže za celo večerjo. Lahko postaviš tudi nekaj solate zraven na mizo.—T. K.

Milena:

RAZNI NASVETI

Nos se preveč sveti. Dostikrat je nos tisto, kar nam kviri obraz. Marsikaj se da popraviti, vsega pa ne. Rdečico na nosu lahko odpravimo. Tudi za lesk ni trajen. S potrpljenjem pa lahko za vedno odpravite ta nedostatek. Čudno se sliši, a vendar je res, da vam tu pomaga le maščoba. Zlo je treba ozdraviti z zlom. Namažite si dvakrat na dan nos s kako kremo ali pa z vazelino in počakajte, da koža maščobo vpije, nato nos nekaj časa masirajte in obrišite maščobo s čisto rutico. Naposled nos še popudrajte! Če boste vsaj štiri tedne tako ravnali, vam je uspeh zagotovljen.

Boraks je tako poceni in tako koristen, pa se prav za prav malo uporablja.

Boraks omehča vodo in nam zato pomaga varčevati z milom. Boraks beli, ne da bi škodoval tkivu kakor mnoga druga belila. Zlasti volnene reči, ki so kot jopiči, bluze, pulovri itd. v modi, perimo v boraksovi vodi, pa bodo kakor nove. Milnici pridamo eno ali dve žlici boraksa, operemo v njej volnene predmete kakor navadno, jih še enkrat v milom v čisti vodi preperemo in nazadnje izplaknemo v vodi brez mila. Bele bluze in pulovri so kakor novi in se tudi ne vskočijo. Boraks se tudi vselej izvrstno obnese pri perilu in platnu, ki je zaradi dolgega ležanja zarumenelo. Če nastane pri likanju s prevročim likalnikom madež, ga omočimo z boraksovo raztopino in potem hitro prelikamo. Orumenelo perilo operemo kakor po navadi, potem pa ga denemo za 24 ur v vodo, v kateri smo raztopili 4 žličke boraksa. Celo škrobu je dobro pridati boraksa, ker se potem perilo lepše sveti.

Če hočemo umivati steklo in porcelan, raztopimo v vodi boraks. Posoda se bo lepo svetila, ne da bi jo bilo treba še posebno loščiti. V taki vodi se dajo dobro snažiti tudi ščetke in glavniki.

My Trip Through Europe

By Evelyn L. Fabian

IT happened to be a bright sunny day, and I stood gazing down from the Castle of Bled on the enchanted white fairyland. To the right, the high snow-capped peaks of the giant Triglav were displaying their frosty splendor, while further on in the background, the first offshoots of Kranjska Gora claimed my attention. On the opposite shore

Evelyn L. Fabian

were a cluster of attractive dwelling places scattered along the margin of the water. I must not forget to pay my respects to that craggy mountain called Babji Zob (Old Woman's Tooth). Though to make sure of its biting propensity, one should look again from a different point of view.

Being late in the afternoon, we left Bled in its splendor and carried with us beautiful memories.

Boarding the bus, we went on seeking a place to repose for the night. Riding through Bohinj we decided to take lodgings at Hotel Sv. Duh. To our disappointment we were told that they had no accommodations, for the hotel already was crowded with tourists and not a single room was available. So we drove up to Hotel Sv. Janez, which also was crowded, but they somehow managed to distribute us among three buildings.

People who prefer peace and quiet generally come to Lake Bohinj. The district presents a wonderful panorama of Alpine scenery. The unspoilt charm of the countryside

Hotel Sv. Janez at Lake Bohinj

is delightfully quaint with a beauty of its own—an ideal situation for a quiet holiday. The evening was lovely—millions of stars twinkled in the deep blue sky and a rich mellow moon gleamed across the lake. What a romantic night! Lake Bohinj at times has a peculiar blue color, usually calm except for an occasional rippling when gusts of wind suddenly sweep down from the mountains surrounding it.

Next to Bled, Bohinj is the best known lake in Slovenia. It lies in the midst of the high peaks of the Julian Alps. The valley of Bohinj is the starting point for all high climbs

in the Julian Alps and in consequence of the charming and beautiful surroundings offers the possibility of varied walks and excursions. In summer the lake is full of bathers and in winter the lake is frozen and mountains and valleys are covered with deep snow, so that there is every opportunity for winter sports.

The morning found us alert, busily engaged in preparing canes from branches of trees to serve as an aid in our climbing to the Savica Waterfall, thus making it less hazardous. Being a very warm July day, we were almost about to give up before reaching the top, but Mr. Leo Zakrajsek encouraged and persuaded us that it would soon be cool. Sure enough, upon reaching the top we were all donning our jackets and sweaters. The Savica Waterfall, more than 200 feet high, takes its rise in the seven lakes under the Triglav glacier and flows over bare rocks, gathering unto itself scores of other inferior rivers and streams on the way. It flows through the whole width of Slovenian, the entire length of Croatia and part of Serbia, joining the Danube at Belgrade. It was great fun to stand right beneath this huge drop of water and breathe the misty air which felt so refreshing on our cheeks.

On our way down we met a group of Czechs colorfully garbed and well equipped for the climb. Their thrill was no greater than ours.

Riding along winding roads we came to a cemetery (vojno pokopališče), where young men who fought and died for their country during the World war are buried. The graves are in straight rows and each marked by a wooden cross inscribed with name of the deceased. In the middle of the cemetery stands a huge cross, to the right a chapel of wood with a beautiful wooden altar.

Not very far from Bled, a fast mountain stream flows into the wonderful gorge of Vintgar. It is 1,600 meters long. For two hours we walked on a narrow plank walk built along the sides of the canyon. Below us the clear water beating against the rocks gushed forth in tremendous speed. The water source is from Triglav and it empties into the Sava River. Its beauty is hardly surpassed by other more famous natural wonders of the same kind in Europe.

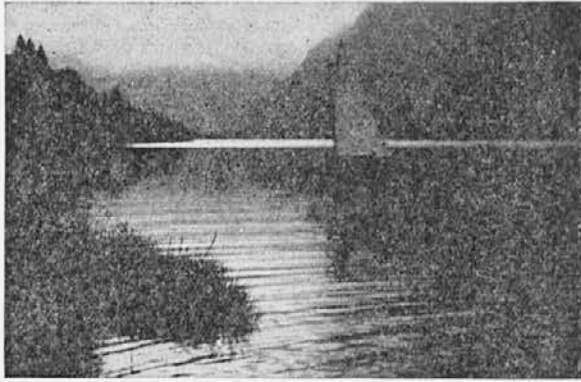
From Vintgar we drove back through Bled and once again paused for a moment to get a glimpse of the lake and fill our hearts with unsurpassed scenic beauty. I cannot do justice in writing of its beauty—only those that have actually seen it will understand.

Vintgar Falls

To the tune of "Po jezertu" we went on, wondering if we would ever be fortunate in seeing it again. The roads leading up to Bled are some of the finest in Slovenia. The quiet western shore, with its unbroken line of forests and greenery, is in striking contrast with the fashionable hotels and gay life of the eastern shore. Bled is much favored as a bathing resort in the summer because of the high temperature of its water due to the various springs within the lake itself, and also because it contains a large amount of iron. Bled also has excellent facilities for sports, including skiing, skating,

climbing, swimming and tennis, in addition a dancing, music and entertainments throughout the summer season.

Peace at its glory!—Lake Bohinj

When we came to Lesce, Prof. Dr. Franc Trdan left us to return to Št. Vid. We were all very sorry to see him leave, for we enjoyed his company immensely. For some time quiet prevailed in the bus—rather unusual—until someone suggested we sing some American songs. For how long we sang, I do not remember, as singing was one of our main diversions.

On we went along the main road through Žirovnica, Moste, Javornik and then stopped at Jesenice. Jesenice lies in a valley—on one side are the Karavanke Mountains and on the other wooded hills. It is a manufacturing city as well as a railroad center. Sometimes it is called the Slovenian "Pittsburgh" because of its many steel mills. Many of its factories are constructed along the Sava River. Jesenice is also a stopping point for tourists who wish to climb up to the Karavanke Mountains and Golica. The splendid walks and excursions are a continuous source of pleasure throughout the seasons and has a special charm in winter. It is a good place for winter sports, especially skiing.

Just as we were leaving Jesenice clouds began to gather rapidly. Our desire had been to reach Kranjska Gora, climb up to Veršič and spend the night at Erjavec's hut, which stands 1,600 meters high. Others related how wonderful it would be to spend a night high up in the mountains and in the morning wake up to see the sun rising above us, seemingly as if one were able to stretch out a hand and grasp it. By the time we reached Kranjska Gora the rain came down in torrents, making it impossible

Wash day in Slovenia

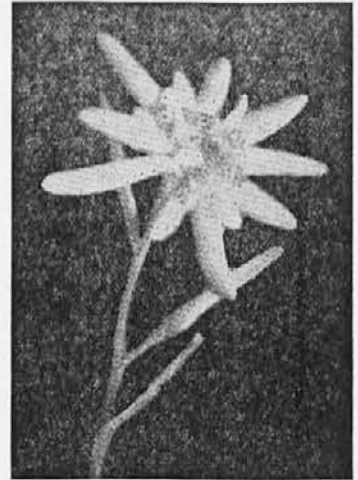
No washers, no wringers, just a board and muscle power. They soak the clothes over night at home, then the next day take them to the stream or river for rubbing and rinsing. Some places they stand waist deep in the water. Still the peasant women attain the age of 70 and above. It must be the sunny climate, for it certainly can't be the environment.

to go to the mountain top. We spent the night at Villa Skrlatica (Robich).

Kranjska Gora lies in the extreme northwestern part of Jugoslavia in the midst of one of the finest Alpine regions of the Julian Alps and the Karavanke. In spite of its high situation, Kranjska Gora is entirely sheltered from cold winds, and is noted for its wonderful air, laden with ozone and the scent of pine. It is also a starting place for high Alpine climbs in the Julian and Karavanke Alps. It may with truth be called a paradise for winter sports.

The following morning—Thursday—part of our group decided to rise early and climb up to Vršič. The remainder of us stayed below and walked about the little town in search of souvenirs.

Hermine Prislant and I bought black sweaters with edelweiss (planinke) flowers embroidered in the front. The edelweiss is a velvety white flower and is much in demand with travelers, because it is so hard to find. It grows in very high altitudes, amid the snow and usually on some crag or brink of a precipice. The blossom is a close cluster of flower beads within a circle of leaves. It is somewhat like our own everlasting. All other Alpine flowers are exceedingly brilliant in color, but the edelweiss is white.

Edelweiss — planinka

When we again assembled in the bus we listened to the experiences the climbers encountered—at first we believed them, but the stories became too impossible, then we knew they were only kidding us. Nevertheless we gave them credit for having courage to climb to such heights. This was the only climb I did not partake in. Many mountain lovers come here to enjoy summer and winter sports, and have the greatest of praise and admiration for the scenic splendor and natural beauty of the country.

We rode through Begunje and stopped in Tržič, an old medieval town with narrow streets and sidewalks and homes probably centuries old. Tržič is set amidst pine forests and for that reason there is not much farming. It has numerous steel and iron mills for use in the manufacture of farm implements. In 1811 Tržič was destroyed by fire, but since then has been rebuilt. Tržič boasts of a historic museum. Our reason for stopping here was for Mr. Zakrajsek to obtain some postal card views of the town, for some of us were making a collection of them.

As we left Tržič we rode through many small villages—I am unable to recall them by name, but people would rush from their homes perplexed at the sight of the big bus, or those working out in the fields would pause to look at us and wave and we would wave back enthusiastically. They knew we were from America by the sign displayed on the bus. Zarja magazines were distributed in villages and towns as we rode through. This was one way of letting them know who we were. Having quite a ride before us, Mr. Zakrajsek suggested we rest for a while in Kamnik. We stopped at Mr. Birk's, who was at one time an American citizen from Cleveland and now the owner of a gostilna in Kamnik.

Kamnik has many old ruins and especially worthy of notice is a three-storied church. Kamnik imports wood and livestock and exports farm products. Anton Medved, a song writer and dramatist, was born in Kamnik.

Mrs. Prislant informed us we would arrive in Rečica (her hometown) the following day about 2 o'clock in the afternoon. It was a long ride through beautiful Štajersko. Scenically, Jugoslavia is a land of contrasts. Its scenery includes Alpine ranges, wooded hills, vast plains, and large green forests. Let me say here that I had never before seen

so many pine trees.

We arrived at Logar valley (Logarska dolina) late Thursday evening, July 14, and spent the night at Aleksandrovo Dom. Logar valley is one of the most beautiful valleys in Europe, in the middle of the encircling Savinja Alps and is rich in pine forests and Alpine meadows. The mild climate and pure mountain air offer a pleasant stay to tourists. Logar valley is a starting point for the most beautiful excursions and most enjoyable tours. The valley owes to its ideal situation and romantic surroundings its good reputation and widespread popularity as a summer holiday resort. Good accommodations are offered by hotels, pensions and the Alpine houses.

Before retiring, arrangements were made for the following day to climb us to Savinja Falls. Those who were exhausted and drowsy slipped off to bed, while the others went for a stroll to enjoy the cool, clear, midnight air and the beautiful moonlight.

Friday morning the entire group, in earnest to see these falls, set out with much enthusiasm. The climb was quite strenuous, over rocks and stones, but nevertheless it was worth it. The sun striking the rocks over which the clear crystal water falls was a very picturesque sight. The falls (120 meters) with much force rush down the precipice over huge rocks with great speed until water strikes bottom and then flows quietly, emptying into the Sava River.

Upon our return to the hotel we were informed to pack up immediately and be on our way to Rečica. Riding on a narrow road along Savinja River we again witnessed the

many sawmills and logs of wood floating in the river. In place of using wagons or trucks as means of transportation, the logs are thrown into the river and carried away by the river's flow to its destination.

What a thrill for the children to ride in a wagon!

We rode through Solčava, vas Luče, Raduše. Near Luče are found many caves—the largest being Trbiška and Rjavčeva. In Ljubno people engage in farming and lumbering.

From a distance we caught the first glimpse of Rečica, birthplace of Mrs. Prisland. (Picture on Page 6.)

(To be continued)

ACTIVITIES OF OUR BRANCHES

No. 1, Sheboygan, Wis.—The re-election of all the officers showed an expression of confidence and faith on the part of the members throughout the successful year. The various reports were read and approved and the 1939 SZZ bowling tournament to be held in Sheboygan was discussed and team captains selected.

The committee for the Mother's Day program, which is an annual event, was selected: Mary Erzen, chairman; Ann Bregar, Jennie Radovan, Pauline Rupar and Antoinette Retell.

Following the business session, a Christmas party with exchange of gifts and games concluded a successful meeting. Happy New Year!—Pauline Rupar, Reporter.

No. 6, Barberton, O.—Many thanks to our officers for the delicious "potica" and coffee that was served after the meeting, which was very well attended.

All officers were re-elected with the exception of the vice president, who had to give up her office on account of the new baby. Mrs. Matt Usnik will fill her place. The officers of the drill team are: Ann Wadnjak, captain; Mary Tancek, secretary; Mitzi Mihelich, treasurer; Jennie Hiti, reporter. Special committee: Evelyn Krizay, chairman; Jennie Usnik, Mary Usnik, Jennie Klancar. Wishing a very successful year to all the officers of the branch.

Congratulations to Miss Mitzi Mihelich on her engagement to Mr. Frank Ambrosic!

We are busy with our plans for the Valentine Dance, which will be held in Domovina Hall on Feb. 4. Time is 8 p. m. The beautiful comforter donated by Mrs. Stamfel will be given

away and also other very useful and attractive gifts. So here's hoping to see a capacity crowd, for you may be assured that it will be one of the best times you had for some time. Orchestra? Guess who? Happy New Year!—Jennie Klancar, Reporter.

No. 10, Cleveland (Collinwood), O.—At the last meeting we completed plans for our Christmas party to our satisfaction. The following officers were elected: Rose Rossa, captain. Congratulations! We hope you will follow the footsteps of Alice Kapel. J. Sustersic, lieutenant; Sonja Kozely, president; A. Sustersic, vice president; Fay Bittenc, secretary; D. Rossa, treasurer; F. Susel, sergeant-at-arms; A. Krall, reporter. Good luck to the officers!

This is all the news for the old year and in the new year you will hear from our new reporter, Miss Krall. Happy New Year to everyone!—Josephine Hribar, Reporter.

No. 13, San Francisco, Cal.—Wishing everyone a Happy New Year, with hopes that the New Year will bring to everyone more contentment than the past year.

At our last meeting it was decided that from January on, members who are in arrears with their dues for more than three months will stand suspended. Our treasury has stood the loss for non-payment of some members so far, but in the future we must protect our treasury, therefore please see to it that your dues are paid by the 17th of the month. Every member is requested to attend the general meeting on Jan. 5. A free social will follow the business meeting. Thanking you for your kindness,—Mrs. Agnes Markovich, Secretary.

No. 14, Cleveland (Nottingham), O.—The Frances Rupert Cadets wish to announce their second anniversary dance which will be held on Jan. 7 at Slovenian Society Home on Recher Ave. The main feature of the evening will be "The Blue Hour," from midnight till 1 a. m. Music will be furnished by the popular Yankovich Orchestra.

We cordially invite all cadets from nearby branches to attend. Let's make this occasion a real cadet get-together. Admission only 35 cents. Everyone welcome. We promise a very enjoyable evening. Happy New Year!—Rose Troha.

No. 15, Cleveland (Newburg), O.—Come one, come all, to our supper at the hall! There'll be dancing for one and all! The price of 35 cents is very small, to the music that will hit you all!

Happy New Year, everybody! Hope you have enjoyed a Merry Christmas! We, the bowlerettes, have a very interesting year ahead of us and many surprises in store for all of our friends. Well, we are starting the new year with a gala event. Yes! On Jan. 7 we are holding a "Spaghetti Supper" with an evening of joy and entertainment for everyone. For the small admission of 35 cents you will be served a delicious supper of spaghetti and meat balls, after which you may enjoy dancing to your heart's content. After all, the year is only begun and let's have some fun. This great event will be held at the Slovenian Labor Auditorium on E. 93d St. at 7:30 p. m. For an evening of fun and frolic you are invited to be with us on Jan. 7.—Mrs. Angela Arko, Secretary.

No. 17, West Allis, Wis.—For the

benefit of the members absent at the December meeting we will have to ask you to attend the January meeting to find out who are the new officers. Let's all be there for the installation. How about it? Possibly a lunch will be served, who knows?

Now that the holiday season will soon be over, how about everybody getting active for the welfare of our branch? By the way, we are sponsoring a dance on Shrove Tuesday, Feb. 21, at Labor Hall. Keep the date in mind and remember to attend. Let's have a walloping time the night before Lent!

Will be seeing you at the meeting on Jan. 8. Adios!—**The Slu-ite.**

No. 21, Cleveland (West Park), O.—Well, here we are with the New Year coming in with blowing of horns, whistles, shouting and a real good start for the year 1939.

The West Park Cadets extend a heartiest invitation to each and everyone to attend the "Cadets' Floral Dance." Boy, what do you know about that! What did you ask me? Oh, yes, this is going to be the biggest and best dance you've ever attended. Fun for all, for there'll be "robbers' prize dance" and also "flower vendors," but the main attraction will be a portable radio. So be sure to come! Where? W. 130th St. and McGowan Ave. When? Saturday, Feb. 18. Music? The best in town! Louis Trebar and his boys! Time? 8:30 p. m. So, girls, grab your boy friends, fathers, mothers and husbands and spend the evening with us! Here's the best news yet: all for the small donation of 30 cents, to each and everyone the same!

Girls, didn't it tickle your spine when we were at the last meeting? It did mine! Why? When the tailor was there taking our measurements for our new uniforms! Will they be stunning! I think they'll be adorable! Many thanks to Mrs. A. Tanko for her fine assistance.

Very important! Remember, there is a prize to the girl who sells the most tickets. Pick your route and get to work at once! Happy New Year to all!—**Jennie Golick.**

No. 23, Ely, Minn.—December meeting was very well attended, with about 200 members present. Election of officers for 1939 took place and other important topics discussed. After the meeting a delicious lunch was served. The entertainment included musical numbers by Katherine Hutar, Louis Senta, Tony Perushek, J. Fink, Mr. and Mrs. J. Shultz. After the program we played games. We wish to thank the business people for donating the prizes. Many thanks to the lunch committee and especially the chairman, Josephine Larson.

May the New Year be very successful for everyone!—**Barbara Rosandich.**

No. 26, Pittsburgh, Pa.—Our branch proudly boasts of a four-team league, with 26 bowlers, this year. Bowling

has created more activity in the branch circle this year than ever before. Every Monday night we meet to enjoy a most delightful time at the Lawrence Recreation Alleys. Ladies fresh from their washing and ironing show more pep in the keen competition that arises. Just now we finished the preliminary warm-up of 24 games, to determine through averages a more equalized set of teams. Any member wishing to join us will be heartily welcome.

This is the time of the year to talk about the fast approaching tournament time. Branches in Ambridge, North Braddock, Aliquippa and other near-by towns are asked to get into action. We want this year's tournament to surpass all previous. If any information is needed regarding bowling leagues or match games, how to get started and how to continue, please write to me.—**Miss Molly Sumic, 222 — 57th St.**

No. 27, North Braddock, Pa.—At the annual meeting on Dec. 4 we re-elected the same officers for the ensuing year. Arrangements were completed for the dance on Jan. 28 at the Lithuanian Hall, 818 Washington Ave., Braddock. The music will be furnished by the Slovenian-American Orchestra. It was decided that every member is assessed 25 cents for the admission ticket whether she attends or not, for it behooves every one of us to be interested in the activities of our branch. We are cordially inviting the neighboring branches and lodges to attend. A very good time is in store for everyone! Happy New Year!—**A. Tomasic, Pres.**

No. 30, Aurora, Ill.—The following officers were elected to serve in the ensuing year: J. Malaker, president; P. Jakosh, vice president; F. Zagorce, secretary; M. Malaker, recording secretary; P. Jeray, treasurer; Rita Ajster, L. Jeray, auditors; M. Malaker, P. Jakosh, M. Fayfar, F. Kranz, reporters.

Every member should attend the January meeting. A social will follow the installation of officers. The absent members missed a good time last month, therefore be present on Jan. 3. Happy New Year!—**Julia Malaker.**

No. 32, Euclid, O.—Another year has sped away on the wings of time. Although the past year has brought about many activities, we are out to do bigger and better things in the new year. The capable staff of officers consists of the following: T. Potokar, president; E. Jamnik, vice president; L. Recher, secretary; F. Perme, recording secretary; C. Kaliop, treasurer; T. Zdesar, sentinel; M. Jamnik, C. Phillips, M. Vodcar, auditors; A. Mirko-vich, flag bearer.

We wish to express our most heartfelt gratitude to the retiring officers who so ably shouldered the responsibilities of the past year. To Mrs. Zdesar we extend special thanks for her whole-hearted, praiseworthy work for the benefit of the branch. May her unselfish zeal be an inspiration to all present and future officers and mem-

bers. As a sendoff, the former officers served delicious refreshments after the business session.

The drill team meets every first and second Wednesday and every fourth Tuesday of the month. Please try to come every time because it is very important for everyone to be present.

Prosperous New Year to everyone!—**Esther Jamnik, Reporter.**

No. 38, Chisholm, Minn.—The attendance at the December meeting was very favorable. The officers were re-elected for the ensuing year. After the meeting we played cards. A new rule has been adopted, which pertains to every member, and that is that each member contributes 5 cents additional monthly for the defraying of incurring expenses. The assessment will, therefore, be 30 cents a month. This way each member will pay an equal share.

As you know, we are to entertain the coming convention of the Union, which will be held in Chisholm in the month of May. We hereby solicit your full co-operation in every respect, for we'll need the assistance of every member. It is our utmost desire that we achieve the best of success and this will be possible if everyone co-operates, and we hope you will, because we want to prove our sincere hospitality to the guests of the convention. Please come to the next meeting as we are going to select the necessary committees who will be in charge of arrangements. We must show the public that Chisholm is able to entertain a Slovenian convention.

Our deepest sympathy to the bereaved family of the late Max Oreshek, who passed away in the prime of youth, 18 years of age. May he rest in peace. Happy New Year!—**Mary Tekautz.**

No. 40, Lorain, O.—The new officers of the drill team are: Yours truly, president and reporter; Mary Skapin, secretary; J. Tomazic, treasurer. Mum-chums were selected for the ensuing year. Each girl has a Mum-Chum whom she must remember on her birthday, Christmas and other holidays.

Please reserve these dates: Tuesday, Feb. 21, for a pre-Lenten dance, and Saturday, April 22, for our anniversary dance. Further details will be given in a later issue.

Thanks to Tillie Muc for the surprise package. Guess what? A gavel, very artistically painted in blue and white, the team's colors. Happy New Year!—**Agnes Tomazin, Reporter.**

No. 41, Cleveland (Collinwood), O.—A very nice number of members attended the December meeting. Many things were discussed and many good conclusions adopted. Officers elected are: M. Lusin, president; A. Prisel, vice president; A. Stopar, secretary; Mrs. Hribar, recording secretary; Mrs. Starin, treasurer. The officers hope that the members will come regularly to the meetings throughout the year, first Tuesday of the month is the date. We were very thrilled over the appear-

ance of Santa Claus after the last meeting and pleased with the gifts he presented.

We wish a speedy recovery to our faithful member, Mrs. Janz, who underwent an operation. We miss you, Mrs. Yanz, so hurry and get well to join us! Happy New Year!—**Irma Golop**, Reporter.

No. 47, Garfield Heights, O.—The Little Flower Cadets are cordially inviting the SWU drill teams and members to the "Sweater Hop" on Jan. 7 at the school hall. It is for the benefit of the St. Lawrence's Church fund. The admission is only 15 cents. The girls are working very hard to make this HOP a success. You'll hear more from us next month.—**Julia Zele**.

No. 50, Cleveland, O.—Happy New Year, everyone! A year has just passed and another year begun. This is to be a year of joy and fun for our branch. Although 1938 has been a good year, we hope 1939 is much better. During 1938 we acquired 23 new members and we sincerely hope that we will double that number this year. We plan to make the New Year a bigger and better year and we can do so only with your co-operation. One or two persons can't do much, but if work as a group, which is really the only way, we can make a big success of every venture.

As everyone was in the Christmas spirit, Frances Kure said that she wondered if we wouldn't do the Priland Cadets a favor. Naturally this was the best time ever to ask a favor and, of course, it was granted. Santa Claus is to bring them a nice, new American flag. They won't get it right now, but it's still to be a Christmas present, really I should say a mere token of appreciation for the splendid work the cadets have been doing.

Our Christmas party was very nice. Didn't you like the phoney fortunes, and weren't the cookies and candy delicious! We also were served hot chocolate, which was indeed something new in the line of refreshments at our meeting. Do you think you'll make good use of the gift you received? I know I will!

Last but not least: The suspense must be killing you! Who's been elected? Josephine Bradach was elected president, Alice Soucek re-elected vice president and chairman of the entertainment committee. Louise Mlakar, who did such a good job last year, was also re-elected as secretary, and also Jo Seelye treasurer and Emily Korkal recording secretary. Auditors are: Justine Marn, Mollie Frank and Mamie Perse. Reporter, Jo Bradach.

Our meetings are to be held in the same place, Slovenian National Home, old building, Room No. 2, every first Wednesday of the month. We have also decided to collect dues on the 25th of each month, so that it will be more convenient for those who haven't time to come to the meetings. This will not inconvenience you in any way, as you no doubt belong to some other

lodge which also collects at the National Home on the same day. Louise Mlakar will be glad to see you there every month on the 25th, so don't forget to be there or at the meeting. Keep your dues up to date before you forget about it and it'll be too late. You may be suspended and that would certainly be a shame, as 30 cents isn't much to pay, and we're sure you can save that and have it on hand when it is due. Cheerio!—**Jo Bradach**.

No. 57, Niles, O.—Well, another year has marched into eternity, leaving each of us something good to remember 1938. Here are wishes to one and all for a very prosperous New Year 1939.

We had such a scanty attendance at the election meeting that it wasn't even funny. As a result is a new ruling that a fine of 25 cents will be imposed on the member who wilfully misses any election meeting henceforth.

Big plans for the fifth anniversary dance to be held on Jan. 14 are in the offing. A. Kristoff's Orchestra of Cleveland is to play. A prize waltz and a prize polka besides a lovely surprise will be the main events. Be sure you and you and you will come to the German Hall on Jan. 14.

Now, all together sing "Happy Birthday" and wish many happy returns of the day to the celebrants in January, namely: Misses Antoinette and Virginia Racher, A. Fabijanec, Mesdames F. Kosance, M. Strah, M. Filipan, A. Guran, M. Kovacich, M. Shirkman, T. Eizonas and E. Leskovec.

The New Year brings around another campaign for new members. Let each try her best to bring into our midst her good friends who will also make good members.

Here are two resolutions I have taken the liberty to propose to you:

1. Attend all meetings and work for the betterment of the branch.
2. Pay your dues ON TIME!

That is all from me, next month you will hear from my successor, Mrs. Kate Yancar.—**Mrs. Mary Racher Strah**.

No. 73, Warrensville, O.—The attendance at the December meeting was not large, but we were very much interested in the opinions of those present.

It seems as though winter is bringing sickness into our midst. Mrs. Dusek and Christine Gliha are among the sick and we hope that this report finds them well. Congratulations to Mrs. Joseph Turk (Mary Sukavich), who became the proud mother of a bouncing baby boy. We remembered these members with gifts.

Our Christmas party was held at Mrs. Walter's home on Dec. 26 and we were honored with the presence of the Rev. Baznik. We will let you know next time about the outcome of our New Year Eve dance held at the "Little Red Schoolhouse."

Good luck to our officers in the coming year and don't forget the New Year dues!—**Frances Gorisek**, Reporter.

To everyone: A Happy New Year 1939!—Supreme Officers.

No. 86, Nashwauk, Minn.—Meetings have been changed from the first Monday of the month to the first Thursday, temporarily at least, due to the inability of the assistant secretary to be present at the Monday meetings.

Yoo-hoo, No. 81, Keewatin! This is No. 86, Nashwauk, your sister city, calling. Why don't we hear more from you? Will be on the lookout for you in the next edition of the Dawn. Until then—

Happy New Year!

May it be

The best you've ever had!

And, thanks, Helen and Anna, for the lovely request played and dedicated over WMFG, Hibbing, in behalf of our club. I am sure each and every member joins me in saying we appreciate your kind thought. Isn't it grand that we people of the Mesabe Iron Range are blessed with a radio station that grants us the rare privilege of hearing Slovenian music over its facilities?

Our last meeting was very much enjoyed. Come on, members, who wishes Helen McDowell's gift? Yes, come one, come all! It's fun! By attending you will help our branch grow.—**Helen McDowell**, Assistant Secretary.

No. 87, Pueblo, Colo.—We had the honor of being the recipients of the Golden Merit Book presented to us by Mrs. Albina Novak on Nov. 13. We have earned this high award by being victors in the last membership drive of the Union. When we were notified of being the winners of the first branch prize, we had no idea that the presentation of the prize would be such an impressive and memorable event. But as plans were being completed we realized that we have won quite a distinction. Now that it's all over, we are happy about the whole thing and will cherish the many pleasant memories for a long time.

The program of the day was as follows: Joint attendance of Holy Mass at 7:30 a. m. and received Holy Communion in a body. The Ladies' Glee Club sang beautiful Blessed Virgin songs at this Mass, which added so much to our spiritual devotion. At 1 p. m. we held a luncheon in honor of Mrs. Novak at the Vail Hotel. Our president, Mrs. Dorothy Meister, was toastmistress and performed her duty very well. We were honored with the presence of the Rev. Cyril Zupan and the Rev. Anthony Roitz and many members and officers of Branch No. 3. We heard many very interesting addresses by our guests. The evening program was held at St. Joseph's Hall, which was as follows: Master of ceremonies, Mr. John Germ, new supreme president of KSKJ; recitation-greetings to Mrs. Novak by Miss Mary Yoxey and songs by the Ladies' Glee Club and Girls' Glee Club, solo numbers by Mr. John Germ, musical numbers by Miss B. Petkovsek, Elsie Spilar and Ed Jamnick. "Blue Danube" by the Girls' Glee Club under direction of Mrs. Dorothy Meister was well sung. The main feature was the pres-

entation of the Golden Merit Book by Mrs. Novak. It was given to us in a very unique and interesting way, which everyone shall remember. Following this program Mrs. Novak gave a brief and enjoyable account of her trip through Europe. Dancing followed.

We are very grateful to Branch No. 3 and to our members of No. 87 for their fine co-operation and assistance wherever needed, especially on that day. Our sincere thanks to Mrs. Novak for her visit and to the Supreme Board for making it possible for us to have her as our guest.

We now urge our members to get very busy in the beginning of the campaign which opened Jan. 1. Let's see if we can win again!

A special meeting was held to organize a drill team. We sincerely hope to get started in the new year and then watch for our progress.

Wishing everyone a prosperous New Year!—Heddie Raspet, Reporter.

MANY THANKS, GIRLS!

My visit with the branches of Colorado was a most pleasant one and will long linger in my mind as one of the nicest occasions I have ever enjoyed. Please accept my most hearty thanks for your kindness and hospitality. In my Golden Book of Memories a new and very interesting chapter has been added through our meeting. I hope that your continued success will keep on making this chapter always fresh with good news from Pueblo and Colorado.

Your friend, Albina Novak.

BOWLING SCORES

No. 1, Sheboygan, Wis.

	G.	Ave.
W. Rakun.....	30	132.17
J. Kovacic.....	21	122.7
M. Repenshek.....	9	120.6
A. Zore.....	30	119.15
A. Retell.....	30	117.20
J. Mohar.....	27	116
J. Pakish.....	27	109.1
M. Pakish.....	27	108.12
M. Boyance.....	27	105.7
M. Rakun.....	27	103.23
A. Bregar.....	9	101.1
L. Bowhan.....	21	99.17
A. Modic.....	30	98.11
M. Erzen.....	21	98.2
M. Majzen.....	27	91.7
M. Zore.....	12	75

(Three-Game Totals)

No. 10, Cleveland, Collinwood, O.			
Hrvatina	324	352	284 276 306
Pavlich	242	314	293 324 316
Planisek	411	344	339 355 336
Sedej	287	281	249 274 279
Marolt	255	263	261 257 247
Kromar	248	272	247 233 225
Bačar	202	288	267 223 200
Dobej	346	271	312
Mavsar	247	262	219 224 252
Bizlij	281	342 343
Jagodnik	210	228	201 277 270
Valencic	238	244	277 234 302
Gabrenja	200 231
Tomsich	196	183 157 222
Nagode	246 221

This picture of the officers was taken in the hall following the presentation of the Golden Merit Book to No. 87, Pueblo, Colorado.

Left to right: Carolyn Petros, Heddie Raspet, Alma Godeck, Albina Novak, editor of Zarja, Elsie Pugel, queen, displaying award; Dorothy Meister, president; Dorothy Sodravica, Frances Raspet, Frances Meglin, Mrs. Frances Raspet, organizer of the branch. In the Slovenian section is the picture of the group attending the luncheon.

No. 14, Cleveland (Nottingham), O.

R. Korosec.....	414	396	452	373	368
M. Vodnik.....	321	360	374	354	479
H. Mestek.....	446	386	441	414
A. Skufca.....	376	395	438	387	392
N. Bukovnik.....	388	287	444	362	403
E. Gregoric.....	302	314	263	317	331
S. Buchan.....	401	380	371	446	398
C. Kebe.....	340	324	349	338	316
J. Skufca.....	392	343	401	445	377
J. Holmes.....	241	222	275	337	233
M. Perdan.....	389	367	303	391	344

No. 15, Cleveland (Newburg), O.

M. LUCAK COUNCILMEN

R. Urbancic (c).....	329	341	445	370	364
A. Peskar.....	289	351	316	344	337
F. Globokar.....	303	295	301	355	311
F. Kovach.....	295	320	313	339	315
A. Kastelic.....	141	241	274	233	190

L. ARKO FLORISTS

J. Turk (c).....	400	381	385	433	306
A. Zaletel.....	361	293	339	309	336
Ang. Arko.....	324	321	361	333	307
F. Maurer.....	336	350	350	311	277
M. Perko.....	232	213	283	266	294

MANHATTAN CAFE

R. Kren (c).....	436	396	325	355	408
Al. Arko.....	280	389	309	297	312
S. Hocesvar.....	355	248	288	303	252
J. Gorski.....	279	297	375	340	329
A. Trattar.....	212	278	282	247	309

DR. PERKO DENTISTS

M. Novak (c).....	393	417	407	396	349
J. Zupancic.....	305	302	306	308	291
A. Glavic.....	270	311	317	330	319
J. Jeric.....	328	293	288	301	310
A. Novacek.....	148	225	210	200	261

No. 21, Cleveland (West Park), O.

Bowling every Sunday, 1:30 p. m., at Prevar's Alleys, W. 117th St.

Frances Cimperman.....	331	321
Josephine Intihar.....	292	371
Mary Stevens.....	295	303
Emily Zupan.....	339	285
Bertha Glau (c).....	351	367

No. 41, Cleveland (Collinwood), O.

A. Karlinger Jr.....	341	360	415	340
M. Lusin.....	248	341	308	311
M. Raddell.....	233	221	233	239
A. Planisek.....	318	346	356	330
A. Vidensek.....	214	240	242	167
A. Kuhar.....	273	295	304
A. Karlinger Sr.....	238	219	248	275
A. Stakich.....	192	329	270	273
A. Musgrave.....	361	419

No. 49, Euclid (Noble), O.

Mary Zupančič.....	395
Ann Kocman.....	302
Gertrude Skubic.....	242
Emily Mestnik.....	320
Mary Kapudja.....	322

No. 77, N. S. Pittsburgh, Pa.

Duckpin bowling, every Thursday, at Spring Garden Alleys.

A. Flore.....	212	204	219	225	233
Mrs. Boskovich.....	261	252	262	263	338
M. Mravintz.....	311	250	326	302	309
A. Tuminello.....	451	376	426	407	424
A. E. Sabray.....	243	228	306
M. Tomec.....	269	282	254	276	258
M. Yardis.....	370	342	336	357	314
T. Sikovsek.....	246	169	266	208
M. Dornik.....	253	354
J. Sikovsek.....	332	177	306	333	373
B. Potetz.....	338	313	338	390	335
A. Boskovic.....	217	161	196	223	202
M. Turk.....	320	307	309	267
A. Knauss.....	292	290	271	309	306
K. Dauer.....	344	334	397	354	328

SPORTS

During the past year we have made a considerable gain in our sports activities. Many branches worked very hard to organize drill teams and provide uniforms for them. Bowling also has taken a lead and I am very happy to receive such fine reports. May the new year bring us continued success in every way. Good luck to everyone!

—Antonia Tanko.

Frances Bogovich:
**REVOLUTION OF WOMAN AND
 HER RIGHTS**

The political status has given women equal rights with men in regard to law, and especially the right of franchise which has long been ridiculed and resisted by men. Some of the men claim that this franchise was granted to women more as a medal for war services than as a recognition of equality or capability in the political stage. This attitude seems to be more of a prejudice to see that the women have at last been granted the right of full citizenship, and to cast their ballot just as they please, frequently fully as intelligently as their fellow-men. (How many of you women are taking advantage of this privilege, and really go out and vote when the election time comes? This is a privilege for which our predecessors have fought very hard many years, so let us make use of it.)

Regarding the fact that a woman is incapable to hold political offices and render satisfactory service to her state and country, we know from experience that this is not true. We do have a great number of women who have held and still today hold responsible political positions, and they have proved very satisfactory and intelligent, and their work is held in high esteem by their fellow-men.

It is true, all women are not equally talented in either politics, industry, study of fine arts, etc., but some are privileged in the line of politics and can render services far surpassing some of the services of her fellow-men, why therefore should this talent be buried away and denied just because she is a woman?

The new status has also won for women the right of better education. The better education of women, as well as their various achievements in the other fields of life, have done a great deal to increase the respect of the men toward them. Their education and experiences have broadened the viewpoints, interests, pleasures, usefulness and judgment, thus greatly enriching life and thereby making them more intelligent associates and comrades to their friends, families and husbands.

Often the question is asked, why have women been so successful in the mastery of the technical and industrial arts? It seems that the feminine prerogatives of patience and carefulness in details help them to learn and master the various arts and crafts, and very frequently they are successful rivals of men in seeking skilled employment.

What has been the effect upon the home due to the women's new economic status? This question is very frequently quoted by the men who were hostile to this new status. Of course, there had been both gains and losses for the home and family. We know that when a family suffers the woman suffers most; that is, if her personal economic gain comes at the expense of her home, it is costing her more than it is worth. As to the woman

herself, this new independence brought her few losses but many gains. Now at least woman has secured admission to all doors of labor, which has been denied her for generations due to her sex.

Whether or not this economic status, which has set women free, made her become a "wage slave," as the socialist glibly avers, she need no longer be a domestic slave, and a victim of the lust or cruelty of any man, as she can now shift for herself.

Many men claim that this social status has lowered the moral standards of women, that is in regard to marriage and divorces. This, of course, has given occasion for many divorces, though it has really caused few, for there were other and deeper causes.

Without doubt, the new status of women has created new complex and difficult problems, which, however, must and will be solved in time by the women themselves, for it is every woman's aim to secure her satisfaction and self-expression in the activities enjoyed by all her fellow-men, for she, too, was endowed by her Creator with the inalienable rights of life, liberty and pursuit of happiness.

Josephine Bradach:
FAMOUS WOMEN

LOUISA MAY ALCOTT (1832-1888), an American writer. Her early struggles with poverty are referred to in her book entitled "Works." She began to write stories for weekly journals when she was about twenty years of age, and received a mere pittance; she continued for years with just enough success to keep her from becoming altogether discouraged. When the Civil War broke out, she volunteered as a nurse, and was stationed at Georgetown, D. C. Her first book, "Hospital Sketches," was inspired by her army experience. In 1867 her publishers suggested that she should write a story for girls, and in three months she wrote "Little Women," one of the most popular juvenile books that was ever written. Success now came to her, and she could not write fast enough to supply the demand. In late years she suffered much from ill-health; but her writing was to the last typical in her social ethics of the literary generation in which her father, Amos Bronson Alcott, had been a prominent figure.

Josephine Lazarus says: "The happy, guileless world of children claims

Louisa May Alcott for its own. She comes freely among them a child herself in her simplicity and cameraderie, with the undefinable 'something' which means sympathy, comprehension, and, above all, appreciation. But now that the story of her life has been told, with its unswerving purpose and will, its gentle and absolutely disinterested affections, her works seem to fade into insignificance, the woman rises before us, and her fame lifts itself upon a broader basis, and takes ampler scope and proportions. She comes freely among us, children no more, but struggling men and women, grateful to be helped, to be sustained, and even to be rebuked by so valiant an example as hers."

The three Wise Men were not seeking their own happiness when they followed the Star to Bethlehem, but rather to satisfy a Belief. If we are to accomplish anything worthwhile, it must be because we believe in the thing we are doing—in each other, and in the organization we represent.

Emma Shimkus:

WHAT IS CHARM?

CHARACTER is the foundation of Charm.

Honesty is the frank, open smile; the firm hand-shake; the sincere greeting.

Artistry in dress; in make-up; in exploiting the other four essentials.

Regard for people's peculiarities and allowing for them.

Manners, the final polish. The easy, unconsciously perfect, Charmer.

Charm radiates from within. It depends not upon outward displays of beauty, dress, or ingratiating talk, but upon an inherent equanimity of temperament.

Placid, and yet not dull; calm, and yet not cold; reserved, and yet not distant.

By enchanting the beholder, charm fascinates, and irresistibly attracts the affections.

A fascinating magic power, composed of personal attractiveness, and an obtrusive care for the feelings of others. A delightful influence, which irresistibly draws out all that is best in human nature. Charm has no tangible form. It is an abstract quantity radiating from a unified personality, which gives to that personality a unique dignity and graciousness, attracting people of all ages. It is quite independent of form, age or nationality.

Charm is the ability to promote a feeling of good-will, to inspire happiness and to make the other fellow really feel like that life is worth-while.

To meet a charming person gives one a feeling of having gazed upon a beautiful scene, and having the sense satisfied.

Mrs. Emma Shimkus celebrates her birthday on Jan. 15. We send her our best wishes for many happy returns of the day.

Jo Bradach:

Home Cooking

Krispy Cookies

- 1 lb leaf lard, unrendered
- ½ lb shredded coconut
- 2 c sugar
- 2 eggs
- 1 c sour cream
- 1 t each salt, soda, baking powder, vanilla
- 6 to 7 cups flour

Grind the lard and coconut. Mix with sugar, beaten eggs, sifted dry ingredients and sour cream. Roll, cut, and bake at 400 degrees about 12 minutes. Makes 12 dozen.

Apple Custard Pie

- 3 large apples
 - ½ c sugar
 - 2 eggs
 - ½ pint milk
 - ¼ t nutmeg or cinnamon
- Pastry

Peel, core and stew the apples with just enough water to prevent burning, rub through a sieve and add sugar and spice. Beat egg yolks and whites separately—add the yolks to the milk, stir the flavored apples, and fold into mixture the stiffly beaten egg whites. Line a pie plate with pastry, pour in the filling and put strips of paste, lattice fashion, over the top. Bake in a moderate oven about half an hour.

City Chicken Legs

- 1 dozen wooden skewers
 - 1 slice veal steak, ½ in. thick
 - 1 slice fresh ham steak, ½ in. thick
 - 2 eggs
 - Bread or cracker crumbs
- Seasonings

Cut meat in squares about an inch and a half in size. Alternate squares of ham and veal on skewers until four or five pieces have been used on each skewer. Push to blunt end of skewer, season, roll in flour, beaten egg and crumbs, molding firmly with the hands to make it resemble a "drum stick." Fry in drippings or butter until golden brown.

Here's a Suggestion for Sunday Tea

Potato salad arranged in a bowl and garnished with a large daisy. To make this cook the eggs until hard. Slice them lengthwise. Remove the hard-cooked yolk. Cut the whites into lengths, which may be arranged like daisy petals.

Put the yolks through a sieve. Put a large spoonful of mayonnaise on top of the salad. Place the yolks lightly on the mayonnaise. Arrange the whites in overlapping fashion to resemble petals.

You might do something else with those egg yolks. Combine them with seasoning such as minced deviled ham or horseradish or mayonnaise and chopped green peppers. Season well.

Put the yolk mixture, which is a soft paste by this time, through the pastry tube. As the yolks are forced through the tube put them on a buttered or oiled baking sheet. Shape them into rosettes.

Slip the sheet under the broiler and allow the yolks to brown slightly on the roughened edges.

Serve these on patty cakes of well cooked and seasoned rice that have been cooked as potato cakes in a hot frying pan.

Have a garnish of small well-chilled quarters of fresh tomatoes. Add a few ripe olives for contrast in color. These are delicious when served with split, buttered and toasted rolls. Have plum jelly or jam on hand.

Then finish with banana cake served with fresh pineapple shredded and sweetened and chilled.

ANNE PETRICH:

HOUSEHOLD SHORTCUTS

Preserve Bathroom Fixtures

Soap dust is just as effective as scouring powder for most cleaning of porcelain bathroom fixtures, and it preserves the lustre. Stubborn spots may be removed with a cloth dipped in kerosene lightly.

Salvaging Hard Sugar

Brown sugar that has hardened may be softened by a few minutes in a

warm oven (not too long, however). Granulated sugar that has lumped more or less should be sifted. Put the lumps into a cloth sack or between folds of a towel, and crush with rolling pin. This prevents sugar from flying all over the kitchen with consequent need for cleaning.

To Mend Lace Curtains

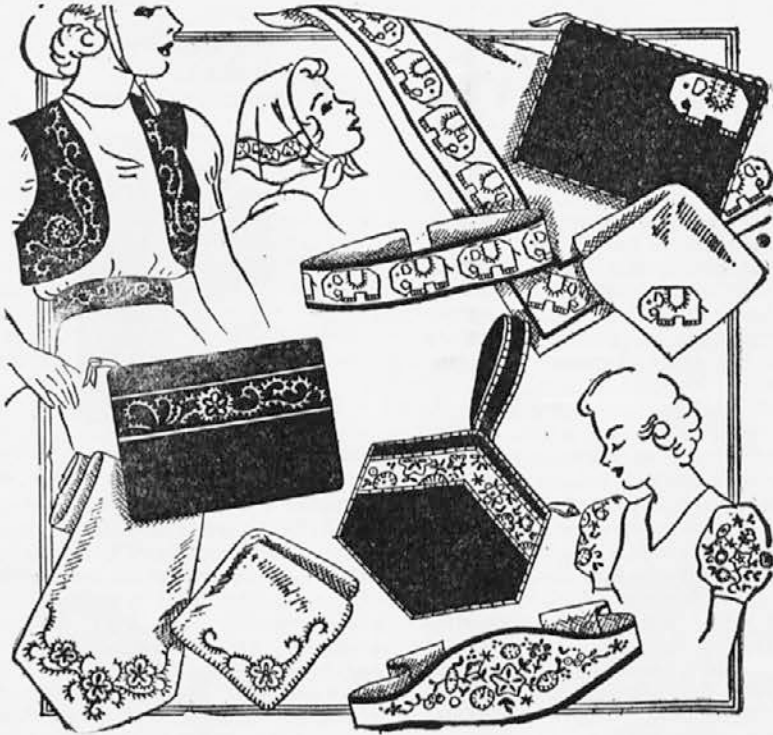
Dip a piece of net in cold starch, place carefully on back of torn place and press with hot iron. Process will have to be repeated whenever curtains are washed.

Darning

Six strand embroidery floss is excellent for darning little girls' colored socks. There is always a color to match and it makes neat darns that do not fade. Use two or three strands according to the weight of the sock material.

Cheer in the Kitchen

If your kitchen is dull and unattractive, brighten it up. Make bright oil-cloth curtains, chair seats, and table cover, and cover your flower pots with the same. It's inexpensive, easy to change and looks bright and gay.

EMBROIDERED ACCESSORIES

Embroidery is a popular decoration this year. A belt might be done in pleasing colors of yarn on an otherwise simple wool dress, with a bag repeating the design and colors. Floral motifs shown at the lower right are beautiful in harmonious colors.

A bolero, belt and matching bag are accessories to change the "key" dress which every smart woman owns. A scarf of bright red wool, worked in white angora yarn will also be a happy selection for the 'teen age girl. Even conventionalized animal designs may be cleverly worked in embroidery floss, like the elephant shown here.

So little material is required for these items that the piece box will provide them. Flannel, velvet, broadcloth, and felt are only a few of the suitable fabrics. No. C8710 is a NUMO hot iron transfer giving three sets of embroidery designs, with cutting outline for bolero, bags, belt, kerchiefs and glove top.

Order by number, or tear out illustration and send with 10 cents stamps or coin. (Any three 10c "Make It Yourself" patterns only 25c.) Address your order to Dawn Make It Yourself Pattern Bureau, Box 166, Kansas City, Mo. Be sure to give name and complete address.

URNA NEŽIKA

Bouquets

If you have any praise to use then let this word be said:
Give your bouquets to the living, keep your brickbats for
the dead.

What's the use of wounding others with your brickbats sent
in showers?

Don't wait until a man is dead to cover him with flowers.
Give your bouquets to the living, say a loving word today;
Cheer a lonely heart with kindness, help a pilgrim on the
way.

You will have a sense of pleasure when a hungry soul
you've fed;

Your bouquets will cheer the living, brickbats cannot hurt
the dead.

* * *

No man is perfect—only the women.

* * *

A prominent official of the telephone company was
rudely aroused from his slumbers by the insistent ringing
of the telephone. After bruising his toe on a chair and
"seeing stars" he reached the telephone:

Official (growing): Hello!

Loud Masculine Voice: Are you an official of the
telephone company?

Official: Yes. What can I do for you?

Voice: Tell me, how do you like getting out of bed
at 2 o'clock in the morning to answer a wrong number call?

Book Review

WE MARRIED AN ENGLISHMAN—Ruth Hoffman.

A hilarious account of the adventures of two New York
artists, twin sisters, who traveled to Iraq, where the prospec-
tive husband of one sister worked. Describes gayly the
trials of housekeeping in a desert town.

TO THE MARKET PLACE—Berry Fleming.

Pictures the problems faced by the army of young
people who leave the security of their homes to seek their
fortunes in New York City.

EAST OF THE GIANTS—G. R. Stewart.

A rich dramatic story in which Judith Hingham runs
away from her father's ship in Monterey Bay to marry a
Spanish Don and live through the changes that come to old
California.

THE UNVANQUISHED—William Faulkner.

The Civil War seen through the eyes of 15-year-old
Bayard Sartoris and Ringo, his Negro friend.

Happy New Year to Everyone!

AUGUST F. SVETEK

FUNERAL DIRECTOR

478 E. 152nd St. Cleveland, Ohio

Telephone KEnmore 2016

Srečno novo leto vam želi

JOHN AISTER

SCHLITZ GRILL TAVERN

50 No. Broadway Ave. Aurora, Illinois

Compliments of

AURORA WET WASH LAUNDRY

GASPER AHACIC, Prop.

262 So. River St. Aurora, Illinois

Compliments of

AURORA AVENUE GARAGE

JAKE ZAKOSEK, Prop.

Aurora, Illinois

Veselo novo leto!

JOE DOLENSEK

GROCERY

635 So. 6th St. Milwaukee, Wisconsin
Telephone Broadway 4109

Veselo novo leto vam želi

JACK in LOUISE STARIHA

TAVERN

So. 7th Street Milwaukee, Wisconsin
Telephone Or. 9135

Zadovoljno in srečno novo leto!

ANTON NOVAK

MESAR

607 So. 5th St. Milwaukee, Wisconsin
Telephone Ma. 4662

Srečno novo leto želimo vsem sestram SŽZ!

PODRUŽNICA ŠT. 6

BARBERTON, OHIO

Jennie Okolish, predsednica
Frances Zagar, tajnica
Frances Zupec, blagajničarka

Cvetlice za vse namene dobite pri

FRANK JELERČIČ

FLORIST

15302 Waterloo Road Cleveland, Ohio
Telephone KEnmore 0195

Izvrstno postrežbo in zmerne cene
se vedno dobi pri

ANTON TANKO

GROCERIJA in MESNICA

6128 Glass Avenue Cleveland, Ohio

Za simpatično postrežbo se obrnite na

ZAKRAJŠEK FUNERAL HOME, Inc.

6016 St. Clair Avenue Tel. HEnderson 3113

LICENZIRAN POGREBNI ZAVOD

Invalid Car Service Postrežba noč in dan
Avtomobile za vse prilike

For Fine Ready-to-Wear Clothes Shop at

SCHLOSSAR'S

DRY GOODS

5801 W. National Ave. West Allis, Wis.

When in Chicago, Stop at

TOMAZIN'S TAVERN

MONARCH BEER ON TAP

Chi'l and Sandwiches at All Times

Phone: Canal 8940

1902 W. Cermak Rd. Chicago, Ill.

DR. JOHN J. ZAVERTNIK

PHYSICIAN and SURGEON

OFFICE HOURS AT 3724 W. 26th STREET

1:30—3:30; 6:30—8:30 Daily Tel Crawford 2212

AT 1856 W. CERMAK RD.

4:30—6:00 p. m. Daily Tel. Canal 9695

Wednesday and Sunday by appointment only

Residence Tel.: Crawford 8440

IF NO ANSWER—CALL AUSTIN 5700

A. Grdina & Sons

ZA POHIŠTVO IN ZA POGREBE

Za vesele in žalostne dneve

Nad 32 let že obratuje naše podjetje v
zadovoljnost naših ljudi. To je dokaz,
da je podjetje iz — naroda za narod.

V vsakem slučaju se obrnite do našega podjet-
ja. prihranili si boste denar in dobili stopro-
centno postrežbo.

Glavna prodajalna 6019 St. Clair Ave.
Tel.: HEnderson 2088

Podružnica 15303 Waterloo Rd.
Tel.: KEnmore 1235

Pogrebni zavod 1053 E. 62nd St. Cleveland, Ohio.
Tel.: HEnderson 2088

Ako želite dobro sebi in svojim dragim
zavarujte se pri

DOBRI IN FINANČNO MOČNI
bratski podporni organizaciji

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

Za navodila in pojasnila vprašajte
tajnika ali tajnico lokalnega dru-
štva ali pa pišite naravnost na

JOSIP ZALAR, gl. tajnik
508 N. Chicago St.
Joliet, Ill.

“Ameriška Domovina”

NAJBOLJ ZANIMIV SLOVENSKI
DNEVNIK V ZED. DRŽAVAH

Največja jugoslovanska unijska
tiskarna v Ameriki

Se prijazno priporoča za vsa tiskarska
dela po jako zmernih cenah

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio